

INHOUD

Inleiding

1. Vorm van de te verstrekken voorzieningen

- 1.1. Verschillende wijzen om voorzieningen te verstrekken
- 1.2. Het persoonsgebonden budget.

2. Woonvoorzieningen

- 2.1 Uitsluitingen
- 2.2 Vormen van woonvoorzieningen
- 2.3 Beperkingen
- 2.4 Overige woonvoorzieningen
- 2.5 Woonvoorzieningen van niet-bouwkundige of woontechnische aard
- 2.6 Procedure bij bouwkundige aanpassing
- 2.7 Voorwaarden voor verstrekking PGB en uitbetaling financiële tegemoetkoming
- 2.8 Kosten van woningaanpassingen
- 2.9 Opstalverzekering
- 2.10 Kosten in verband met woonruimteaanpassing
  - I Lijst kostensoorten met standaard vergoedingsbedrag
  - II Lijst maximale vergoedingen kosten onderhoud, keuring en reparatie

3. Hulp bij het huishouden

- 3.1. Inleiding
- 3.2. Mogelijke voorzieningen
- 3.3. Gebruikelijke zorg en omvang hulp bij het huishouden
- 3.4. Voorliggende voorzieningen
  - I Bijlage hoofdstuk 3 “tijdelijke situaties overgangsrecht ex artikel 41 Wmo
    1. De situatie van het overgangsrecht voor diegenen met een AWBZ indicatie per 31-12-06
    2. De situatie van diegenen die voor 01-01-07 een AWBZ aanvraag hebben ingediend maar waarvoor nog geen besluit is genomen
  - II Bijlage hoofdstuk 3 “handreiking normering hulp bij het huishouden”

4. Lokaal verplaatsen per vervoermiddel

- 4.1. Vormen van vervoersvoorzieningen
- 4.2. Doel van het vervoer
- 4.3. Vormen van vervoersvoorzieningen
  - 4.3.1. Een persoonsgebonden budget
  - 4.3.2. Een financiële tegemoetkoming
  - 4.3.3. Een voorziening in natura
    - I Bijlage hoofdstuk 4 “normen auto aanpassingen”
    - II Bijlage hoofdstuk 4 “lijst algemeen gebruikelijke autoaanpassingen”

5. Verplaatsen in en rond de woning: de rolstoel

- 5.1. Verplaatsen in en rond de woning
- 5.2. Vormen van rolstoelvoorzieningen
  - 5.2.1. Handbewogen rolstoelen
  - 5.2.2. Handbike
  - 5.2.3. Elektrische rolstoelen
  - 5.2.4. Kinderrolstoelen
  - 5.2.5. Diversen

6. Het medisch advies

I Bijlage hoofdstuk 6 "De ICF: FUNCTIES"

II Bijlage hoofdstuk 6 "De ICF: ACTIVITEITEN EN PARTICIPATIE"

7. Verkrijgen van voorzieningen en motiveren van besluiten

7.1. Aanvraag

7.2. Onderzoek – Doelgroep

7.3. Motiveren van besluiten

Hoofdstuk 0. Inleiding.

Voor u liggen de beleidsregels individuele verstrekkingen Wet maatschappelijke ondersteuning van de gemeente Oldebroek. Samen met de verordening maatschappelijke ondersteuning en het Besluit maatschappelijke ondersteuning vormen de beleidsregels een sluitend geheel aan regelgeving voor de Wmo.

De beleidsregels ontleen hun status aan artikel 4:81, lid 1 Algemene wet bestuursrecht:

“1. Een bestuursorgaan kan beleidsregels vaststellen met betrekking tot een hem toekomende of onder zijn verantwoordelijkheid uitgeoefende, dan wel door hem gedelegeerde bevoegdheid.”

Als beleidsregels zijn vastgesteld, kan daar in beschikkingen eenvoudig naar worden verwezen. Uiteraard is het wel zo dat besluiten volgens de beleidsregels moeten worden genomen. Dit sluit uiteraard niet uit om bij gewijzigd beleid de beleidsregels aan te passen.

De Verordening is door de gemeenteraad vastgesteld. Het Besluit en de Beleidsregels worden door het college van burgemeester en wethouders vastgesteld. Dit betekent dat het Besluit en de Beleidsregels niet in strijd mogen komen met de Verordening.

De beleidsregels volgen in principe de opbouw van de verordening. Er zijn dus hoofdstukken over de verschillende terreinen waarop individuele voorzieningen worden verstrekt: woonvoorzieningen, hulp bij het huishouden, het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel (vervoersvoorzieningen) en verplaatsen in en rond de woning (rolstoelen).

Daarnaast beginnen de beleidsregels met een hoofdstuk over de vorm van de te verstrekken individuele voorzieningen (hoofdstuk 2 van de verordening). Het eerste hoofdstuk van de verordening (Algemene bepalingen, en met name het onderdeel beperkingen) is opgenomen in hoofdstuk 7, het verkrijgen van voorzieningen en het motiveren van besluiten. Tot slot is er een nieuw hoofdstuk dat handelt over het medische advies. In dit hoofdstuk zal ook ingegaan worden op het ICF.

De verschillende hoofdstukken zijn aangevuld met een onderdeel Verstrekkingen, zoals dit in het kader van de Wvg was vastgelegd in het Verstrekkingenboek Wvg gemeente Oldebroek.

Artikel 4 Wmo, het artikel dat gemeenten de opdracht geeft tot het verstrekken van individuele voorzieningen, luidt:

1. Ter compensatie van de beperkingen die een persoon als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder g, onderdeel 4°, 5° en 6°, ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie, treft het college van burgemeester en wethouders voorzieningen op het gebied van maatschappelijke ondersteuning die hem in staat stellen:

- a. een huishouden te voeren;*
- b. zich te verplaatsen in en om de woning;*
- c. zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel;*
- d. medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan.*

2. Bij het bepalen van de voorzieningen houdt het college van burgemeester en wethouders rekening met de persoonskenmerken en behoeften van de aanvrager van de voorzieningen, alsmede met de capaciteit van de aanvrager om uit een oogpunt van kosten zelf in maatregelen te voorzien.

Net als in de verordening is er in deze beleidsregels van uitgegaan dat onder het voeren van een huishouden zowel de woonvoorzieningen als de hulp bij het huishouden moeten worden verstaan. Onder het zich verplaatsen in en om de woning is de rolstoelvoorziening gerekend. Onder het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel zijn de vervoersvoorzieningen begrepen.

Bij de uitwerking van lid 2 van artikel 4 Wmo moet nog in het bijzonder aandacht worden besteed aan het tweede deel van deze bepaling, dat luidt: *“houdt het college van burgemeester en wethouders rekening met (.....) alsmede met de capaciteit van de aanvrager om uit een oogpunt van kosten zelf in maatregelen te voorzien.”*

Het is deze bepaling die het college in staat stelt inkomensgrenzen te stellen voor bepaalde voorzieningen bij een bepaald inkomen. Bijvoorbeeld: bij een (verzamel)inkomen van € XX.000,-- wordt een aanvrager verondersteld woningaanpassingen zelf te kunnen bekostigen en wordt geen individuele voorziening meer verstrekt. Een dergelijke inkomensgrens bestond in de Wet voorzieningen gehandicapten (Wvg) ook al, maar was daar gebaseerd op het begrip “algemeen bruikbaar”. Dit was een begrip dat vooral in de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep was

uitgewerkt, en met name leidde tot een inkomensgrens voor vervoersvoorziening. De formulering van artikel 4 lid 2 Wmo is echter veel algemener. Er kan zelfs gedacht worden aan een formulering waarbij alle individuele voorzieningen boven een bepaald (verzamel)inkomen niet meer verstrekt hoeven worden. Vooralsnog is alleen een inkomensgrens met betrekking tot vervoersvoorzieningen in het Besluit maatschappelijke ondersteuning opgenomen.

Tot slot het volgende. Artikel 40 en 41 Wmo bevatten overgangsrecht, artikel 40 voor de Wvg en artikel 41 voor de AWBZ. Het overgangsrecht voor de Wvg is helder, wie op 31 december 2006 een Wvg-voorziening heeft, behoudt deze voorziening onder Wvg-regelgeving zo lang de beschikking loopt met een maximum van één jaar. De Wvg wordt al door gemeenten uitgevoerd, zodat de uitvoering van dit overgangsrecht geen problemen op zal leveren. Anders ligt het met de AWBZ. Die wordt niet door gemeenten uitgevoerd, terwijl toch de AWBZ-rechten net als bij de Wvg maximaal een jaar blijven bestaan. Daarom zijnde verschillende mogelijkheden van overgangsrecht in een bijlage uitgewerkt.

Hoofdstuk 1. Vorm van de te verstrekken voorzieningen.

1.1 Verschillende wijzen om voorzieningen te verstrekken.

Artikel 6 van de Wmo bepaalt het volgende:

“Het college van burgemeester en wethouders biedt personen die aanspraak hebben op een individuele voorziening de keuze tussen het ontvangen van een voorziening in natura of het ontvangen van een hiermee vergelijkbaar persoonsgebonden budget, tenzij hiertegen overwegende bezwaren bestaan.”

Gevolg van deze regel is dat er drie vormen van verstrekking van individuele voorzieningen mogelijk zijn. Allereerst is er de voorziening in natura. Dat wil zeggen dat de gemeente de aanvrager een voorziening verstrekt die hij of zij kant en klaar krijgt. De voorziening wordt verstrekt. Artikel 6 Wmo bepaalt dat er een verplicht alternatief voor een voorziening in natura geboden moet worden en wel in de vorm van een persoonsgebonden budget. Dat is de tweede vorm van verstrekking. En de derde vorm van verstrekking is de financiële tegemoetkoming, zo blijkt uit artikel 7, lid 2 Wmo:

“Een persoonsgebonden budget en een financiële tegemoetkoming voor een bouwkundige of woontechnische ingreep in of aan een woonruimte wordt verleend aan de eigenaar van de woonruimte. Artikel 6 is van overeenkomstige toepassing.”

In relatie tot bouwkundige woonvoorzieningen wordt – in navolging van de Wvg – de verplichting opgelegd om een financiële tegemoetkoming uit te betalen aan de eigenaar van de woning. Een dergelijke financiële tegemoetkoming kan alleen al om die reden in sommige situaties geen persoonsgebonden budget genoemd worden.

Ook zal soms een financiële tegemoetkoming verstrekt worden als het gaat om een taxi- of een rolstoeltaxikostenvergoeding die op declaratiebasis wordt verstrekt.

1.2 Het persoonsgebonden budget.

Artikel 3 van de verordening bepaalt:

“Een individuele voorziening kan verstrekt worden in natura, als financiële tegemoetkoming en als persoonsgebonden budget. Het college stelt vast in welke situaties de bij wet verplichte keuze tussen een voorziening in natura en een persoonsgebonden budget niet wordt geboden aan de hand van de in het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Oldebroek neergelegde criteria.”

Dit artikel is een uitwerking van artikel 6 Wmo. In de parlementaire behandeling van de Wmo is aangegeven dat er uitzonderingen mogelijk zijn, met name als het gaat om personen waarvan verwacht kan worden dat zij niet met het beschikbare geld kunnen omgaan.

In een Algemeen Overleg over een aan de Wmo verwante zaak, het bovenregionale vervoer Valys, heeft de Tweede Kamer op 29 maart 2006 uitgesproken dat deze regel niet bedoeld is om goed draaiende systemen, zoals bijvoorbeeld collectief vervoerssystemen, in gevaar te brengen.

Als bijvoorbeeld in plaats van collectief vervoer (een voorziening in natura) een persoonsgebonden budget zou moeten worden verstrekt, zou de mogelijkheid bestaan dat door een leegloop van het collectief vervoer de basis onder dit vervoer uit zou vallen. Voor diegenen die afhankelijk zijn van collectief vervoer zou zo een naturavoorziening wegvallen.

Daarom is in de verordening nog steeds het primaat van het collectief vervoer opgenomen. Bij verzoeken om een persoonsgebonden budget van een aanvrager die medisch gezien wel van het collectief vervoer gebruik kan maken, zal deze aanvraag afgewezen worden. Dit onderdeel zal in het hoofdstuk vervoer nader worden uitgewerkt.

Of er andere redenen zullen zijn waarom het toekennen van een persoonsgebonden budget geweigerd moet worden is op dit moment nog niet te overzien. In de uitvoering zal duidelijk worden of er ook andere situaties zijn waarin weigering op zijn plaats is. Deze nieuwe situaties zullen later toegevoegd worden.

Artikel 6 van de verordening bepaalt de voorwaarden die van toepassing zijn op het persoonsgebonden budget.

De eerste voorwaarde daarbij is dat een persoonsgebonden budget alleen verstrekt wordt ten aanzien van individuele voorzieningen. Dat betekent dat bij algemene voorzieningen geen persoonsgebonden budget verstrekt wordt. Dat vloeit ook voort uit de aard van de algemene voorzieningen: dat zijn immers oplossingen die van korte duur zijn, lichte, niet complexe zorg betreffen of betrekking hebben op incidentele zorgbehoeften. Om deze voorzieningen snel te realiseren worden geen eigen bijdragen gevraagd. Daarbij is er een alternatieve mogelijkheid: indien de aanvrager van mening is dat de algemene voorziening geen adequate oplossing is of een persoonsgebonden budget verstrekt moet

worden, dan kan een aanvraag ingediend worden, of als al een aanvraag ingediend is, kan die volgens de reguliere regels van de Algemene wet bestuursrecht worden afgehandeld.

De regels voor algemene voorzieningen zijn de volgende:

- Het gaat om een voorziening die in tijd een korte duur heeft;
- Het gaat om een voorziening die betrekking heeft op lichte, niet complexe zorg;
- Of het gaat om een voorziening ten behoeve van een incidentele zorgbehoefte.

Omvang van het persoonsgebonden budget.

De omvang van het persoonsgebonden budget zal bepaald moeten worden.

Hierbij dienen twee mogelijkheden te worden onderscheiden:

Enerzijds het persoonsgebonden budget voor diensten, afkomstig uit de AWBZ, dat in de Wmo per 1 januari 2007 alleen maar betrekking heeft op hulp bij het huishouden, anderzijds het persoonsgebonden budget voor voorzieningen afkomstig uit de Wvg, zoals hulpmiddelen als woonvoorzieningen, vervoersvoorzieningen en rolstoelen.

Bij diensten gaat het om de betaling van tijd aan dienstverleners. Dit is zorg afkomstig uit de AWBZ.

De AWBZ kende al een dergelijk systeem van persoonsgebonden budgetten. Daarbij werd het persoonsgebonden budget vastgesteld op 75% van de tarieven zoals die berekend werden in de thuiszorg. Vanuit die tarieven werd het tarief voor de diverse functies bepaald. Voor de functie huishoudelijke verzorging was hierbij sprake van de volgende tarieven:

Klasse 1:	€ 884,- per jaar
Klasse 2:	€ 2.654,- per jaar
Klasse 3	€ 4.866,- per jaar
Klasse 4	€ 7.520,- per jaar
Klasse 5	€ 10.175,- per jaar
Klasse 6	€ 12.828,- per jaar.

Diegenen die op basis van overgangsrecht op 31 december 2006 een indicatie hebben zullen ook in het jaar 2007 deze bedragen nog ontvangen zo lang als de indicatie duurt, doch maximaal tot en met 31 december 2007. Daarnaast vallen zij onder de gemeentelijke regels.

Diegenen die in 2007 een eerste aanvraag doen en direct onder de gemeentelijke regels vallen krijgen een bedrag dat als volgt is vastgesteld:

Klasse:	Categorie 1	Categorie 2	Categorie 3
Klasse 1	€ 558,00	€ 829,00	€ 857,00
Klasse 2	€ 1.673,00	€ 2.486,00	€ 2.572,00
Klasse 3	€ 3.067,00	€ 4.558,00	€ 4.715,00
Klasse 4	€ 4.740,00	€ 7.044,00	€ 7.286,00
Klasse 5	€ 6.414,00	€ 9.531,00	€ 9.858,00
Klasse 6	€ 8.087,00	€ 12.017,00	€ 12.430,00

terwijl bij additionele uren die boven klasse 6 op basis van de hardheidsclausule worden toegekend per uur per week een bedrag van respectievelijk € 558,00 (categorie 1), € 829,00 (categorie 2), € 857,00 (categorie 3) per jaar wordt gehanteerd.

De gehanteerde klassen komen overeen met de klassen van de AWBZ. De hiervoor vermelde bedragen van de persoonsgebonden budgetten in 2007 zijn, evenals het gehanteerde percentage bij de AWBZ, vastgesteld op 75% van het tarief bij zorg in natura. De tarieven zijn gebaseerd op de gemiddelde kosten van de voorziening in natura zoals deze voor drie categorieën zijn vastgesteld in het beschrijvend document van de Europese aanbesteding.

- Categorie 1 Huishoudelijke werkzaamheden, bijvoorbeeld stof afnemen, afwassen, opruimen, ramen zemen, sanitair schoonmaken, was of kleding opbergen, bed opmaken, verzorgen van de (brood) maaltijd, verzorgen van planten en huisdieren.
- Categorie 2 Categorie 1 aangevuld met activiteiten behorende bij de organisatie van het huishouden, bijvoorbeeld helpen bij het bereiden van de maaltijd, opvoedingsactiviteiten, administratieve werkzaamheden en het plannen en beheren van middelen met betrekking tot het huishouden.
- Categorie 3 Categorie 1 aangevuld met activiteiten behorende bij een situatie van een ontregelde huishouding, bijvoorbeeld instrueren over het omgaan met hulpmiddelen,

textielverzorging, omgaan met het budget of begeleiding bij opvoeding. Mogelijkerwijs worden in deze categorie tevens activiteiten uit categorie 2 uitgevoerd.
100% tarief: €24,00 per uur.

Wat betreft de voorzieningen afkomstig uit de Wvg zal per toekenning een berekening gemaakt moeten worden.

De kosten van de voorziening als de voorziening in natura zou worden verstrekt zijn daarbij uitgangspunt. Dat kan afgeleid worden van bijvoorbeeld een offerte. Daarbij kunnen bedragen geteld worden voor het onderhoud en de reparaties van de voorziening, voor zover daar sprake van kan zijn. Bij het bepalen van het bedrag van de voorziening wordt uitgegaan van het bedrag dat de voorziening bij verstrekking in natura zou kosten. Daarbij zal veelal sprake zijn van kortingen, omdat via een contract met een leverancier een grote hoeveelheid voorzieningen afgenomen wordt. Deze korting wordt doorberekend naar het persoonsgebonden budget. Het is immers niet de bedoeling dat een persoonsgebonden budget meer geld gaat kosten dan verstrekking in natura. Over het algemeen zal er van uitgegaan kunnen worden dat ook met een persoonsgebonden budget een voorziening met korting zal kunnen worden aangeschaft.

Het persoonsgebonden budget voor de hulp bij het huishouden is inclusief de kosten voor overhead en/of begeleiding. De voordelen van het PGB zijn duidelijk: zelf het heft in handen nemen, zelf de eigen zorg organiseren en zelf bepalen wie (wanneer) komt helpen. De keuze voor een PGB leidt ook tot verplichtingen en verantwoordelijkheden. Als de aanvrager kiest voor een persoonsgebonden budget is men zelf verantwoordelijk voor zaken als een juiste besteding, het hebben van de juiste verzekeringen, het voeren van een (salaris)administratie, een correcte verantwoording etc. Indien de budgethouder dit wenst kan met een deel van het persoonsgebonden budget ondersteuning ingehuurd worden. Niet alle ondersteuning en begeleiding hoeft echter geld te kosten. De aanvrager zal gewezen op de gratis ondersteunings- en begeleidingsdiensten van de lokale ouderenadviseurs en MEE Veluwe.

Uitbetaling persoonsgebonden budget.

Als het persoonsgebonden budget berekend is, wordt het bij beschikking aan de aanvrager bekendgemaakt. In deze beschikking wordt vermeld wat de omvang van het persoonsgebonden budget is en voor hoeveel jaar het persoonsgebonden budget bedoeld is.

Om volstrekt duidelijk te laten zijn wat met het persoonsgebonden budget dient te worden aangeschaft en meer precies: aan welke vereisten de aan te schaffen voorziening dient te voldoen, wordt een zo nauwkeurig mogelijk omschreven program van eisen bij de beschikking gevoegd. Hierdoor kan voorkomen worden dat door onduidelijkheid omtrent de eisen die aan de voorziening gesteld moeten worden een verkeerde voorziening wordt aangeschaft. Dat zou tot inadequate voorzieningen kunnen leiden, hetgeen op zich weer tot nieuwe aanvragen aanleiding zou kunnen zijn. Dit is uitsluitend te voorkomen door een program van eisen onderdeel uit te laten maken van de beschikking. Wordt dan toch een voorziening aangeschaft die niet aan dat program van eisen voldoet, dan is gehandeld in strijd met de beschikking.

In de beschikking zal ook opgenomen moeten worden dat er een eigen bijdrage/eigen aandeel in de kosten verschuldigd is. Omdat die eigen bijdrage vastgesteld en geïnd zal worden door het CAK, zal in de meeste gevallen uitsluitend een aankondiging opgenomen kunnen worden.

Is de beschikking verzonden, dan kan het persoonsgebonden budget beschikbaar worden gesteld. Dat kan in één keer, indien daar aanleiding voor is (een aan te schaffen voorziening zal ook in één keer betaald moeten worden), maar zou ook in termijnen kunnen, bijvoorbeeld bij een persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden.

Om de betaling overzichtelijk te houden wordt een persoonsgebonden budget dat betrekking heeft op eenmalige kosten in één keer betaald en wordt een persoonsgebonden budget dat betrekking heeft op periodieke kosten naar evenredigheid vooraf per kwartaal beschikbaar gesteld.

De controle van het persoonsgebonden budget zal als volgt plaats vinden:

Iedere budgethouder dient de volgende stukken te bewaren:

- de nota/factuur van de aangeschafte voorziening;
- een betalingsbewijs van aanschaf van de voorziening;
- of een overzicht van de salarisadministratie met bewijsmiddelen.

Steekproefsgewijs zal het college bepalen bij welke budgethouders deze stukken zullen worden opgevraagd om te controleren of het persoonsgebonden budget besteed is aan het doel waarvoor het verstrekt is.

Is dat het geval, dan hoeft er verder niets te gebeuren. Is het persoonsgebonden budget anders besteed dan bedoeld, dan zal het college overwegen het persoonsgebonden budget geheel of gedeeltelijk terug te vorderen. Daarbij zal leidend zijn of er opzet in het spel is geweest, of dat sprake is geweest van onwetendheid. In die laatste situatie zal overlegd worden dat deze situatie in de toekomst vermeden dient te worden. Bij opzet moet afgewogen worden of terugvordering in verhouding staat tot wat er bewust onjuist is gedaan.

Eigen bijdrage/eigen aandeel.

Artikel 7 van de verordening bepaalt dat bij een te verstrekken persoonsgebonden budget een eigen bijdrage/eigen aandeel verschuldigd is.

Deze eigen bijdrage wordt berekend door het Centraal Administratie Kantoor (CAK).

Het CAK werkt met verzamelinkomens vanuit een peiljaar, welk jaar twee jaar voor het lopende jaar ligt. Dit is noodzakelijk om over de verzamelinkomens, die afkomstig zijn van de belastingdienst, te kunnen beschikken. In 2006 doet men aangifte over 2005, dus dat jaar is nog niet bekend. Vandaar dat het verzamelinkomen over 2005 in 2007 gebruikt wordt. Dit betekent dat er soms een voorlopige vaststelling zal plaatsvinden en achteraf een definitieve vaststelling. Het in mindering brengen van eigen bijdragen of een eigen aandeel zal daardoor vaak niet mogelijk zijn. Al deze activiteiten zullen door het CAK worden uitgevoerd.

Persoonsgebonden budget.

Wordt een voorziening niet als persoonsgebonden budget verstrekt, maar in natura, dan zal toekenning ook bij beschikking plaatsvinden. In de beschikking worden de voorwaarden opgenomen waaronder verstrekking plaatsvindt.

Ook nu geldt dat een eventueel te betalen eigen bijdrage door de gemeente meestal slechts aangekondigd zal worden aangezien berekening en inning plaats zal vinden via het CAK.

Hoofdstuk 2. Woonvoorzieningen.

Artikel 4 Wmo spreekt van: "a. een huishouden te voeren;" , onder welke regel in de verordening zowel wordt verstaan de woonvoorziening als de hulp bij het huishouden.

2.1. Uitsluitingen

Voor alles zal bepaald moeten worden of één van de uitsluitingen van artikel 18 van de verordening van toepassing is:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op het treffen van voorzieningen aan hotels/pensions, trekkerswoonwagens, kloosters, tweede woningen, vakantiewoningen, recreatiewoningen, kamerverhuur en specifiek op gehandicapten en ouderen gerichte woongebouwen voor wat betreft voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten of voorzieningen die bij nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten meegenomen kunnen worden."

Door dit artikel zijn enerzijds alle woonsituaties die niet gericht zijn op een permanent zelfstandig hoofdverblijf uitgesloten. Anderzijds zijn uitgesloten situaties waarbij gezien de aard van het soort gebouw verondersteld mag worden dat bepaalde voorzieningen standaard aanwezig zijn. Is er sprake van één van deze mogelijkheden dan is afwijzing op voorhand mogelijk.

2.2. Vormen van woonvoorzieningen

Artikel 13 van de verordening bepaalt dat er vier mogelijkheden zijn om een woonvoorziening te verstrekken:

- a. als algemene woonvoorziening;
- b. als woonvoorziening in natura;
- c. als persoonsgebonden budget;
- d. als financiële tegemoetkoming.

Artikel 14 van de verordening bepaalt dat een aanvrager die voldoet aan de criteria "aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek" en een aanpassing aan de woning nodig heeft, voor een algemene woonvoorziening in aanmerking kan komen als deze het woonprobleem snel en adequaat op kan lossen.

Algemene woonvoorzieningen.

De algemene woonvoorziening is net als alle algemene voorzieningen in de verordening bedoeld voor situaties betreffende oplossingen die van korte duur zijn, lichte, niet complexe zorg/voorzieningen of betrekking hebben op incidentele (zorg)behoeften. Om deze voorzieningen snel te realiseren worden geen eigen bijdragen gevraagd.

In de gemeente Oldebroek zijn er wat de woonvoorzieningen betreft (nog) geen algemene voorzieningen aanwezig. Daarom komen de onder b, c en d van artikel 13 van de verordening genoemde verstrekkingmogelijkheden in aanmerking.

Onder deze verstrekkingmogelijkheden vallen de volgende concrete voorzieningen:

- a. een tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten;
- b. een bouwkundige of woontechnische woonvoorziening;
- c. een niet-bouwkundige of niet-woontechnische woonvoorziening;
- d. een uitruimte.

Primaat verhuizing.

Artikel 16 regelt het primaat van de verhuizing. Dat wil zeggen dat als vast staat dat een aanpassing noodzakelijk is, eerst beoordeeld wordt of verhuizing naar een reeds geheel aangepaste woning, of naar een goedkoper en gemakkelijker aan te passen woning een oplossing is die in aanmerking komt.

In de Wvg-jurisprudentie is het hanteren van het primaat van de verhuizing op zichzelf geaccepteerd door de Centrale Raad van Beroep. Onder de Wmo zal dan ook van deze mogelijkheid gebruik worden gemaakt ter compensatie van woonproblemen. In feite gaat het bij het hanteren van het primaat van de verhuizing om een uitwerking van het principe dat wordt gekozen voor de goedkoopst-adequate oplossing.

Er zijn echter wel grenzen aan het hanteren van het primaat van de verhuizing, met name op het gebied van de woonlasten, het tijdsbestek waarbinnen een oplossing kan/moet worden gevonden en de verhouding tussen de besparing van de gemeente bij toepassing van het primaat en de negatieve gevolgen voor de aanvrager. In alle gevallen zal een goed gemotiveerd besluit moeten worden genomen, waarin alle relevante factoren, in onderling verband, worden afgewogen. Daarbij gaat het dus om factoren die spelen aan de kant van de gemeente en aan de kant van de belanghebbende. Als op verantwoorde wijze inhoud gegeven is aan toepassing van het primaat van de verhuizing, is daarmee een adequate oplossing geboden en heeft de gemeente aan haar compensatieverplichting voldaan.

Het is niet mogelijk een uitputtend overzicht te geven van alle mogelijke afwegingsfactoren die een rol kunnen spelen, omdat elke situatie weer anders is. Wel wordt hieronder in grote lijnen een overzicht gegeven van een aantal vaak voorkomende factoren, die afhankelijk van de situatie, een rol kunnen spelen bij de besluitvorming.

- *De snelheid waarmee het probleem kan worden gecompenseerd.*

De snelheid waarmee het woonprobleem kan worden opgelost speelt een rol in het afwegingsproces. In een aantal gevallen kan verhuizen het woonprobleem sneller oplossen, als er snel een geschikte aangepaste of eenvoudig aan te passen woning beschikbaar is. Het hele traject van het maken van een plan, het vragen van offertes, de uitvoering en keuring vervalt dan of speelt een minder belangrijke rol. Omgekeerd kan het ook zo zijn dat het aanpassen van een woning een snellere oplossing biedt als er niet binnen een bepaalde tijd een geschikte woning vrij komt. Uit de Wvg-jurisprudentie blijkt dat het essentieel is dat uit het indicatie-advies blijkt binnen welke medisch aanvaardbare termijn een oplossing gevonden moet zijn voor het woonprobleem.

- *Rekening houden met sociale factoren.*

Sociale omstandigheden waarmee het college rekening houdt zijn bijvoorbeeld de voorkeur van de gehandicapte, de binding van de gehandicapte met de huidige woonomgeving, de nabijheid van voor de gehandicapte belangrijke voorzieningen. Ook de waardering van de aanwezigheid van vrienden, kennissen en familie in de nabijheid van de woning van de gehandicapte kan een rol spelen in het afwegingsproces, met name in situaties waarin sprake is van mantelzorg. De sociale omstandigheden moeten in het indicatie-onderzoek zoveel mogelijk geobjectiveerd worden. De sociale factor zal minder zwaar wegen in het voordeel van aanpassen, als dicht in de buurt van de huidige woning een geschikte of goedkoper aan te passen woning kan worden gevonden. Als de beoogde nieuwe woning dicht bij belangrijke voorzieningen, zoals winkels en werkplek is gelegen, kan dat de beslissing in het voordeel van verhuizen beïnvloeden, bijvoorbeeld omdat dan ook minder vervoersvoorzieningen nodig zijn. Als de aanvrager zijn werk "aan huis" heeft (eigen bedrijf), dienen de consequenties van verhuizing ook vanuit de bedrijfsmatige kant meegewogen te worden. Het is immers mogelijk dat de vestiging van het bedrijf op een andere, in commercieel opzicht minder aantrekkelijke, locatie negatieve gevolgen voor het inkomen uit eigen bedrijf kan hebben.

- *Rekening houden met woonlasten en financiële draagkracht van de gehandicapte.*

Rekening houdend met eventuele mogelijkheden op het gebied, maakt het college een vergelijking tussen de woonlasten van de huidige en de mogelijke nieuwe woning. Alle relevante woonlasten moeten daarbij in aanmerking worden genomen.

Als de aanvrager eigenaar van de woonruimte is, zal een verhuizing of woningaanpassing andere gevolgen met zich meebrengen dan wanneer deze de woning huurt. Het verhuizen vanuit een koopwoning heeft meer emotionele en financiële consequenties dan verhuizing vanuit een huurwoning.

Bij het verkopen van een huis komen meer aspecten aan de orde dan bij het verlaten van een huurwoning. Een aantal aspecten zal pleiten voor het verkopen van de woning en verhuizen naar een huurwoning. Andere aspecten daarentegen zullen de balans naar het aanpassen van de eigen woning doen doorslaan. Een punt betreft de vraag in hoeverre vermogenswinsten of -verliezen optreden. Een eigenaar heeft doorgaans geld geleend en/of een hypotheek op het huis. Ook indien de aanvrager, al dan niet geheel op eigen kosten, veel aan de woning heeft verbeterd of aanpassingen heeft getroffen, ligt verhuizing soms minder voor de hand. Als de financiële situatie van een eigenaar van een woning, die gehandicapt raakt, door zijn handicap drastisch verandert (doorgaans brengt een handicap

negatieve inkomensgevolgen met zich mee), kunnen moeilijkheden optreden met het opbrengen van de woonlasten van de eigen woning, en zal de aanvrager ook problemen hebben met verhuizen.

- *Vergelijking aanpassingskosten huidige versus nieuwe woonruimte.*

Het college maakt een kostenafweging tussen het aanpassen van de huidige woonruimte enerzijds en verhuizen (inclusief eventuele aanpassingskosten in de nieuwe woonruimte) anderzijds. Daarbij worden de volgende kosten in elk geval meegenomen in de overwegingen:

- Huidige en voorzienbare toekomstige aanpassingskosten van de reeds bewoonde woonruimte;
- a. de kosten van het PGB voor verhuiskosten;
- b. de eventuele aanpassingskosten van de nieuwe woning;
- c. kosten van het eventueel vrijmaken van de woning;
- d. een eventuele financiële tegemoetkoming voor huurderiving.

De kosten zijn het uitgangspunt bij deze afweging, maar ook andere factoren kunnen een rol spelen. In verband met de verhuiskosten en dergelijke zal het zogenoemde "primaat van de verhuizing" doorgaans pas gehanteerd worden, indien de kosten van de woonruimteaanpassing meer dan €7.500,= bedragen.

- *De mogelijke gebruiksduur van de aanpassing.*

Er wordt ook rekening gehouden worden met het feit dat een aan te passen koopwoning naar alle waarschijnlijkheid minder makkelijk kans heeft om voor hergebruik in aanmerking te komen.

- Een revisiebeding, zoals bij huurwoningen, bestaat niet voor eigen woningen;
- De gemeente heeft geen instrument om de woning vrij te krijgen;
- Het zal niet zo eenvoudig zijn om een geschikte kandidaat voor die woning te vinden, die zowel financieel als ergonomisch gezien geschikt is voor de betreffende woonruimte.

Consequentie hiervan zal zijn dat eigen woningen meestal voor één enkele belanghebbende aangepast worden.

Aanpassingen aan sociale huurwoningen zijn vaker opnieuw in te zetten dan aanpassingen aan koopwoningen, omdat deze huurwoningen opnieuw kunnen worden verhuurd aan personen met een beperking, waardoor de gebruiksduur van de aanpassing wordt verlengd. Dit speelt in de afweging dan ook een rol van belang.

Ook de medische prognose speelt in dit verband een rol. Indien vaststaat dat iemands toestand naar verwachting zodanig zal verslechteren, en dat als gevolg daarvan de aanpassing slechts voor beperkte tijd zal volstaan, kan dat gegeven een rol spelen in de afweging tussen verhuizing aanpassen.

Soms zal een aangeboden mogelijkheid te verhuizen naar een andere woning door de aanvrager als negatief worden beoordeeld: vaak zal men graag willen blijven wonen in de vertrouwde woning. Als de bovenomschreven afweging in het voordeel van verhuizing uitvalt, is die wens niet meer doorslaggevend. Dat heeft gevolgen voor het weigeren van aangeboden geschikte woningen. Na weigering beoordeelt het college of er van uit kan worden gegaan dat voldoende is gedaan om een compenserende oplossing te bieden. Dit wordt afgemeten aan de oorzaak voor het weigeren.

Na het afwegen van deze factoren kan een beslissing worden genomen over het al dan niet hanteren van het primaat van de verhuizing.

Valt die afweging uit in het voordeel van verhuizing, dan gaat de verhuiskostenvergoeding een rol spelen. Een verhuiskostenvergoeding zal veelal in de vorm van een persoonsgebonden budget worden toegekend. Dit is in drie situaties mogelijk aan de orde:

1. De aanvrager gaat vanwege problemen met het normale gebruik van de woning verhuizen naar een adequate woning;
2. De aanvrager vraagt een woonvoorziening aan in de vorm van een woningaanpassing, maar na onderzoek blijkt verhuizing de goedkoopst adequate oplossing te zijn voor het woonprobleem. Ook mogelijk is dat de betreffende woning niet kan worden aangepast;
3. Voor het vrijmaken van een aangepaste woning door een persoon die in een aangepaste woning woont.

Een persoonsgebonden budget in de kosten van verhuis- en herinrichtingskosten is bedoeld als goedkoopst-adequaate alternatief voor een dure woningaanpassing in gevallen waarin die verhuizing niet algemeen gebruikelijk is, gelet op leeftijd, gezins- of woonsituatie. Verhuizingen wegens gezinsuitbreiding of om als jongvolwassene zelfstandig te gaan wonen zijn in beginsel algemeen gebruikelijk, evenals voorspelbare verhuizingen van senioren.

Voor verhuizingen naar AWBZ-instellingen of andere zorginstellingen wordt geen persoonsgebonden budget verstrekt, evenmin voor verhuizingen naar woningen die niet geschikt of bestemd zijn voor permanente bewoning, zoals in artikel 20, aanhef en onder e van de verordening wordt bepaald.

Een verhuis- en inrichtingskostenvergoeding kan verstrekt worden wanneer er sprake is van ondervonden belemmeringen bij het normale gebruik van de woning, die door middel van een verhuizing op de goedkoopst-adequate kunnen worden opgelost. Deze eis wordt niet gesteld als het gaat om een verhuizing naar een ADL-woning en evenmin in situaties waarin het gaat om een persoon buiten de Wmo-doelgroep een aangepaste woning te laten vrijmaken. Alleen als het vrijmaken van de woning op verzoek van het college gebeurt, is er aanspraak op een persoonsgebonden budget voor verhuis- en herinrichtingskosten.

Het college verstrekt in beginsel geen persoonsgebonden budget voor verhuizing en herinrichting, indien de verhuizing heeft plaatsgevonden voordat op de aanvraag is beschikt, tenzij achteraf alsnog kan worden vastgesteld dat er problemen bij het normale gebruik van de woning werden ondervonden in de verlaten woning. Als dat laatste niet meer kan, is dat reden voor afwijzing.

De hoogte van het persoonsgebonden budget voor verhuizing en inrichting is opgenomen in het Besluit maatschappelijke ondersteuning.

Primaat losse woonunit.

Komt verhuizing niet in aanmerking, dan zal beoordeeld moeten worden welke aanpassingen noodzakelijk zijn.

Hierbij geeft de verordening nog een tweede primaat aan, te weten het primaat van de losse woonunit (artikel 17):

“Indien een bouwkundige woonvoorziening bestaat uit een aanbouw aan of een aanzienlijke verbouwing van een woning die niet het eigendom is van een verhuurder, die bereid is de aangepaste woning blijvend ter beschikking te stellen van personen die op basis van aantoonbare beperkingen ten gevolge van ziekte of gebrek behoefte hebben aan een dergelijke woning, zal het college een herplaatsbare losse woonunit verstrekken indien daartegen geen bezwaren van overwegende aard bestaan.”

Dit primaat heeft een plaats gekregen om te voorkomen dat grote bedragen over een gering aantal jaren afgeschreven moet worden: na aanpassing van een eigen woning is de kans op hergebruik immers gering.

Om van dit primaat gebruik te kunnen maken moet uiteraard de mogelijkheid tot het plaatsen van een losse unit bestaan, bijvoorbeeld doordat er voldoende ruimte is. Daarbij zal het meestal zo zijn dat als er voldoende ruimte is voor het plaatsen van een losse unit als er ook ruimte is voor het plaatsen van een aanbouw. Ook op dit punt geldt dat de wens van betrokkene een aanbouw te realiseren niet doorslaggevend is: een aanbouw is niet herbruikbaar, een losse unit wel.

Het program van eisen zoals dat geldt voor een aanbouw kan gebruikt worden voor een losse woonunit. Het is daarbij van belang in de beschikking vast te leggen dat – als de unit niet meer nodig is – dit aan de gemeente gemeld dient te worden. De gemeente kan er dan zorg voor dragen dat de unit verwijderd wordt en de woning in de oude staat wordt teruggebracht. Deze kosten maken onderdeel uit van de verstrekking van een losse woonunit.

Is een losse unit niet mogelijk, of is de aanpassing niet zodanig dat deze afweging gemaakt moet worden, dan kan de stap naar de al dan niet bouwkundige aanpassing worden gemaakt.

Overige (bouwkundige) voorzieningen.

De aanpassing moet allereerst het normale gebruik van de woning betreffen.

Het normale gebruik van de woning omvat de elementaire woonfuncties, dat zijn de activiteiten die de gemiddelde Nederlander in zijn woning in elk geval verricht. Het gaat daarbij om slapen, lichaamsreiniging, toiletgang, het bereiden en consumeren van voedsel, het zich horizontaal en verticaal verplaatsen in de woning. Voor kinderen komt daar bij het veilig kunnen spelen in de woonruimte.

Het feit dat alleen problemen bij het normale gebruik van de woning worden gecompenseerd, houdt in dat geen rekening wordt gehouden met voorzieningen met een therapeutisch doel (bijvoorbeeld dialyseruimten, therapeutisch baden).

Evenmin wordt er rekening gehouden met problemen die een incidenteel karakter hebben, dan wel voorzieningen die puur als noodvoorziening hebben te gelden (bijvoorbeeld incidenteel gebruikte en niet-essentiële onderdelen van de woning respectievelijk vluchtvoorzieningen of branddeuren). Ook ten behoeve van het gebruik van hobbyruimtes en studeerkamers worden geen compenserende woonvoorzieningen getroffen, aangezien het daarbij niet gaat om ruimten met een elementaire woonfunctie.

Uitzondering op het beginsel dat woonvoorzieningen worden verstrekt ter compensatie van problemen bij het normale gebruik van de woning vormt de uitraaskamer. Deze voorziening heeft een specifiek doel, namelijk het tot rust doen komen van personen met een specifieke beperking.

Bij een indicatiestelling voor woonvoorzieningen wordt integraal beoordeeld in hoeverre hulp bij het huishouden en AWBZ-functies kunnen voorzien in respectievelijk compensatie en oplossing van de ondervonden woonproblematiek. Verder wordt – conform de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep onder de Wvg- beoordeeld in hoeverre de problematiek kan worden opgelost door redelijkerwijs te vergen inspanningen van huisgenoten, inclusief het treffen van redelijkerwijs te vergen oppasmaatregelen van ouders. Verder wordt rekening gehouden met algemeen gebruikelijke oplossingen als een andere organisatie van taken en een herschikking van de inrichting dan wel wijziging van de opstelling van inrichtingselementen in de woning.

2.3. Beperkingen

Hoofdverblijf.

Artikel 19 van de verordening bepaalt in lid 1:

“Een woonvoorziening wordt slechts verleend indien de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft of zal hebben in de woonruimte waaraan de voorziening wordt getroffen.”

Het hoofdverblijf is de woonruimte, bestemd en geschikt voor permanente bewoning, waar de betrokkene zijn vaste woon- en verblijfplaats heeft en in de gemeentelijke basisadministratie staat ingeschreven dan wel zal staan ingeschreven. Ook kan het gaan om het feitelijke adres, indien de betrokkene een briefadres heeft. De gemeente waar de woning staat heeft compensatieplicht, behalve in de situatie waarin de persoon uit de Wmo-doelgroep verhuist van de ene gemeente naar een andere gemeente. Een aanvraag voor een woonvoorziening in de vorm van een verhuiskostenvergoeding behoort dan tot de compensatieplicht van de vertrekgemeente.

In uitzonderingssituaties is er sprake van twee hoofdverblijven. Daarbij moet worden gedacht aan gehandicapte kinderen van gescheiden ouders, die in co-ouderschap door beide ouders worden opgevoed en daadwerkelijk de ene helft van de tijd bij de ene ouder wonen en de andere helft van de tijd bij de andere ouder. Alleen in die situatie kunnen in beide ouderlijke woningen woonvoorzieningen getroffen worden, en niet in situaties waarin sprake is van bezoeksregelingen. Als de woningen van de ouders in een dergelijke situatie in twee verschillende gemeenten zijn gesitueerd, rust de compensatieplicht alleen op de gemeente waar de woning van de betreffende ouder is gelegen.

Artikel 19 biedt in de leden 2 tot en met 5 een uitzondering op deze hoofdregel:

2. *"In afwijking van het gestelde in het eerste lid kan een woonvoorziening getroffen worden voor het bezoekbaar maken van één woonruimte indien de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft in een AWBZ-instelling.*
3. *De aanvraag voor het bezoekbaar maken wordt ingediend in de gemeente waar de aan te passen woning staat.*
4. *De woonvoorziening betreft slechts het bezoekbaar maken van de in het tweede lid bedoelde woonruimte met een door het college in het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente vast te leggen maximumbedrag.*
5. *Onder bezoekbaar maken wordt uitsluitend verstaan dat de aanvrager de woonruimte, de woonkamer en een toilet kan bereiken."*

Deze afwijking is optioneel, overgenomen uit de Wvg, waarin het zogenaamde bezoekbaar maken een bovenwettelijke voorziening was. Onder de Wmo is deze voorziening eveneens als bovenwettelijke voorziening in de verordening opgenomen, aangezien met invoering van de Wmo niet is beoogd het regime van de Wvg-woonvoorzieningen uit te breiden.

Omdat het gaat om een bovenwettelijke bepaling betreft het uitsluitend de in artikel 5 genoemde zaken, te weten het kunnen bereiken van de woonruimte, de woonkamer en een toilet. Bereiken moet daarbij letterlijk worden opgevat: het gaat niet om gebruiken maar om bereiken. Op zich mag dat merkwaardig lijken. Bedacht moet worden dat gebruiken vaak hoge kosten met zich meebrengt, hetgeen niet past bij een bovenwettelijke taak.

Overige beperkingen woonvoorzieningen.

Als het gaat om woonvoorzieningen zijn er nog een aantal beperkingen, zoals in de verordening vastgelegd in artikel 20:

"De aanvraag voor een woonvoorziening als bedoeld in dit hoofdstuk wordt geweigerd indien:

- a. *een bouwkundige woningaanpassing het bedrag van € 45.378,00 te boven gaat.*
- b. *de noodzaak tot het treffen van de woonvoorziening het gevolg is van een verhuizing waartoe op grond van belemmeringen bij het normale gebruik van de woning ten gevolge van ziekte of gebrek geen aanleiding bestond en er geen andere belangrijke redenen aanwezig was;*
- c. *de aanvrager niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen op dat moment beschikbare meest geschikte woning, tenzij daarvoor tevoren schriftelijk toestemming is verleend door het college;*
- d. *deze betrekking heeft op voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten anders dan automatische deuropeners, hellingbanen en extra trapleuningen;*
- e. *de woonvoorziening aangevraagd wordt op een moment dat op basis van leeftijd, gezinssituatie of woonsituatie te voorzien was dat deze voorziening noodzakelijk zou zijn en er geen sprake is van een onverwacht optredende noodzaak;*
- f. *De aanvrager voor het eerst zelfstandig gaat wonen, verhuisd is vanuit of naar een woonruimte die niet geschikt is het gehele jaar door bewoond te worden, verhuisd is naar een AWBZ-instelling of een andere instelling gericht op het verstrekken van zorg, of er in de verlaten woonruimte geen problemen met het normale gebruik van de woning zijn ondervonden."*

De onder b genoemde beperking ziet vooral op situaties waarbij vanuit een aangepaste en geschikte woning verhuisd wordt naar een niet of minder aangepaste en geschikte woning. Deze verhuizingen van adequaat naar inadequaat kunnen alleen leiden tot aanpassingen als daar een belangrijke reden voor is. Daaronder kan verstaan worden het aannemen van een functie op een zodanige afstand dat verhuizen noodzakelijk is, de situatie na een echtscheiding waarbij de aangepaste woning niet meer bewoond kan blijven worden enz. In deze uitzonderingssituaties mag verwacht worden dat de aanvrager tevoren contact opneemt met de gemeente, zodat de gemeente mee kan bepalen wat de goedkoopst-adequate oplossing is.

Onder c wordt aangegeven dat (uiteeraard) bij verhuizing gezocht wordt naar de meest geschikte woning, gezien de omstandigheden van betrokkene. Dat betekent dat als er een keuze is tussen een geschikte en een (minder) niet geschikte woning, gekozen dient te worden voor de geschikte woning. Gebeurt dat niet, dan zal dat aanleiding zijn tot afwijzing. Daarbij kan meegewogen worden of tevoren overleg heeft plaatsgevonden. Ook kan rekening gehouden worden met kennis die een gemeente heeft van op enig moment beschikbare geschikte woningen.

Aanpassingen aan gemeenschappelijke ruimten kunnen, zo blijkt uit de jurisprudentie, gelimiteerd worden. Dit uitgangspunt is onder punt d vastgelegd. Andere dan de limitatief opgesomde voorzieningen hoeven niet verstrekt te worden. De keuze voor de limitatieve lijst moet natuurlijk wel gemotiveerd worden.

Onder e. worden uitzonderingen gemaakt voor algemeen gebruikelijke verhuizingen en verhuizingen die te voorzien zijn. Op dit punt wordt sterk aangesloten bij de eigen verantwoordelijkheid van de aanvragers. Wie weet dat traplopen, wat nu al lastig is, binnen 5 jaar onmogelijk gaat worden, moet op tijd maatregelen nemen en gaan zoeken naar een alternatieve woning. Wachten tot het niet langer kan gaan aan deze eigen verantwoordelijkheid voorbij en kan daarom aanleiding zijn tot afwijzing.

Het laatste punt, onder f, tenslotte, is bij de verhuiskostenvergoeding al besproken.

2.4. Overige woonvoorzieningen

Uitbreiding van ruimten

Als het gaat om uitbreiding van ruimten worden de volgende maxima aangehouden, tenzij medische noodzaak een ander maximum vergt. Uiteraard dient dat door een onafhankelijk adviserend arts (in principe de adviseur van de gemeente) aangegeven te worden:

<i>Soort vertrek</i>	<i>Bij aanbouw</i>	<i>Bij uitbreiding</i>
woonkamer	30	6
keuken	10	4
1	10	4
persoonsslaapkamer		
2	18	4
persoonsslaapkamer		
toiletruimte	2	1
badkamer		
- wastafelruimte	2	1
- doucheruimte	3	2
entree/hal/gang	5	2
berging	6	4

Bouwkundige en niet-bouwkundige voorzieningen.

Of de cliënt in aanmerking komt voor een losse (roerende) of een vaste (onroerende) woonvoorziening, hangt af van de bouwkundige situatie van de woning en van de ondervonden beperkingen en belemmeringen. Het gaat bij losse woonvoorzieningen bijvoorbeeld om tilliften, badliften, douche/toiletstoelen, douchestretchers, badtransfer-planken. Waar mogelijk zal uit oogpunt van herbruikbaarheid gekozen worden voor verstrekking van losse woonvoorzieningen. Zoals al vermeld gaat het hier niet om inrichtingselementen. De losse woonvoorziening moet voorzien in een oplossing voor een elementaire woonfunctie, die eventueel ook kan worden geboden middels een bouwkundige voorziening. Meestal zal de losse voorziening een goedkoop en adequaat alternatief zijn voor een vaste voorziening. Een voorbeeld: in plaats van een vaste plafondlift als transferhulpmiddel kan ook een losse tillift worden verstrekt of een transferplank. Ook zal bij voorkeur met losse voorzieningen worden gewerkt in situaties waarin mensen wachten op opname in een zorginstelling of in andere situaties waarin de voorziening langdurig noodzakelijk is, maar waarin de verstrekking van vaste woonvoorzieningen als risico met zich meebrengt dat deze voorziening op zichzelf niet efficiënt is. Voorbeelden zijn terminale situaties, maar ook situaties waarin mensen die in een slooppand wonen.

Mogelijkheden:

- De hoogte van de tegemoetkoming is afhankelijk van de prijsstelling voor standaard-woning-aanpassingen. Bij de beoordeling van offertes wordt gebruik gemaakt van de uitgave: "Handboek voor toegankelijkheid" van Reed Business Information, ISBN nr. 9062284272.

- Voor een opgave van kostensoorten die van toepassing zijn bij aanpassingen en waarvoor een standaard/maximale vergoeding geldt, is een afzonderlijk prijslijst vastgesteld (zie bijlage I bij dit hoofdstuk);
- Indien onroerende woonvoorzieningen geïndiceerd zijn, dienen deze met toestemming van de woningeigenaar aangebracht te worden. Dit kan zowel de eigenaar/bewoner van het huis zijn als een (particuliere) verhuurder;
- De tegemoetkoming in de kosten van de aanpassingen wordt uitbetaald aan de woningeigenaar, dan wel rechtstreeks aan de uitvoerder. De vaste bouwkundige aanpassingen zijn eigendom van de woningeigenaar;

Bijzonderheden:

Zelfwerkzaamheid:

Indien een voorziening (geheel of gedeeltelijk) in zelfwerkzaamheid wordt getroffen, worden alleen de materiaalkosten aangemerkt en vervalt de post loonkosten. Kosten voor het inschakelen van een architect kunnen alleen worden vergoed indien hiertoe een noodzaak is vastgesteld. Dit zal alleen het geval zijn bij ingrijpende aanpassingen. Ingeval van zelfwerkzaamheid aanvaard de gemeente geen aansprakelijkheid voor de gevolgen van ondeugdelijk, dan wel ondeskundig aangebrachte voorzieningen. Zelfwerkzaamheid wordt alleen toegestaan indien de totale kosten beneden een bedrag van € 7.500,- blijven. Uitbetaling vindt eerst na indiening van gespecificeerde facturen plaats.

Trapliften

Een woonvoorziening die bedoeld is om ergonomische belemmeringen bij het traplopen op te heffen (verticaal verplaatsen). Afhankelijk van de situatie in de betreffende woning en/of de handicap zijn de volgende trapliften mogelijk:

- stoeltraplift
- plateaulift
- stalift

Een plateaulift of stalift wordt alleen in bijzondere situaties verstrekt.

Beoordelingscriteria:

Tijdens de procedure dient in overleg met de aanvrager bekeken te worden of verhuizen naar een gelijkvloerse woning niet een goedkopere adequate voorziening is.

De gehandicapte dient belemmeringen te ondervinden bij het traplopen en traplopen is medisch gezien niet meer mogelijk of medisch gezien niet meer verantwoord.

Er dient altijd een afweging gemaakt te worden of goedkopere, adequate voorzieningen mogelijk zijn om de belemmeringen die de aanvrager ondervindt bij het traplopen te verminderen en/of te heffen.

Te denken valt hierbij aan bijv. een extra trapleuning e.d.

Opmerkingen:

Gezien het vaak relatief kortdurend gebruik van een traplift en het feit dat het gaat om een vrij kostbare voorziening, wordt de traplift in bruikleen verstrekt. Sinds een aantal jaren zijn trapliften of delen van trapliften herbruikbaar. Er zijn een speciale trapliften (de flexie-rail en "flow") ontwikkeld, die is opgebouwd uit modules. Hierdoor is (afhankelijk van de leeftijd van de lift) hergebruik mogelijk. Van de bestaande onderdelen eventueel aangevuld met extra modules kan een voor een andere woning geschikte traplift gemaakt worden.

- De voorziening wordt alleen geplaatst als de primaire woonfuncties van de belanghebbenden op meerdere woonlagen gelegen zijn.
- Trapliften worden in bruikleen verstrekt;

Algemeen gebruikelijke woonvoorzieningen:

Voorzieningen die algemeen gebruikelijk zijn komen niet voor verstrekking in aanmerking. In hoofdstuk 7.2 wordt het begrip algemeen gebruikelijk nader gedefinieerd. Hierna staan een aantal voorbeelden van woonvoorzieningen waarbij het begrip algemeen gebruikelijk van toepassing is.

Eenhendel meng- en thermostatische kranen:

Omdat een eenhendel-mengkraan als algemeen gebruikelijk geacht wordt, is er geen sprake van een voorziening in de zin van de Wmo. Derhalve kan voor deze voorziening geen vergoeding worden verstrekt.

Anti-slipmat

Omdat een anti-slipmat als algemeen gebruikelijk geacht wordt, is er geen sprake van een voorziening in de zin van de Wmo. Derhalve kan voor deze voorziening geen vergoeding worden verstrekt. Een uitzondering hierop is een anti-slipvloer voor de douche-/badkamer.

Aanbrengen en bedienen zonwering

aanbrengen:

Zonneschermen worden niet aangebracht t.b.v. het zelfstandig functioneren in de woning en zijn derhalve niet noodzakelijk voor het wegnemen of verminderen van beperkingen in de dagelijkse woonfuncties. Derhalve geen vergoeding.

bedienen:

Bij het bedienen van een zonnescherm kunnen t.g.v. medische redenen beperkingen worden ondervonden (bijv. omdat men de kracht er niet meer voor heeft). Het elektrisch bedienbaar maken van de zonwering zou deze belemmering op kunnen heffen. Omdat deze algemeen in de handel verkrijgbaar zijn, valt een dergelijke voorziening in principe niet onder de Wmo. De bediening van een zonnescherm is geen activiteit, zonder welke zelfstandig functioneren onmogelijk is. Bovendien is er geen sprake van een elementaire woonfunctie.

Speel-/hobby-kamer

Het gebruiken van een hobby-, werk- of recreatieruimte valt niet onder het begrip woonvoorziening. De reden hiervoor is dat er geen sprake is van het opheffen van (ergonomische) beperkingen die het normale gebruik van de woning omvatten.

Een uitzondering kan worden gemaakt als de belanghebbende bijvoorbeeld alleen via de hobby-ruimte toegang tot de woning kan verkrijgen, deze kan dan worden aangepast uit een oogpunt van toegankelijkheid.

Een uitzondering kan ook worden gemaakt met betrekking tot een kind. Voor een kind wordt tot de elementaire woonfuncties gerekend dat het kind binnenshuis kan spelen zonder gevaar voor de eigen gezondheid. Als voorwaarde geldt dat dit gevaar niet kan worden beheerst door in redelijkheid te vergen oppas of andere maatregelen.

Keukenaanpassingen

Een voorziening in de vorm van aanpassing aan en/of verbouwing van de keuken.

Te denken valt hierbij aan bijv.:

- verhoging/verlaging van het aanrecht;
- het ophangen van keukenkastjes op een andere hoogte;
- het plaatsen van apparatuur op een sokkel;
- het adequaat maken van de keukenkraan;
- het gedeeltelijk onderrijdbaar maken van het aanrecht;
- het in hoogte verstelbaar maken van het aanrecht;
- en indien van toepassing het creëren van vervangende kastruimte; verrijdbare kasten, korven, etc.

Aanpassing/verbouwing van een keuken valt onder een onroerende woonvoorziening.

Belanghebbende ondervindt op medische gronden ergonomische belemmeringen in het gebruik van de keuken en zonder aanpassingen is gebruik van de keuken niet mogelijk.

Aanpassingen aan of verbouwing van een keuken worden verstrekt in eigendom aan de eigenaar van de woning.

Opmerkingen:

- Indien gebruik wordt gemaakt van een trippelstoel (hoog/laag verstelbaar), is een in hoogte verstelbare keuken niet noodzakelijk, maar kan volstaan worden met het (gedeeltelijk) onderrijdbaar maken van het aanrecht. Vaak kan volstaan worden met het verwijderen van een kastdeurtje. Eventueel kan aan de voorkant van het aanrecht een beugel aangebracht worden, indien aanvrager niet met de voeten bij de grond kan komen om zich voort te bewegen.
- Indien belanghebbende rolstoelafhankelijk is en er is een partner die dezelfde keuken gebruikt, dan kan een hoog/laag verstelbare keuken eventueel noodzakelijk zijn. Afhankelijk van de

taakverdeling tussen de partners/huisgenoten kan de goedkoopst/adequate voorziening ook een op 2 verschillende hoogten geplaatst werkblad zijn.

- Een elektrische hoog/laag keuken wordt alleen dan verstrekt, indien de werkhoogten van beide partners verschillend zijn en beide partners dusdanige belemmeringen ondervinden in de handfunctie, dat voor beiden een handmatige verstelling niet te bedienen is.
- In een keuken zitten standaard 3 kastjes onder het aanrecht en 2 kastjes boven het aanrecht, meer kastruimte wordt op grond van de Wmo niet vergoed.

Als algemeen gebruikelijk worden aangemerkt: magnetron, oven, vaatwasser, kookvoorziening, afzuiging, verlichting e.d.

Toilet op etage.

Een woonvoorziening die bedoeld is om ergonomische belemmeringen bij het traplopen en de toiletgang te verminderen of op te heffen. Dit kan een vaste voorziening zijn of indien goedkoopst adequaat een toilet met vermaler.

Bij het verstrekken van een toilet op de etage, dient zorgvuldig de goedkoopst/adequate voorziening afgewogen te worden, zowel bouwtechnisch als ook de afweging tot verstrekking van een toiletstoel.

Criteria:

1. Belanghebbende ondervindt belemmeringen bij het traplopen; en
2. Belanghebbende maakt 's nachts regelmatig gebruik van het toilet en de afstand naar het toilet beneden is niet of slechts met grote moeite overbrugbaar; en
3. Belanghebbende woont zelfstandig en er is geen ander persoon aanwezig, die ondersteuning kan bieden bij het legen van een toiletstoel en belanghebbende ondervindt zelf dusdanige belemmeringen bij het traplopen dat het zelfstandig legen van een po niet mogelijk is; en/of
4. Gebruik van een toiletstoel is niet mogelijk, omdat er met name sprake is van toiletgebruik niet alleen voor urine, maar ook voor ontlasting; en
5. Geen traplift aanwezig.
6. Indien de langdurige noodzaak van de voorziening een punt van discussie is, kan een losse voorziening de meest economische keus zijn.

Opmerkingen:

Voor vaststelling van een indicatie voor een toilet op de etage zal bij de meeste aanvragen extern medisch advies worden aangevraagd om de goedkoopst/adequate voorziening te beoordelen. Vaak is een toiletstoel een adequate voorziening.

Automatische deuropener

Een middel waarmee de deur van een woning op afstand geopend kan worden.

Een automatische deuropener kan verstrekt worden als aanpassing aan een individuele woning, maar ook als aanpassing aan een gemeenschappelijke ruimte (bijv. de ingang van een complex).

Betrokkene dient zelfstandig te wonen en kan zonder hulp van derden de voordeur van de woning niet openen en/of bereiken.

Tijdelijke aanpassingen (huidige) niet adequate woning bij indicatie verhuizing

Nadat de noodzaak van een verhuizing is vastgesteld, kan het nog enige tijd duren voordat er een adequate woning vrijkomt. Een vergoeding op grond van de Wmo voor eenvoudige, tijdelijke aanpassingen (zoals een douchestoel in bruikleen) is mogelijk als de situatie in de huidige woning zodanig is, dat er per direct enige aanpassingen noodzakelijk zijn. Het betreft in dit geval kleine, marginale aanpassingen. Indien er direct grote aanpassingen nodig zijn en de verwachting is dat een nieuwe woning niet direct beschikbaar komt, dan dient opnieuw een afweging tussen aanpassen en verhuizen plaats te vinden.

Er bestaat een uitzondering op dit uitgangspunt wanneer één of meerdere adequate woningen zijn geweigerd en er daarom langer in de oude, inadequate woning moet worden verbleven. Door het aanbieden van een andere adequate woning heeft de gemeente aan haar zorgplicht voldaan. Indien de gemeente instemt met de weigering van een woning om (bijvoorbeeld) persoonlijke redenen, ontstaat er voor de gemeente geen 'zwaardere' of nieuwe zorgplicht ten aanzien van de situatie in de oude woning. In voorkomende gevallen moet er wel duidelijk op de gevolgen van de weigering worden gewezen (langer zonder aanpassingen in de inadequate woning en geen verantwoordelijkheid van de gemeente voor de op zich noodzakelijke aanpassingen).

Nieuwbouw "meerkosten" aanpasbaar bouwen:

Het is mogelijk dat bij het bouwen van een (nieuwe) woning rekening wordt gehouden met "aangepast" bouwen (bijv. al een slaapkamer op de begane grond). Ook kan worden gekozen voor het bouwen van een nieuwe woning omdat (adequaat) functioneren in de oude woning niet meer mogelijk is. In sommige gevallen kost het aanpasbaar of aangepast bouwen meer dan het bouwen van een 'reguliere' woning. Deze meerkosten kunnen in aanmerking komen voor vergoeding indien:

- de aanpassingen nog niet gebouwd of aangebracht zijn;
- de aanpassingen door de medisch adviseur geïndiceerd zijn en de belanghebbende volledig rolstoelgebonden is of wordt;
- het daadwerkelijk om méerkosten gaat;
- het aanpassingen betreft die nu of in de nabije toekomst (binnen één jaar) noodzakelijk zijn (dus er wordt geen Wmo-vergoeding gegeven als iemand uit voorzorg en huis "aanpasbaar" bouwt);
- de aanpassing of nieuwbouw de adequate oplossing biedt die niet duurder is dan nodig voor het opheffen of verminderen van de beperkingen die belanghebbende ondervindt;

Indien de aanpassingen ook zonder meerkosten aangebracht kunnen worden, wordt er geen vergoeding gegeven.

Meerkosten luxe-voorzieningen

Het uitvoeringsniveau van een woonvoorziening wordt op basis van het in de Wmo verplichte uitgangspunt "een adequate woonvoorziening" vastgesteld. Indien dit niveau niet tegemoet komt aan de wensen van de belanghebbende, kan de gemeente de volgende procedure toepassen:

De gemeente vergoedt de kosten - berekend op basis van de 'adequate voorziening die niet duurder dan nodig is' - aan belanghebbende, zodat deze het bedrag kan gebruiken voor de door hem gewenste voorziening. Wel gelden daarbij de volgende voorwaarden:

- de alternatieve oplossing moet adequaat zijn (als zodanig vastgesteld door de medisch adviseur);
- de meerkosten dienen door belanghebbende zelf betaald te worden;
- indien de alternatieve oplossing tot hogere bijkomende kosten leidt dan de adequate voorziening, die niet duurder dan nodig is, dienen ook die meerkosten door de belanghebbende betaald te worden (bijv. hogere onderhoudskosten).

Aanpassingen buitenshuis (trottoir e.d.)

In sommige gevallen kan het noodzakelijk zijn dat er ook buiten de woning aanpassingen plaatsvinden omdat belanghebbende anders alsnog beperkingen ondervindt. (b.v. bij een zeer hoge voordeurdrempel; een oprit naar de woning; de stalling voor een scootmobiel).

In dit verband heeft de gemeente ook een zorgplicht voor de bereikbaarheid en toegankelijkheid van de woning.

T.a.v. de beperkingen die als gevolg van het gebruik van een via de Wmo verstrekte voorziening optreden, geldt dat de aanpassing wordt beschouwd als een woonvoorziening en een financiële tegemoetkoming is mogelijk als aan de volgende criteria wordt voldaan:

- De aanpassing moet noodzakelijk zijn om de ergonomische beperkingen die belanghebbende bij het betreden van het huis ondervindt op te heffen of te verminderen;
- De aanpassing moet het gevolg zijn van een Wmo-verstrekking én niet algemeen gebruikelijk zijn, zoals bijv. het opheffen van verzakt straatwerk.

Ten aanzien van de stalling van een scootmobiel of buitenwagen geldt het volgende:

Bij hoge uitzondering wordt de bestaande woonruimte aangepast dan wel uitgebouwd. Hiertoe wordt pas overgegaan indien nergens naar redelijke maatstaven stalling mogelijk is. Hierbij zijn niet de wensen van de belanghebbende doorslaggevend. Uitgegaan wordt van de situering en indeling van de woning. Criteria daarbij zijn de toegankelijkheid voor de gehandicapte en de manoeuvreerruimte.

2.5. Voorzieningen van niet-bouwkundige of woontechnische aard

Omschrijving:

Een (roerende) woonvoorziening, waarbij geen sprake is van een ingreep van bouwkundige en/of woontechnische aard. In de praktijk gaat het in het algemeen om drie categorieën:

- 1) patiëntenliften;
- 2) woningsanering (vervanging vloerbedekking i.v.m. CARA en rolstoeltapijt);

3) hulpmiddelen voor baden, douchen en wassen voor zover deze langdurig noodzakelijk zijn en niet op grond van andere regelingen verstrekt worden.

Ad 1. patiëntenliften:

Indien dergelijke hulpmiddelen tijdelijk noodzakelijk zijn, kan een verstrekking via de Thuiszorg plaatsvinden

Patiëntenliften zijn hulpmiddelen voor het boven en buiten inrichtingselementen brengen van personen, die niet zelf voor de duur van het transport, de totale lichaamsondersteuningskracht kunnen leveren. Er zijn zowel mobiele, als vaste (onroerende) patiëntenliften. In veel gevallen wordt een losse/mobiele patiëntenlift of draaischijf geïndiceerd die kan worden gebruikt voor het verplaatsen van de gehandicapte van bijvoorbeeld bed naar douche of bad.

De keuze van een type patiëntenlift/draaischijf is afhankelijk van de te verwachten transfers en de bestemming, de mogelijkheden van de gehandicapte, de indeling van de woning en de aanwezige inrichtingselementen.

Factoren die hierop van invloed kunnen zijn betreffen onder meer:

- het moeten overbruggen van drempels (verrijdbaarheid van de lift).
- de noodzaak/wenselijkheid de lift mee te nemen naar en voor gebruik in een andere woonomgeving en
- de afweging van kosten tussen de aanschaf van een patiëntenlift en/of aanpassing woning en/of verhuizing.
- (Mobiele) patiëntenliften worden in bruikleen verstrekt (zonodig inclusief twee bandages).
- Vaste patiëntenliften zijn onroerende woonvoorzieningen waarvan de verstrekking plaatsvindt conform de regels van onroerende voorzieningen.

Ad. 2. Wooningsanering in verband met CARA en rolstoeltapijt

Men kan in aanmerking komen voor een financiële tegemoetkoming voor wooningsanering die als gevolg van allergie, astma of chronische bronchitis (CARA) noodzakelijk zijn. Sanering is slechts mogelijk als een duidelijke diagnose is gesteld door de huisarts of de longarts. De noodzaak voor het verstrekken van een vergoeding, wordt mede in relatie tot het levenspatroon en leefregels, de gehele woninginrichting en ventilatiemogelijkheden en -gedrag bepaald. Het college kan hierover advies vragen eventueel met inschakeling van een gespecialiseerde CARA-verpleegkundige. Verwacht wordt dat de betrokkene zich in het vervolg bij de aanschaf van nieuwe materialen aan het programma van eisen voor de woninginrichting zal houden. Ook mag verwacht worden dat betrokkenen zelf maatregelen treft ter voorkoming van CARA-klachten.

In de regel kan een vergoeding worden verstrekt indien:

- de aanvrager bij de aanschaf niet van tevoren had kunnen weten dat CARA zou ontstaan/verergeren;
- vervanging van het artikel medisch gezien op zeer korte termijn noodzakelijk is.

Geen vergoeding wordt verstrekt indien:

- het treffen van een voorziening niet tot verbetering van de situatie van de cliënt leidt;
- de cliënt bij aanschaf van het artikel redelijkerwijs had kunnen weten dat hij overgevoelig op bepaalde stoffen reageert.

De wooningsanering betreft in de regel het vervangen van tapijt in het slaapvertrek. De woonkamer kan ook worden gesaneerd indien de aanvrager jonger is dan vier jaar.

Afschrijvingstermijn

Een vergoeding wordt alleen verstrekt in die gevallen dat de betreffende te vervangen stoffering nog niet is afgeschreven. Indien een artikel is afgeschreven (in de regel na 8 jaar) wordt geen financiële tegemoetkoming verleend.

Hierbij wordt voor de hoogte van de vergoeding als volgt rekening gehouden met de reeds verlopen afschrijvingsperiode. De vergoeding bedraagt een percentage van de kosten, afhankelijk van de afschrijvingsperiode:

- 100% indien het artikel nieuwer is dan twee jaar;
- 75% indien het artikel tussen de twee en vier jaar oud is;
- 50% indien het artikel tussen de vier en zes jaar oud is;
- 25% indien het artikel tussen de zes en acht jaar oud is.

- Indien het artikel acht jaar of ouder is, wordt geen vergoeding verstrekt;
- Hetzelfde geldt bij verhuizing, omdat bij verhuizing de woning opnieuw moet worden ingericht en dan rekening kan worden gehouden met de ondervonden klachten.

Normbedragen

Als normbedragen worden gehanteerd:

- voor zeil of linoleum €53,- per meter (uitgaande van een gemiddelde lengte van de rol van 4 meter), inclusief egalisatiekosten;
- gordijnen: € 15,- per meter voor rolgordijnen of een ander soort gladde gordijnen.

rolstoeltapijt

Een vergoeding voor rolstoeltapijt kan worden verstrekt wanneer een rolstoel voor dagelijks en intensief gebruik binnenshuis verstrekt wordt en het tapijt in huis niet geschikt is voor rolstoelen (de rolstoel kan er niet over rijden, of het tapijt slijt te snel). Bij een dergelijke verstrekking gelden dezelfde regels als bij woningsanering. Dit betekent dat er dus rekening wordt gehouden met de ouderdom van het huidige tapijt. Vooral nog wordt er van uitgegaan dat rolstoeltapijt in dezelfde prijs- kwaliteits- verhouding (m.n. ten aanzien van de duurzaamheid) valt als vloerbedekking die in het kader van woningsanering wordt geadviseerd. Een rolstoeltapijt wordt eenmalig verstrekt, omdat betrokkene voortaan kan reserveren voor een toekomstige aanschaf net zoals een niet-gehandicapte.

Als normbedrag wordt een bedrag van maximaal €32,00 per vierkantemeter gehanteerd.

Ad 3. Hulpmiddelen voor baden, douchen en wassen:

Indien dergelijke hulpmiddelen tijdelijk noodzakelijk zijn, kan een verstrekking via de Thuiszorg plaatsvinden.

a. Toiletstoel:

Toiletstoelen kunnen verstrekt worden als de gehandicapte bijv. het normale toilet op bepaalde momenten (bijv. 's nachts) moeilijk bereiken kan.

In dergelijke gevallen kan men gebruik maken van losse toiletstoelen, onder de voorwaarde dat betrokkene zelf dan wel een huisgenoot het toilet kan legen.

Indien er alleen op de begane grond een toilet aanwezig is, zal het verstrekken van een losse toiletstoel ten opzichte van het aanbrengen van een vast toilet (bijv. in de badkamer) meestal een adequate oplossing zijn die niet duurder dan nodig is.

Toiletstoelen worden in eigendom verstrekt.

b. Losse douchestoel

De beoordeling of een douchestoel kan worden verstrekt wordt mede bepaald door de aard van de handicap en de bouwkundige situatie. Tevens is van belang op welke wijze de douchestoel gebruikt wordt (alleen voor gebruik onder de douche of ook voor verplaatsing in de badkamer of om de transfer van de gewone rolstoel naar douche te kunnen maken). In die laatste twee gevallen is een losse douchestoel geïndiceerd.

- Losse douchestoelen worden in eigendom verstrekt.
- Vaste douchezitjes vallen onder de onroerende voorzieningen.

c. Douche-hulpmiddelen

Ook andere douchehulpmiddelen zoals badzitjes, badplanken, douche-toiletstoel op wielen, douchewagens en douchestretchers/-brancards worden aangemerkt als ADL-hulpmiddelen en vallen onder de Wmo (roerende woonvoorzieningen).

- De voorziening zal door de gemeente van de leverancier gehuurd worden of in eigendom worden aangeschaft. De voorziening wordt door de gemeente in bruikleen aan de belanghebbende verstrekt.
- In algemene zin kan voor wat betreft de afbakening met de AWBZ (die ook ADL-hulpmiddelen verstrekt) worden gesteld dat hulpmiddelen voor het gebruik in de natte cel' vallen onder verantwoordelijkheid van de gemeente en dat overige ADL-hulpmiddelen (voor aan- en uitkleden, slapen, eten, drinken en zitten) onder de verantwoordelijkheid van de AWBZ vallen (zie ook bijzonderheden).

d. Aankleedtafel voor kinderen

Een roerende of onroerende woonvoorziening, waarop belanghebbende geholpen kan worden met aan- en/of uitkleden, daar waar zittend of staand aan- en/of uitkleden niet mogelijk is.

Belanghebbende heeft hulp nodig bij het aan- en uitkleden en dit is zittend of staand op medische gronden niet mogelijk.

De voorziening dient voor de aanvrager niet algemeen gebruikelijk te zijn (voor kinderen tot ongeveer 3 jaar is het aankleden op een commode of aankleedtafel algemeen gebruikelijk) en een aankleedtafel is de goedkoopst adequate voorziening.

Indien verstrekt als onroerende woonvoorziening dan wordt deze in eigendom van de eigenaar van de woning.

Indien verstrekt als roerende (losse) woonvoorziening dan wordt deze in bruikleen verstrekt.

Meestal wordt deze voorziening verstrekt aan gehandicapte kinderen en is er tevens een probleem met het douchen. Een stretcher kan zowel voor het douchen als voor het aan-/uitkleden worden gebruikt en is dan ook vaak de goedkoopst adequate oplossing.

e. Badlift

Een op waterdruk werkende lift, die in het bad geplaatst kan worden. Met deze voorziening kan iemand in en uit het bad komen. Er bestaan badliften waar mensen op kunnen zitten en liften waar mensen op kunnen liggen.

Er zijn ergonomische belemmeringen bij het in en uit het bad stappen en een bad is medisch noodzakelijk. Alleen indien een badlift langdurig de goedkoopst adequate voorziening is in vergelijking met andere aanpassingen kan een badlift worden toegekend. Belanghebbende moet in staat zijn om zelfstandig te gaan zitten en de benen over de rand van het bad te heffen.

Een bad moet medisch noodzakelijk zijn in het kader van de Wmo, dus op basis van ergonomische belemmeringen en niet voor therapeutische doeleinden (valt onder de AWBZ).

In de regel zal een zitvoorziening in de vorm van een badplank voor gebruik van de douche in het bad een adequate voorziening zijn. Een bad is slechts bij grote uitzondering medisch noodzakelijk. De voorziening is er voor bedoeld om iemand zelfstandig in en uit het bad te laten komen.

f. Badzitie

Een badzitie kan los op of in een bad geplaatst worden, zodat het mogelijk wordt om met ondersteuning in of op het bad te zitten.

De aanvrager kan niet zelfstandig gebruik maken van het bad of van de douche boven het bad. Belanghebbende heeft belemmeringen bij het staand douchen in het bad en er is geen aparte douchegelegenheid aanwezig of er zijn belemmeringen bij het gaan zitten en opstaan vanuit het bad. Een badzitie wordt in bruikleen verstrekt.

Vaak is een badplank, een plank die op het bad geplaatst kan worden de goedkoopst adequate oplossing.

Bijzonderheden:

-Ventilatoren

Mensen met CARA of een andere aandoening van de luchtwegen kunnen problemen ondervinden in de natte cel omdat er geen of onvoldoende ventilatie-mogelijkheden zijn. Er zal dan beoordeeld moeten worden of er sprake is van een Wmo-verstrekking of dat deze problematiek buiten de zorgplicht van de gemeente valt. Naast de bepalingen van het Bouwbesluit spelen hierbij de volgende aspecten een rol:

- Ten eerste zal moeten worden bepaald of de problemen worden veroorzaakt door de aard van de in de woonruimte aanwezige materialen. Indien dit het geval is kan geen Wmo-vergoeding worden verstrekt. In de meeste gevallen echter is het onvoldoende geventileerd zijn van een ruimte in de woning, waardoor bij het douchen (elementaire woonfunctie) problemen ontstaan een kwestie van het ontbreken van mogelijkheden tot ventileren. Dit heeft dus niets te maken met de aard van de gebruikte materialen;
- Vervolgens dienen bij de beoordeling of voorzieningen t.b.v. van (een betere) ventilatie kunnen worden verstrekt de navolgende aspecten aan de orde te komen:
  1. Heeft iemand problemen met of ontstaat er benauwdheid door vocht tijdens het douchen? (is iemand met CARA ook bekend met benauwdheid als gevolg van vocht);

2. zo ja, bestaan er mogelijkheden om deze benauwdheid op te heffen / te verminderen door het toepassen van een aantal leefregels t.a.v. het douchen?
3. zo nee, bestaat de mogelijkheid de benauwdheid op te heffen/te verminderen door het aanpassen/aanbrengen van de ventilatie (waarbij de goedkoopst adequate oplossing gekozen zal worden)?

Indien dit laatste het geval is, kan de aanpassing/het aanbrengen van de ventilatie op grond van de Wmo vergoed worden.

Tot slot zal daarbij ook nog moeten worden gezien of de benauwdheid ten gevolge van vocht ook door bepaalde leefregels zou kunnen worden verminderd. Dit aspect zal in overleg met een CARA-verpleegkundige nader moeten worden gezien.

Voorbeelden van dit soort leefregels zijn:

- goed ventileren door deur en/of raam te openen;
- gebruik maken van een spaardouchekop;
- niet te warm douchen;
- volgorde van handelingen tijdens het douchen aanpassen;
- niet direct na het opstaan douchen (opstaan kost veel energie en levert dus ook al benauwdheid op);
- zittend douchen (staand douchen kost ook meer energie en dus benauwdheid).

Conform de werkwijze bij woningsanering zal dus in principe bij de afhandeling een aanvraag voor ventilatie-aanpassing als gevolg van benauwdheid een medisch adviseur/CARA-verpleegkundige ingeschakeld moeten worden.

Papagaai

Een handgreep aan een ketting die aan wand of plafond is bevestigd en die boven het hoofdeinde van een bed hangt. Het is een hulpmiddel om de ergonomische belemmeringen die een gehandicapte ondervindt bij het omhoogkomen uit bed op te heffen of te verminderen.

Een papegaai kan ook als losse voorziening worden verstrekt (een zg. bedgalg), die bij het bed hoort. Indien het een losse voorziening betreft dient de aanvraag ingediend te worden bij de ziektekostenverzekeraar. Indien het een vaste voorziening betreft (bevestigd aan het plafond of aan de wand) betreft het een Wmo-aanvraag.

Indien het een bedgalg betreft: afwijzen op grond van artikel 2 lid 2 onder c (geen voorziening kan worden toegekend voor zover op grond van enige andere wettelijke regeling of enige privaatrechtelijke overeenkomst of verbintenis aanspraak op de voorziening bestaat).

Belanghebbende kan niet redelijkerwijs zelfstandig draaien en/of omhoog komen vanuit een liggende positie zonder een hulpmiddel boven het bed en het bevestigen van een papegaai is langdurig noodzakelijk, dus geen tijdelijk verpleegartikel.

De papegaai wordt in bruikleen verstrekt.

Kookplaten.

Een keramische- c.q. inductie kookplaat wordt als algemeen gebruikelijk beschouwd zodat van een vergoeding geen sprake kan zijn. Verder kan worden gesteld dat het hier om een inrichtingselement gaat en moet ook op die grond een aanvraag voor vergoeding op basis van de Wmo worden afgewezen.

Afbakening AWBZ-voorzieningen en inrichtingselementen.

Zoals reeds aangegeven bij douchehulpmiddelen kan in het algemeen worden gesteld dat de ADL-hulpmiddelen (voor het aan- en uitkleden, slapen, zitten, eten en drinken) onder de verantwoordelijkheid van de AWBZ vallen. Dit zijn o.m.:

- prothesen;
- mobiliteitshulpmiddelen (m.u.v. rolstoelen en vervoersvoorzieningen);
- inrichtingselementen, zoals tafels, stoelen en bedden;
- hulpmiddelen voor zitten, slapen en communicatie;
- (aangepaste) telefoons;
- alarmeringssystemen mits medisch geïndiceerd.

Ad 4. De uitruimte.

De uitruimte was voorheen, onder de Wvg, omschreven in de wet zelf, maar is onder de Wmo omschreven in de verordening. Artikel 15, aanhef en onder d luidt dan ook:

*“De in artikel 13 onder b., c. en d. genoemde voorzieningen kunnen bestaan uit: (.....)
d. een uitruimte.”*

Het gaat om een ruimte die alleen ten behoeve van de persoon met een aantoonbare gedragsstoornis noodzakelijk is, om hem/haar tot rust te doen komen. Dit vloeit ook voort uit de algemene beperking dat individuele Wmo-voorzieningen in hoofdzaak op het individu gericht zijn.

De uitruimte is dus uitdrukkelijk niet bedoeld om overlast voor huisgenoten te beperken, hoewel dat wel een mogelijk neveneffect kan zijn van verstrekking.

Met het oog op de beperking, de gedragsstoornis met ernstig ontremd gedrag tot gevolg, zal de ruimte in de regel beperkt van omvang zijn. Aanwezige voorzieningen zijn gericht op het doel van de uitruimte, het tot rust laten komen. Doorgaans zal de ruimte daarom prikkelarm en veilig moeten zijn, en tevens zijn uitgerust met voorzieningen die toezicht mogelijk maken. Voor zover dat geen technische apparatuur is kan dat onder de voorziening vallen.

Op basis van deskundigenadvies (met name een advies van een onafhankelijk psycholoog of orthopedagoog kan van belang zijn) zal op individuele basis worden vastgesteld aan welke eisen de uitruimte moet voldoen. Waar mogelijk zullen bestaande ruimten worden aangepast, bijvoorbeeld de slaapkamer van de persoon voor wie de uitruimte nodig is.

2.6. Procedure bij bouwkundige aanpassing.

Procedure aanvraag woningaanpassing:

1 Vaststellen programma van eisen.

Nadat de aanvraag is ingediend wordt een indicatie gesteld, waarbij een gemeentelijke functionaris met ergonomische, sociale en bouwtechnische deskundigheid of een externe adviseur een programma van eisen voor de goedkoopst adequate woningaanpassing opstelt.

De woningeigenaar vraagt op basis van dat programma van eisen tenminste twee offertes bij een aannemer op.

2 Het college beoordeelt welke offerte de goedkoopst adequate oplossing biedt.

De gemeente beoordeelt welke bouwofferte in aanmerking komt voor het verlenen van een financiële tegemoetkoming of als basis geldt voor het vaststellen van het PGB.

3 Het college geeft toestemming.

Het college geeft vervolgens toestemming voor de woningaanpassing, op voorwaarde dat niet reeds zonder toestemming een begin is gemaakt met de werkzaamheden waarop de financiële tegemoetkoming of het persoonsgebonden budget betrekking heeft.

4 De eigenaar voert uit.

De woningeigenaar is verantwoordelijk voor de uitvoering van de woningaanpassing conform het programma van eisen.

5 Het college controleert.

Het college verleent slechts een persoonsgebonden budget of een financiële tegemoetkoming voor een woningaanpassing indien de door hen aangewezen personen toegang is verstrekt tot de woonruimte waar de woningaanpassing wordt verricht. Controle vindt in beide gevallen achteraf plaats.

De genoemde personen moeten ook inzicht krijgen in bescheiden en tekeningen, welke betrekking hebben op de woningaanpassing en de gelegenheid krijgen de woningaanpassing te controleren.

Ten aanzien van woonvoorzieningen vindt controle plaats:

- bij aanpassingen boven € 1.500,00 tot € 7.500,00 alleen bij afwijking van offerte.
- bij aanpassingen boven € 7.500,00 volledig.

6 Uitbetaling aan de woningeigenaar en gereedmelding.

De financiële tegemoetkoming wordt uitbetaald aan de woningeigenaar.

Terstond na de voltooiing van de werkzaamheden, doch uiterlijk binnen 12 maanden na het verlenen van toestemming voor het aanpassen van de woning, verklaart diegene aan wie de financiële tegemoetkoming wordt uitbetaald (de woningeigenaar) aan het college dat de bedoelde werkzaamheden zijn voltooid (de gereedmelding).

Deze gereedmelding is tevens een verzoek om vaststelling en uitbetaling van de financiële tegemoetkoming.

De gereedmelding gaat vergezeld van een verklaring dat bij het treffen van de voorziening is voldaan aan de voorwaarden waaronder het persoonsgebonden budget of de financiële tegemoetkoming is verleend.

Diegene aan wie het persoonsgebonden budget of de financiële tegemoetkoming wordt uitbetaald, dient gedurende een periode van 5 jaar alle rekeningen en betalingsbewijzen met betrekking tot de werkzaamheden ter controle beschikbaar te houden.

2.7. Voorwaarden voor verstrekking pgb en uitbetaling financiële tegemoetkoming.

Om te bewerkstelligen dat de woningaanpassing wordt uitgevoerd conform het programma van eisen en er aldus een adequate aanpassing wordt verstrekt is een aantal voorwaarden gesteld om de toegekende tegemoetkoming ook daadwerkelijk uit te betalen. De voorwaarden moeten ook middels de beschikking aan de aanvrager en eventueel aan de woningeigenaar, als die niet de aanvrager is, worden bekendgemaakt. Het zijn immers de voorwaarden waaraan het besluit is gebonden.

De volgende voorwaarden zijn van toepassing:

- a. Er mag niet reeds voorafgaand aan de beschikking een begin worden gemaakt met de uitvoering van de werkzaamheden waarop de financiële tegemoetkoming betrekking heeft, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van het college;
- b. Aan door het college aangewezen personen wordt door de eigenaar of huurder toegang verstrekt tot de woonruimte waar de woningaanpassing wordt aangebracht;
- c. Aan de onder b. genoemde personen wordt inzicht wordt geboden in bescheiden en tekeningen, welke betrekking hebben op de woningaanpassing;
- d. Aan de onder b. genoemde personen wordt gelegenheid geboden tot het controleren van de woningaanpassing;
- e. Terstond na de voltooiing van de werkzaamheden doch uiterlijk binnen 12 maanden na het toekennen van de financiële tegemoetkoming verklaart de gerechtigde van de financiële tegemoetkoming aan het college dat de bedoelde werkzaamheden zijn voltooid conform het programma van eisen (PvE);
- f. De gereedmelding is tevens een verzoek om vaststelling en uitbetaling van de financiële tegemoetkoming;
- g. De gereedmelding, gaat vergezeld van een verklaring dat bij het treffen van de voorzieningen is voldaan aan de voorwaarden waaronder de financiële tegemoetkoming is verleend. Alle rekeningen en betalingsbewijzen worden bijgevoegd.

2.8. Kosten van woningaanpassingen.

De volgende kosten in het kader van een woningaanpassing kunnen in aanmerking worden genomen bij de vaststelling van (het persoonsgebonden budget of) de financiële tegemoetkoming:

- 1 De aanneemsom (hierin begrepen de loon- en materiaalkosten) voor het treffen van de voorziening;
- 2 De risicoverrekening van loon- en materiaalkosten, met inachtneming van het bepaalde in de Risicoregeling woning- en utiliteitsbouw 1991;
- 3 Het architectenhonorarium tot ten hoogste 10% van de aanneemsom met dien verstande dat dit niet hoger is dan het maximale honorarium als bepaald in SR 1988 van de BNA. Alleen in die gevallen dat het noodzakelijk is dat een architect voor de woningaanpassing moet worden ingeschakeld worden deze kosten subsidiabel geacht. Het betreft dan veelal de ingrijpendere woningaanpassingen.
- 4 De kosten voor het toezicht op de uitvoering, indien dit noodzakelijk is, tot een maximum van 2% van de aanneemsom;
- 5 De leges voorzover deze betrekking hebben op het treffen van de voorziening;
- 6 De verschuldigde en niet verrekenbare of terugvorderbare omzetbelasting;

- 7 Renteverlies, in verband met het verrichten van noodzakelijke betaling aan derden voordat de bijdrage is uitbetaald, voor zover deze verband houdt met de bouw dan wel het treffen van voorzieningen;
- 8 De prijs van bouwrijpe grond, indien noodzakelijk als niet binnen het oorspronkelijke kavel gebouwd kan worden, volgens bijgaande tabel.
- 9 De door burgemeester en wethouders (schriftelijk) goedgekeurde kostenverhogingen, die ten tijde van de raming van de kosten redelijkerwijs niet voorzien hadden kunnen zijn;
- 10 De kosten in verband met noodzakelijk technisch onderzoek en adviezen met betrekking tot het verrichten van de aanpassing;
- 11 De administratiekosten die verhuurder maakt ten behoeve van het treffen van een voorziening voor de gehandicapte, voor zover de kosten onder 1 tot en met 11 meer dan € 1000,-- bedragen, 10% van die kosten, met een maximum van € 350,--.

2.9. Opstalverzekering.

Bij het vergroten van de woning dient de eigenaar van de woning zijn opstalverzekering aan de hogere herbouwwaarde van de woning aan te passen.

2.10. Kosten in verband met woonruimte -aanpassing:

2.10.1. Onderhoud, keuring en reparatie

Omschrijving:

Burgemeester en Wethouders kunnen een financiële tegemoetkoming verstrekken in de kosten van het onderhoud, de keuring en de reparatie van roerende en onroerende woonvoorzieningen. Het betreft hierbij in het algemeen voorzieningen die elektrisch, mechanisch of hydraulisch aangedreven worden.

Indicatiecriteria:

Voor de kosten van geringe en/of dagelijkse reparaties en voor reparaties van schade ten gevolge van grove schuld of opzet wordt geen vergoeding verstrekt.

Mogelijkheden:

- De totale kosten van reparatie worden vergoed;
- Voor de kosten van het onderhoud en de keuring van trap- en andere liften geldt een maximum vergoeding die staat vermeld in bijlage II bij dit hoofdstuk”;
- Ook voor de voorzieningen die in het kader van de oude regeling RGSHG zijn verstrekt kan een tegemoetkoming worden verstrekt.

Bijzonderheden:

De kosten van onderhoud, keuring en reparatie van installaties, anders dan in bijlage II van dit hoofdstuk name genoemd, moeten worden aangemerkt als een bestanddeel van de woning en komen in geval van verhuur voor rekening van de verhuurder. Hiervan is b.v. sprake bij een centrale verwarmingsinstallatie, een mechanische ventilatie, een intercom e.d.

2.10.2 Tijdelijke huisvesting

Omschrijving:

Indien de gehandicapte in aanmerking komt voor woningaanpassingen en het voor het aanbrengen van deze aanpassingen noodzakelijk is dat tijdelijk naar een andere woonruimte moet worden uitgeweken, kan voor de periode dat dit noodzakelijk is een tegemoetkoming in de dubbele woonlasten worden verstrekt. Deze tegemoetkoming kan ook worden verstrekt als iemand de nieuwe woning nog niet kan betrekken maar wel al woonlasten heeft.

Indicatiecriteria:

Voorwaarde voor het verstrekken van een tegemoetkoming is dat de belanghebbende de dubbele woonlasten niet redelijkerwijs heeft kunnen vermijden.

Mogelijkheden:

- De vergoeding voor de kosten van tijdelijke huisvesting zal in principe ten hoogstens gedurende een periode van zes maanden worden verstrekt.
- De vergoeding bedraagt maximaal het bedrag waarvoor op Huursubsidiewet aanspraak op huursubsidie bestaat
- De vergoeding wordt verstrekt aan de huurder

2.10.3. Huurderving

Omschrijving:

Indien het ten gevolge van aangebrachte voorzieningen (meer) moeite kost een woning opnieuw te verhuren aan een persoon die voor dezelfde voorzieningen is geïndiceerd, kan de verhuurder een beroep doen op huurderving. Dit maakt het mogelijk dat de verhuurder eerder zijn medewerking zal verlenen aan het aanpassen van een woning en tevens dat een reeds aangepaste woning voor de "doelgroep" beschikbaar blijft.

Mogelijkheden:

- De vergoeding voor de kosten van tijdelijke huisvesting zal in principe ten hoogstens gedurende een periode van zes maanden verstrekt worden;
- De hoogte van de vergoeding is gelijk aan de noodzakelijk te maken huurkosten.
- De vergoeding wordt verstrekt aan de verhuurder.

Bijzonderheden:

Criteria voor het verstrekken van een financiële tegemoetkoming in de kosten van huurderving

1. In geval van huurbeëindiging van een aangepaste woonruimte kan de gemeente de woningeigenaar een financiële tegemoetkoming verlenen in de werkelijke kosten van derving van inkomsten uit huur vermeerderd met vaste servicekosten voor de duur van ten hoogste zes maanden.
2. De onder 1. genoemde periode kan worden verlengd indien naar het oordeel van de gemeente vaststaat dat binnen een redelijke periode een gehandicapte voor de woning in aanmerking komt.

**Bijlage I bij hoofdstuk 2   kostensoorten die van toepassing zijn bij aanpassingen en
waarvoor een standaard/maximale vergoeding geldt.**

Bijlage II bij hoofdstuk 2 maximale vergoeding van kosten onderhoud, keuring en reparatie van liften.

Alleen de werkelijk gemaakte kosten (met een maximum van de in de tabel genoemde bedragen) van keuring, onderhoud en reparatie aan de hieronder genoemde onderdelen komen in aanmerking voor een financiële tegemoetkoming.

- a stoelliften (het Liftinstituut spreekt van traplift)
- b rolstoelliften (het Liftinstituut spreekt van traplift)
- c woonhuisliften (met kooi)
- d staplateauliften of hefplateauliften (het Liftinstituut spreekt van platformlift zonder schacht tot maximaal 1.80m hoogte)
- e balansliften (worden niet meer gemaakt)
- f de mechanische inrichting voor het verstellen van een in hoogte verstelbaar keukenblok, bad of wastafel;
- g elektromechanische openings- en sluitingsmechanismen van deuren.

De maximale vergoeding van kosten voor onderhoud en keuring van diverse soorten liften in woningen en trappenhuisen bedraagt

Keuring

<i>Keuring van liften</i>	<i>Beginkeuring</i>	<i>Kosten excl. BTW</i>	<i>Frequentie periodieke keuring</i>	<i>Kosten periodieke keuring excl. BTW</i>
Stoellift	ja	€ 295,60	1x per 4 jr.	€ 216,20
Rolstoelplateaulift	ja	€ 295,60	1x per 4 jr.	€ 216,20
Staplateaulift	ja	€ 463,20	1x per 4 jr.	€ 267,20
Woonhuislift	ja	€ 456,60	1x per 1,5 jr.	€ 263,40
Hefplateaulift	ja	€ 463,20	1x per 1,5 jr.	€ 267,20
Balansliften	*	*	1x per 1,5 jr.	€ 76,50 per uur

* Balansliften worden niet meer nieuw gemaakt. Beginkeuringen zullen daarom nauwelijks nog voorkomen. Bestaande balansliften kunnen nog wel gewoon gekeurd en onderhouden worden. Het Liftinstituut berekent de kosten voor periodieke keuring van balansliften op grond van een uurtarief van € 76,50

In de bovengenoemde bedragen zijn opgenomen de kosten voor de keuring door het Liftinstituut (voorrijkosten + keuringstarieven), vermenigvuldigd met een factor 2 (er komen twee personen), vanwege de noodzakelijke assistentie door de onderhoudsfirmas.

Onderhoud

<i>Onderhoud van</i>	<i>Frequentie</i>	<i>Kosten excl. BTW incl voorrijkosten</i>
Stoellift	1x per jaar	€ 443,30
Rolstoelplateaulift	1x per jaar	€ 443,30
Staplateaulift	1x per jaar	€ 443,30
Woonhuislift	2x per jaar	€ 443,30 per keer
Hefplateaulift	2x per jaar	€ 443,30 per keer
Balanslift	1x per jaar	€ 443,30

Maximale toeslagen op bovengenoemde tarieven:

- 50% voor installaties geplaatst buiten de woning;
- 50% voor installaties die meer dan 1 verdieping overbruggen;
- 50% voor installaties, uitgevoerd met elektrisch aangedreven plateaus en/of afrijdbeveiliging resp. elektrisch wegklapbare raildelen.

NB: Bovengenoemde bedragen moeten nog geïndexeerd worden

Hoofdstuk 3. Het voeren van een huishouden, onderdeel hulp bij het huishouden

3.1. Inleiding.

De hulp bij het huishouden is afkomstig uit de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, waar de functie Huishoudelijke Verzorging één van de zeven functies was die onder de AWBZ vielen en uitgewerkt werden in het besluit zorgaanspraken AWBZ. Op 1 januari 2007 is deze functie uit de AWBZ geschrapt (artikel 41, lid 2 Wmo) en heeft de Wmo op basis van artikel 4 lid 1 onder a. deze functie overgenomen. Hierbij wordt gesproken over het “een huishouden te voeren” waaronder in de verordening Wmo zowel hulp bij het huishouden wordt verstaan als de woonvoorzieningen uit de Wvg.

Bij deze VNG modelbeleidsregels zijn twee bijlagen opgenomen die bij dit hoofdstuk horen:

1. Tijdelijke situaties overgangsrecht ex artikel 41 Wmo.
2. Handreiking normering hulp bij het huishouden

3.2. Mogelijke voorzieningen.

Artikel 8 van de verordening geeft een drietal mogelijk te verstrekken voorzieningen aan:

- a. een algemene voorziening, waaronder algemene hulp bij het huishouden;
- b. hulp bij het huishouden in natura;
- c. een persoonsgebonden budget te besteden aan hulp bij het huishouden.

Algemene hulp bij het huishouden.

Uit artikel 9 van de verordening blijkt dat indien als gevolg van aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek of problemen bij het uitvoeren van de mantelzorg het zelf uitvoeren van één of meer huishoudelijke taken onmogelijk is en de algemene hulp bij het huishouden dit snel en adequaat op kan lossen, men voor deze eerste vorm, algemene hulp bij het huishouden in aanmerking kan komen.

Bij algemene hulp bij het huishouden ligt zodoende het primaat.

Daarvoor is het allereerst noodzakelijk dat deze vorm van hulp binnen de gemeente bestaat. Is dat niet zo, dan vervalt automatisch deze vorm van hulp. Is deze vorm van hulp wel aanwezig, dan gaat het, zo meldt de toelichting op artikel 8, om “een snelle en eenvoudige dienstverleningsoplossing zonder veel administratieve rompslomp voor gemeente en aanvrager. Gedacht moet worden aan vormen van direct beschikbare hulp bij het huishouden vanuit bijvoorbeeld een wijksteunpunt met name voor eenvoudige werkzaamheden, al dan niet op basis van een kortdurende hulpbehoefte.”

De regels voor algemene voorzieningen zijn de volgende:

- Het gaat om een voorziening die in tijd een korte duur heeft;
- Het gaat om een voorziening die betrekking heeft op lichte, niet complexe zorg;
- Of het gaat om een voorziening ten behoeve van een incidentele zorgbehoefte.

Wat betreft het eerste aspect zal beoordeeld moeten worden of het gaat om een kortdurende voorziening. De grens daarvan ligt bij 6. weken.

Vervolgens moet vastgesteld worden of het gaat om lichte, niet complexe zorg, zoals bijvoorbeeld tijdelijke hulp bij het huishouden na een ziekenhuisopname.

Tot slot kan nagegaan worden of het gaat om een incidentele zorgbehoefte, eveneens zoals een periode na een ziekenhuisopname. Hierbij is helder dat de hulp noodzakelijk is: dit wordt aangegeven door de behandelend arts van het ziekenhuis. De duur is beperkt, ook de omvang is beperkt. Een uitgebreide aanvraagprocedure zou in die situatie leiden tot een te lange periode dat men op hulp moet wachten. Met de vorm algemene hulp bij het huishouden kan dit snel en adequaat opgelost worden. Men meldt zich met de verwijfsbrief bij het loket. Daar wordt gecontroleerd of de verwijzing er is, of die duidelijk aangeeft wat overgenomen moet worden en wordt nagegaan of er geen huisgenoot is die een en ander over kan nemen. Heeft die controle plaatsgevonden en komt men voor deze hulp in aanmerking, dan wordt deze toegekend en direct in gang gezet.

Hierbij is geen sprake van een keuze voor een persoonsgebonden budget. Dit is overigens geen beperking ten opzichte van de situatie onder de AWBZ: ook onder de AWBZ werd bij een vraag die naar verwachting niet langer zou duren dan drie maanden, geen mogelijkheid voor een persoonsgebonden budget geboden.

Om te realiseren dat er weinig administratieve rompslomp is worden er geen eigen bijdragen gevraagd. Er vindt derhalve een eenvoudige toets plaats naar de noodzaak van de hulp, er wordt direct toegekend en gerealiseerd, hetgeen in een brief wordt bevestigd.

Mocht men aan het loket aangeven niet met deze vorm van hulp in te kunnen stemmen, dan wordt een normale procedure opgestart met een aanvraagformulier en het gebruikelijke onderzoek. Deze

vorm van algemene hulp bij het huishouden wordt dus alleen gerealiseerd indien met het daar mee eens is. De brief is dan alleen maar een bevestiging en geen beschikking waartegen bezwaar en beroep openstaat. Wil men een beschikking, bijvoorbeeld omdat men een persoonsgebonden budget wil, dan wordt die afgegeven. Er moet dus altijd overeenstemming bestaan over deze vorm van hulp. Te meer daar er geen eigen bijdrage wordt gevraagd, zal deze vorm van hulp altijd uitsluitend voor een kortdurende periode worden toegekend. Daarbij moet gedacht worden aan situaties die maximaal drie tot zes maanden voortduren.

Hulp bij het huishouden in natura of door middel van een persoonsgebonden budget.

Artikel 9 van de verordening bepaalt dat indien de algemene hulp bij het huishouden niet aanwezig is, of indien deze algemene hulp bij het huishouden een onvoldoende oplossing biedt, men in aanmerking kan komen voor hulp bij het huishouden in natura of een persoonsgebonden budget, te besteden aan hulp bij het huishouden. Ook in deze situatie moet er sprake zijn van aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek of van problemen bij het uitvoeren van de mantelzorg.

Er dient allereerst te worden nagegaan of er sprake is van aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek. Die ziekte of dat gebrek kunnen liggen op de terreinen als vermeld in artikel 1, eerste lid, onder g, onderdeel 5 en 6 van de Wmo: mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem. De vaststelling hiervan zal op objectieve wijze plaats moeten vinden en in het grote deel van de gevallen op basis van een medische beoordeling. In dat kader kan het noodzakelijk zijn medisch advies te vragen aan een medisch adviseur die daartoe de nodige deskundigheid bezit. Daarbij dient bijzondere aandacht te bestaan voor de zogenaamde medisch moeilijk te objectiveren aandoeningen (mmoa's), waarbij gewaakt moet worden voor het verlenen van anti-revaliderende hulp.

Daarnaast kan ook hulp bij het huishouden verstrekt worden in situaties dat de mantelzorg problemen heeft bij de uitvoering daarvan. In situaties dat die problemen (deels) opgelost kunnen worden door het toekennen van hulp bij het huishouden is dat een reden voor toekenning. Daarbij dient er van uitgegaan te worden dat de hulp bij het huishouden plaats vindt bij de hulpvrager, die de mantelzorg ontvangt, en niet bij de mantelzorger thuis, indien die een ander woonadres heeft als de hulpvrager.

Is er sprake van aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek dan komt men in principe in aanmerking voor hulp bij het huishouden.

3.3. Gebruikelijke zorg en omvang hulp bij het huishouden

Artikel 10 van de verordening bepaalt dat, *“als tot de leefeenheid waar deze persoon deel van uitmaakt een of meer huisgenoten behoren die wel in staat zijn het huishoudelijk werk te verrichten” men niet in aanmerking komt voor hulp bij het huishouden. Deze beperking heet “gebruikelijke zorg”* en is overgenomen uit de beleidsregels zoals het ClZ die hanteerde ten aanzien van de functie HV in de AWBZ tot de invoering van de Wmo.

Gebruikelijke zorg wil zeggen dat als de hulpvrager huisgenoten heeft die het huishoudelijk werk over kunnen nemen, zij verondersteld worden dit door een herverdeling van taken te doen, zodat er geen ruimte meer bestaat hulp bij het huishouden te indiceren.

Dit principe is gebaseerd op de achterliggende gedachte dat een leefeenheid in gezamenlijkheid verantwoordelijk is voor het huishoudelijke werk. Dat betekent dat indien degene die gewend is het huishoudelijk werk te doen hiertoe niet meer in staat is, andere leden van de leefeenheid verondersteld worden dit over te nemen.

Dit principe heeft een verplichtend karakter en betreft alle huisgenoten ouder dan 18 jaar. Vanaf 18 jaar wordt men verondersteld in verband met studie op kamers te kunnen wonen en een eenpersoonshuishouden te kunnen draaien. Vanaf 23 jaar wordt men verondersteld een volledig huishouden te kunnen draaien. Onder 18 jaar wordt men verondersteld te helpen bij het huishouden, zoals het bijhouden van de eigen kamer, het helpen dekken van de tafel, het helpen bij de afwas enz. Ook met deze activiteiten kan rekening gehouden worden bij de indicatie.

Daarbij wordt er geen rekening mee gehouden of men het al dan niet wil of al dan niet gewend is te doen. In situaties dat personen uit de leefeenheid die nog nooit huishoudelijk werk hebben gedaan, dit niet kunnen, kan via een tijdelijke indicatie hulp geboden worden bij het aanleren hiervan. De taak wordt dan niet overgenomen maar via instructies gestuurd.

Ook studie of werkzaamheden vormen in principe geen reden om van de gebruikelijke zorg af te zien. Immers, iedereen die werkt zal naast zijn werk het huishouden moeten doen of hier eigen oplossingen voor zoeken (zoals het inhuren van particuliere hulp). Dat geldt ook voor tweeverdieners. Ook ouderen

die in staat zijn tot het verrichten van huishoudelijk werk vallen onder de gebruikelijke zorg. Een (zeer) hoge leeftijd kan in omstandigheden aanleiding te zijn niet te vragen het huishoudelijk werk aan te leren.

Bij werkenden wordt geen rekening gehouden met zeer drukke werkzaamheden en (zeer) lange werkweken. Over het algemeen kan alleen rekening worden gehouden met personen die vanwege hun werkzaamheden langdurig van huis zijn. Daardoor zijn zij immers de facto niet in staat het huishoudelijk werk over te nemen. Maar in alle situaties dat daarbij sprake is van een eigen keuze, zal daar geen rekening mee worden gehouden. De afwezigheid moet een verplichtend karakter hebben. Het gaat te ver chauffeurs die op het buitenland reizen, medewerkers in de off-shore of marinemensen die maanden achtereenvolgend van huis zijn, te dwingen een andere functie te zoeken.

Onder personen die lid zijn van de leefeenheid worden niet verstaan personen die een (pension)kamer huren. Het moet dan gaan om personen die in generlei familiebetrekking staan tot elkaar en er moet daadwerkelijk een huurovereenkomst liggen.

In die situaties worden overigens de werkzaamheden ten aanzien van de huurder door de verhuurder als zijnde beroepsmatig niet geïndiceerd!

Er zijn situaties die op een grensgebied liggen. Bij kloostergemeenschappen bijvoorbeeld is wel sprake van een leefeenheid, maar is over het algemeen een taakverdeling, die zich niet leent voor overname. In die situatie kan wel geïndiceerd worden voor bijvoorbeeld het schoonmaken van de eigen kamer indien met dit niet zelf meer kan. Gemeenschappelijke ruimten die kenmerkend voor kloosters zijn kunnen niet worden geïndiceerd omdat zij het niveau sociale woningbouw te boven gaan (bibliotheken, gebedsruimten, gemeenschapsruimten, refecties) en behoren tot de eigen verantwoordelijkheid van de gemeenschap.

Voor AWBZ-instellingen geldt dat huishoudelijke verzorging in de functie verblijf is opgenomen en dus niet geïndiceerd kan worden.

Voor particuliere tehuizen die verzorging bieden geldt dat daar hulp bij het huishouden voor het eigen appartement of de eigen kamer geïndiceerd kan worden in zoverre de zorg niet door betrokkene wordt betaald. Dan gaat het immers om reeds aanwezige professionele zorg en is er geen tekort of probleem. Dit geldt ook voor door het tehuis verzorgde wasverzorging of maaltijdverzorging.

Is er geen sprake van gebruikelijke zorg, dan dient de omvang van de hulp bij het huishouden te worden vastgesteld.

Hiervoor moet bepaald worden welke activiteiten de hulpvrager zelf niet kan uitvoeren en welke normtijden hiervoor gelden. Er is, in navolging van de AWBZ gekozen voor normtijden, om een uitgangspunt te hebben voor de omvang van de verschillende taken die in het huishoudelijk werk verricht moeten worden.

De in de bijlage aangegeven normtijden worden gehanteerd. Deze normtijden zijn afkomstig uit het protocol huishoudelijke verzorging van het CIZ en samengesteld in overleg met de landelijke koepel van thuiszorginstellingen. Normering door de gemeente is nodig om een uitgangspunt te hebben en eindeloze discussies te voorkomen over de benodigde tijd voor bepaalde activiteiten (zie bijlage).

3.4. Voorliggende voorzieningen.

Bij al deze onderdelen geldt dat voorliggende voorzieningen voorgaan.

Op basis van de hardheidsclausule kan in bijzondere situaties altijd – maar bij uitzondering – van deze regels worden afgeweken.

Aan de hand van de normtijden zoals genoemd in de bijlage kan voor de individuele situatie worden bepaald hoeveel tijd noodzakelijk is.

In artikel 11 van de verordening is bepaald dat de omvang van de voorziening huishoudelijke hulp wordt uitgedrukt in klassen. Dit is is een aantal jaren ook in de AWBZ toegepast. Bij toekenning in klassen wordt in principe de klasse toegekend waarbinnen het eindaantal uren valt.

De toekenning is in principe, omdat er nog gekeken dient te worden naar voorliggende voorzieningen. Voorliggende voorzieningen, die altijd algemeen gebruikelijk zijn, kunnen gevonden worden in: kinderopvang (crèche, kinderdagverblijf, overblijfmogelijkheden op school, voor- of naschoolse opvang); oppascentrales; maaltijddiensten; hondenuitlaat-service; boodschappendiensten enz.

De voorliggende voorziening moet ter plaatse wel beschikbaar zijn. Is dat niet zo, dan is er geen sprake van een voorliggende voorziening. Hiertoe is het nodig rekening te houden met de sociale kaart zoals die ter plekke bestaat.

Niet relevant is of men gebruik wil maken van een voorliggende voorziening. Ook is in principe niet relevant welke kosten aan de voorliggende voorziening zijn verbonden, tenzij sprake zou kunnen zijn van een zogenaamd extreem laag inkomen als geldt bij het begrip algemeen gebruikelijk: een inkomen dat door kosten op grond van de ziekte of het probleem onder de bijstandsnorm uitkomt of dreigt uit te komen door deze kosten.

Indien het gaat om zorg in natura, dan kan de toe te kennen hulp bij het huishouden bij beschikking worden toegekend en tevens doorgegeven worden aan de instelling die deze gaat verzorgen. Hierbij is relevant dat de instelling de inhoudelijke opbouw van de indicatie kent. Daardoor kan voorkomen worden dat activiteiten worden uitgevoerd waarvoor geen hulp is toegekend.

Omdat sprake is van een eigen bijdrage moeten – indien daartoe is besloten – de benodigde gegevens worden doorgegeven aan het CAK, die deze eigen bijdragen int.

Gaat het om een persoonsgebonden budget, dan kan, indien aan het gestelde in artikel 6 is of kan worden voldaan en er geen overwegende bezwaren bestaan het persoonsgebonden budget bij beschikking worden toegekend en kan ingevolge lid 4 van artikel 6 tot uitbetaling worden overgegaan. Ook in deze situatie dienen de benodigde gegevens voor het innen van de eigen bijdrage aan het CAK worden doorgegeven indien van toepassing.

Bijlage I bij hoofdstuk 3: Tijdelijke situaties overgangsrecht ex artikel 41 Wmo.

De Wmo regelt in artikel 41 overgangsrecht voor hulp bij het huishouden als opvolging van de functie huishoudelijke verzorging uit de AWBZ. Dit houdt in dat wie op het moment van inwerkingtreding van de Wmo (1 januari 2007) een indicatie heeft voor de functie HV, deze rechten ziet blijven gelden zo lang de indicatie loopt met een maximum van één jaar, dus maximaal gedurende het jaar 2007.

Daarbij is bepaald dat het college van burgemeester en wethouders in de plaats treedt van de zorgverzekeraar van betrokkene en dat betrokkene de eigen bijdrage niet meer verschuldigd is aan het Centraal Administratiekantoor (CAK) maar aan het college.

Daarnaast is geregeld dat op aanvragen voor hulp bij het huishouden door het college tot drie maanden nadat de gemeenteraad de verordening Wmo heeft vastgesteld, doch weer uiterlijk tot na een jaar na inwerkingtreding van de Wmo, een beslissing wordt genomen volgens de regels zoals die onder de AWBZ golden, waarbij het college optreedt als onafhankelijk indicatieorgaan.

Gevolg hiervan is dat iedere gemeente die de Wmo-verordening niet voor één oktober 2006 heeft vastgesteld één of meer maanden de oude AWBZ-regelgeving moet blijven toepassen, vanaf de indicatie tot de toewijzing.

Gemeenten die wel voor 1 oktober 2006 een verordening hebben vastgesteld kunnen vanaf 1 januari 2007 nieuw beleid voeren voor alle nieuwe aanvragen.

Er kunnen daarom verschillende situaties ontstaan:

1. Gemeenten die hun Verordening Wmo hebben vastgesteld vóór 1 oktober 2006 en nieuw beleid in die verordening hebben vastgelegd, zullen:
  - a. voor diegenen die een geldige indicatie hebben in 2007 ten aanzien van hen, zolang de indicatie duurt, de oude AWBZ-rechten voortzetten tot de indicatie afloopt of tot 1 januari 2008;
  - b. voor diegenen die voor het eerst een aanvraag doen, of die met een lopende AWBZ-indicatie een aanvraag indienen voor meer zorg, een besluit nemen met toepassing van de regels zoals die in de Verordening Wmo zijn vastgesteld.
2. Gemeenten die hun Verordening Wmo hebben vastgesteld vóór 1 oktober 2006 en geen nieuw beleid in die verordening hebben vastgelegd, zullen:
  - a. voor diegenen die een geldige indicatie hebben in 2007 ten aanzien van hen, zolang de indicatie duurt, de oude AWBZ-rechten voortzetten tot de indicatie afloopt of tot 1 januari 2008;
  - b. voor diegenen die voor het eerst een aanvraag doen, of die met een lopende AWBZ-indicatie een aanvraag indienen voor meer zorg, een besluit nemen met toepassing van de regels zoals die in de Verordening Wmo zijn vastgesteld.
3. Gemeenten die hun Verordening Wmo niet hebben vastgesteld vóór 1 oktober 2006 en nieuw beleid in die verordening hebben vastgelegd, zullen:
  - a. voor diegenen die een geldige indicatie hebben in 2007 ten aanzien van hen, zolang de indicatie duurt, de oude AWBZ-rechten voortzetten tot de indicatie afloopt of tot 1 januari 2008;
  - b. voor diegenen die voor het eerst een aanvraag doen, of die met een lopende AWBZ-indicatie een aanvraag indienen voor meer zorg, een besluit nemen met toepassing van de regels zoals die golden in de AWBZ tot 3 maanden verstreken zijn nadat de Verordening Wmo is vastgesteld. Na die periode kan het nieuwe beleid als grondslag voor het besluit dienen.

In deze bijlage zullen de diverse mogelijke situaties op grond van het overgangsrecht behandeld worden. Het gaat daarbij uitsluitend om uitvoering en niet om besluitvorming.

(behorend bij Bijlage I bij hoofdstuk 3: Tijdelijke situaties overgangsrecht ex artikel 41 Wmo.)

1. De situatie van het overgangsrecht voor diegenen die een AWBZ-indicatie hebben op 31 december 2006.

Artikel 41, lid 3 bepaalt:

“De rechten en verplichtingen die gelden op het tijdstip van de inwerkingtreding van deze wet met betrekking tot huishoudelijke verzorging waarvoor op grond van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten een indicatiebesluit is afgegeven voor de inwerkingtreding van deze wet, tenzij de verzekerde in het buitenland woont, blijven gelden gedurende de looptijd van het indicatiebesluit, doch ten hoogste een jaar na de inwerkingtreding van deze wet, met dien verstande dat het college van burgemeester en wethouders in de plaats treedt van de zorgverzekeraar van betrokkene, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder b, van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, en dat betrokkene de bijdrage in de kosten, bedoeld in artikel 6, vierde lid, van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, aan het college van burgemeester en wethouders is verschuldigd.”

Op basis van deze situatie heeft iedereen die op 31 december 2006 een indicatie, afgegeven door het Centrum Indicatiestelling Zorg of één van de voorgangers van het CIZ, heeft die doorloopt in 2007, gedurende de looptijd van die indicatie, doch uiterlijk tot 1 januari 2008, recht op de zorg zoals die gold op 31 december 2006.

Dit geldt voor de omvang (uitgedrukt in klassen volgens de indeling zoals die nog geldt in 2006), alsmede voor de vorm (zorg in natura of een persoonsgebonden budget) alsook voor de eigen bijdrage zoals die geldt op 31 december 2006 in de AWBZ, waarbij is aangegeven dat deze eigen bijdrage niet meer verschuldigd is aan het CAK, maar aan het college van burgemeester en wethouders. Of dit recht op voortzetting van een bestaande situatie ook geldt voor de zorgverlener, in de situatie van zorg in natura, is afhankelijk van de vraag of de gemeente een contract heeft met deze zorgverlener. Er is geen sprake van een overgangsrecht in deze. Bij een persoonsgebonden budget speelt dit geen rol, omdat daar een rechtstreekse relatie bestaat tussen zorgvrager en zorgverlener. Omdat deze relatie bij zorg in natura niet bestaat (daar gaat het onder de AWBZ om een relatie tussen Zorgkantoor en zorgverlener/zorgaanbieder) kan het voorkomen dat de gemeente er niet in slaagt een contract af te sluiten met de zorgaanbieder, zodat er geen sprake kan zijn van voortzetting van dezelfde zorgverlener. De zorgverlener zal dan ook door het college worden bepaald.

Aangezien er gesproken wordt over “de rechten en verplichtingen die gelden op het tijdstip van de inwerkingtreding van deze wet met betrekking tot huishoudelijke verzorging waarvoor op grond van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten een indicatiebesluit is afgegeven voor de inwerkingtreding van deze wet” vervalt het overgangsrecht op het moment dat er een aanvraag ingediend wordt voor meer hulp bij het huishouden. Het gaat dan immers niet meer om een onder de AWBZ afgegeven indicatiebesluit en ook niet meer om rechten en plichten die gelden op het tijdstip van inwerkingtreding van de Wmo. De mogelijkheid om naast de oude rechten een kleine omvang nieuwe rechten toe te kennen moet als onwerkbaar van de hand worden gewezen.

Voor deze groep geldt vanaf 1 januari 2007, zolang de indicatie nog loopt, maar maximaal tot 1 januari 2008 het volgende:

Gedurende deze periode blijft de omvang van de zorg gelijk. Is HV klasse 3 toegekend, dan zal recht blijven bestaan op hulp bij het huishouden met de omvang klasse 3. Hierbij wordt de volgende klassenindeling gehanteerd:

Klasse 1	0-1,9 uur per week
Klasse 2	2-3,9 uur per week
Klasse 3	4-6,9 uur per week
Klasse 4	7-9,9 uur per week
Klasse 5	10-12,9 uur per week
Klasse 6	13-15,9 uur per week.

Mocht er geen behoefte meer aan zorg bestaan (bijvoorbeeld door overlijden) of mocht de behoefte aan zorg verminderen (bijvoorbeeld na een operatie waardoor men weer meer zelf kan en mag), dan zou ook onder de AWBZ het recht op zorg stoppen of gewijzigd worden, zodat ook tijdens het overgangsrecht de zorg gestopt of bijgesteld kan worden. Het gaat dan om een gewijzigde situatie, die men ook onder de AWBZ verplicht was door te geven.

(behorend bij Bijlage I bij hoofdstuk 3: Tijdelijke situaties overgangsrecht ex artikel 41 Wmo.)

Mocht de behoefte aan zorg toenemen, zodat er een nieuwe aanvraag wordt ingediend bij het college, dan ontstaat een nieuwe situatie. Zoals hierboven reeds aangegeven gaan de oude rechten dan over in nieuwe rechten. De gewijzigde situatie zal doorgevoerd worden in een nieuwe indicatie, die indien daar sprake van is ook het nieuwe beleid kan volgen.

Voor aanvragers betekent dit, tenzij zij de nieuwe situatie ambiëren, dat zij na moeten gaan of naar verwachting de aangevraagde uitbreiding zodanig van omvang is, dat daardoor meer zorg kan worden toegekend. Is dat niet het geval dan kan overwogen worden de oude situatie te continueren en geen aanvraag in te dienen.

Ook de omvang van de tot 1 januari 2007 aan het CAK verschuldigde eigen bijdrage AWBZ blijft gedurende de looptijd van de indicatie, maar maximaal tot 1 januari 2008, gelijk. Het CAK int deze eigen bijdrage.

Bij het indienen van een nieuwe aanvraag ontstaat ook ten aanzien van de eigen bijdragen een nieuwe situatie. Dat kan betekenen dat dan de oude situatie stopt, er een nieuwe eigen bijdrage berekend dient te worden op basis van het gemeentelijk beleid ten aanzien van de Wmo en deze eigen bijdrage in de plaats treedt van de oude, AWBZ-eigen bijdrage.

Voor deze groep hoeft door het college vooreerst geen beschikking te worden afgegeven. Hun recht op zorg conform de AWBZ-regels ontleen zij immers aan artikel 41 van de Wmo. Anders wordt de situatie na afloop van de indicatie gedurende het jaar 2007 of per 1 januari 2008. Op dat moment eindigt het overgangsrecht van rechtswege en zal via een beschikking een nieuw recht op zorg toegekend dienen te worden. De hiervoor benodigde informatie behoort bij de informatie die door het Zorgkantoor aan de gemeenten verstrekt wordt. Het is ook mogelijk dat de zorgvragers zelf een aanvraag bij de gemeente indienen om voortgang van de zorg veilig te stellen.

Ruilzorg.

Het Protocol van overdracht geeft over de zogenaamde ruilzorg nog het volgende aan:

“Onder ruilzorg wordt zorg verstaan waarbij de cliënt een indicatie heeft voor huishoudelijke verzorging maar in de praktijk een andere vorm van AWBZ-zorg ontvangt, bijvoorbeeld persoonlijke verzorging. Voor ruilzorg bestaat geen wettelijke basis¹. Het gaat hierbij om ontstane gedragslijnen. Dergelijke gedragslijnen (al dan niet neergelegd in protocollen) vinden geen basis in de AWBZ en overige relevante wet- en regelgeving. Het gemeentebestuur is juridisch niet gebonden aan deze gedragslijnen. Het verdient aanbeveling dat de gemeente hierover een standpunt inneemt, bijvoorbeeld in het visiedocument. Leidend voor het college is de indicatie en niet de daadwerkelijk geleverde zorg.”

Aansluitend bij de laatste zin betekent dit dat personen met een AWBZ-indicatie voor PV (en niet voor HV, bijvoorbeeld vanwege gebruikelijke zorg) die dit omgezet hebben in HV en geen pgb hebben (met een pgb hoeft dat onder de AWBZ geen problemen te geven) in principe onder de Wmo geen hulp bij het huishouden ontvangen, tenzij zij daarvoor een Wmo-aanvraag indienen en deze aanvraag gehonoreerd wordt.

Wanneer een indicatie voor beide functies aanwezig is, bestaat er van gemeentezijde in principe geen bezwaar tegen uitruil van zorg, als daarmee het belang van cliënt beter wordt gediend en daarmee eveneens de ondervonden belemmeringen worden weggenomen, danwel toereikend worden verminderd.

Samenvatting

- Deze groep heeft op basis van artikel 41 Wmo vanaf 1 januari 2007 recht op een voorziening zoals die was tot en met 31 december 2006 m.u.v. de zorgverlener.
- Bij een nieuwe aanvraag gedurende 2007 of gedurende de looptijd van de AWBZ/indicatie wordt deze situatie automatisch beëindigd
- Het is van belang dat deze groep tijdig, dat wil zeggen voordat de AWBZ-indicatie haar werking verliest, doch uiterlijk voor 1 januari 2008, wordt herbeoordeeld.

---

¹ Een uitzondering vormt het meervoudige persoonsgebonden budget (bijvoorbeeld combinaties van huishoudelijke zorg en persoonlijke verzorging). Binnen de PGB-spelregels van de AWBZ mag de cliënt schuiven tussen de zorgfuncties.

(behorend bij Bijlage I bij hoofdstuk 3: Tijdelijke situaties overgangsrecht ex artikel 41 Wmo.)

2. De situatie van diegenen die voor 1 januari 2007 een aanvraag hebben ingediend binnen de AWBZ maar waarvoor nog geen besluit is genomen.

Uiteraard kunnen zorgvragers tot en met 31 december 2006 aanvragen indienen bij het CIZ voor een indicatie. Het kan zelfs voorkomen dat aanvragers bewust besluiten niet te wachten tot na 1 januari 2007 omdat zij het AWBZ-beleid prefereren boven het Wmo-beleid. Ook bij de invoering van de Wvg hebben we de situatie gezien dat nog onder het AAW-regime bruikleenauto's werden aangevraagd en verstrekt, omdat verwacht werd dat dit onder de Wvg aanzienlijk moeilijker zou worden.

Het Protocol van overdracht heeft hierover het volgende bepaald:

*"Eind 2006 zullen cliënten zich nog aanmelden voor AWBZ-zorg, terwijl enkele weken later de Wmo zal ingaan. Strikt genomen geldt het volgende:
tot en met 31 december 2006 23.59 uur kunnen nog indicaties worden afgegeven onder het AWBZ-regime (AWBZ-beslissing);
per 1 januari 0.00 uur worden indicaties afgegeven onder het Wmo-regime (Wmo-beslissing).*

Het ministerie van VWS heeft in afstemming met CIZ, ZN, VNG de volgende afspraken gemaakt ten aanzien van de nieuwe aanvragen die eind 2006 binnen komen:

- *Tot en met 31 december 2006 kunnen cliënten zich melden bij het CIZ voor een indicatie voor huishoudelijke verzorging.*
- *Indien aanvragen vóór 1 januari 2007 door het CIZ zijn afgehandeld betreft het AWBZ-besluiten. Deze cliënten zijn overgangsccliënten. Leidend is de datum van het indicatie-besluit.*
- *Indien aanvragen ná 1 januari 2007 worden afgehandeld, geeft het CIZ een advies op basis van de regels voor een AWBZ-indicatie aan de gemeente. Hiertoe maakt de gemeente afspraken met het CIZ (zie bijlage 3). Het CIZ hanteert altijd een termijn van maximaal zes weken voor de afhandeling van de aanvragen. Het college van B&W neemt een beslissing onder het Wmo-regime. Dit zijn géén overgangsccliënten.*

Voor de hulpvragen die na 1 januari 2007 binnenkomen geldt het volgende: het CIZ zal de vraag naar ondersteuning bij het huishouden doorsturen naar de gemeente, tenzij de gemeente het CIZ heeft aangewezen om de indicatiestelling voor de Wmo te verzorgen."

Dit betekent dat er vanaf 1 januari 2007 door het CIZ aanvragen worden afgehandeld waarvoor het college een advies krijgt op basis van de AWBZ-regelgeving zoals die gold tot 1 januari 2007. Het college neemt op basis van deze adviezen een besluit volgens het dan binnen de gemeente onder de Wmo geldende regime.

Voor alle aanvragen die door het CIZ zijn afgehandeld tot en met 31 december 2006 geldt de AWBZ en dus het onder 1 beschreven overgangsrecht van artikel 41 Wmo.

Voor aanvragen die vanaf 1 januari 2007 bij het CIZ worden ingediend geldt dat het CIZ deze aanvragen doorzendt naar de gemeente. Voor deze aanvragen geldt dat de datum van indiening bij het CIZ geldt als datum van aanvraag en als datum waarna het college binnen 8 weken op deze aanvragen een besluit dient te nemen.

Bijlage II bij hoofdstuk 3: Handreiking normering hulp bij het huishouden

Het doen van boodschappen voor het dagelijkse leven.

Hieronder vallen het samenstellen van een boodschappenlijst en het inkopen en opbergen van boodschappen. Dit kan 1x per week worden gedaan en daar kan tot en met 4 personen 60 minuten per week voor worden toegekend.

Als het gaat om meer dan 4 personen of als er kinderen jonger dan 12 jaar aanwezig zijn, kan 2x per week boodschappen worden toegekend.

Indien de afstand tot de winkels groot is, kan 30 minuten extra worden toegekend.

Dat betekent dat voor boodschappen de marge voor toekennen bedraagt 60 tot 150 minuten. Eigen keuzen, zoals de keuze voor speciaal voedsel dat maar beperkt te koop aangeboden wordt, zodat extra gereisd moet worden, of het doen van boodschappen in een groot aantal winkels, worden in principe niet gehonoreerd.

Alleen medisch noodzakelijke afwijkingen kunnen gehonoreerd worden.

Maaltijdverzorging: broodmaaltijd, warme maaltijd.

Hieronder vallen wat betreft de broodmaaltijd: broodmaaltijd klaarzetten, tafel dekken en afruimen, koffie/thee zetten en afwassen, met de machine of handmatig.

Wat betreft de warme maaltijd vallen hieronder: eten bereiden (voorbereiden en koken) tafel dekken en afruimen, afwassen en opruimen plus opslaan en beheer levensmiddelenvoorraad.

Voor de broodmaaltijd kan per keer 15 minuten, voor de warme maaltijd per keer 30 minuten worden toegekend.

Zijn er kinderen jonger dan 12 jaar dan kan per keer 20 minuten extra worden toegekend.

Per dag kan het dus gaan om 2 broodmaaltijden en 1 warme maaltijd, waarbij de variatie kan liggen tussen 60 minuten en 120 minuten.

Licht poetswerk in huis, kamers opruimen.

Hieronder vallen de volgende activiteiten:

Indien geen maaltijdvoorziening is geïndiceerd: afwassen, handmatig 15-30 minuten per keer, machine in- en uitruimen 10 minuten per keer.

Opruimen, stof afnemen, bedden opmaken en wekelijkse beurt interieur; dit is afhankelijk van de grootte van de woning en de specifieke kenmerken van de gezinssamenstelling en bedraagt 15 tot 40 minuten per keer.

Bij kinderen onder de 12 jaar, bij allergie (alleen als het gaat om een gesaneerde woning) bij ernstige beperkingen in armen en handen die leidt tot extra rommel kan meer tijd worden toegekend. Dit geldt alleen voor de kamers die in gebruik zijn en uitgaande van een woning niveau sociale woningbouw.

Extra toegekende tijd in principe maximaal 3 maal per week 20-30 minuten.

Totaal betekent dit minimaal 60-90 minuten, maximaal 180 minuten.

Zwaar huishoudelijk werk.

Hieronder vallen: stofzuigen, schrobben, dweilen, soppen van sanitair en keuken, bedden verschoneren, opruimen huishoudelijk afval.

Omvang bij een eenpersoonshuishouden en een huis met 2 kamers 1 x 3 uur per 14 dagen, of 90 minuten per week, Bij een meerpersoonshuishouden en een huis met meer dan 3 kamers geldt de omvang van klasse 2 (aanpassen in uren!).

In grote woningen met een hoge bezettingsgraad, bij een hoge vervuilingsgraad (door de situatie, niet door verwaarlozing) bij COPD-problematiek in een gesaneerde woning, bij aanwezigheid van jonge kinderen kunnen extra uren, afhankelijk van de situatie, worden toegekend. Verzorging huisdieren wordt meegenomen en niet extra geïndiceerd.

Verzorging kleding/linnengoed.

Hier wordt onder gerekend: sorteren en wassen kleding met behulp van een wasmachine, centrifugeren, ophangen en afhalen of was drogen in droger, vouwen, strijken en opbergen, ophangen/afhalen wasgoed.

Hiervoor wordt bij 1 persoon 60 minuten per week toegekend, bij 2 personen 90 minuten per week.

Meer per week: bij kinderen onder de 16 jaar 30 minuten per week extra, bij bedlegerige personen 30 minuten per week extra, bij extra wassen door overmatige transpiratie, incontinentie, speekselverlies etc. 30 minuten per week extra. Bij huishoudens met kleine kinderen kan tot maximaal 3x per week wassen worden toegekend, in andere situaties wordt uitgegaan van éénmaal per week.

(Bijlage II bij hoofdstuk 3: Handreiking normering hulp bij het huishouden)

Organisatie van het huishouden.

Hiertoe worden gerekend opvang en/of verzorging van kinderen/volwassen huisgenoten (anderen helpen met zelfverzorging) en anderen helpen bij het bereiden van maaltijden.

Het gaat hierbij om een ouder die tijdelijk niet in staat is de ouderrol op zich te nemen.

Totaal omvang tot maximaal 40 uur per week aanvullend op de eigen mogelijkheden, tge besteden aan wassen en aankleden, hulp bij eten en/of drinken, maaltijd voorbereiden, sfeer scheppen, spelen, opvoedingsactiviteiten.

Meer of minder kan worden geïndiceerd vanwege het aantal kinderen, de leeftijd van de kinderen, de gezondheidssituatie, het functioneren van kinderen/huisgenoten, aanwezigheid gedragsproblematiek, samenvallende activiteiten.

Dagelijkse organisatie van het huishouden.

Administratieve werkzaamheden, organiseren, plannen en beheren van middelen.

Indien hier aanleiding toe bestaat kan hier 30 minuten per week voor worden geïndiceerd.

Hiervan kan worden afgeweken bij communicatieproblemen, kinderen onder de 16 jaar of andere tijdvragende huisgenoten, of psychosociale of andere problematiek bij meerdere huisgenoten.

Hulp bij ontregelde huishouding in verband met psychische stoornissen.

Hieronder kan ook observeren vallen, evenals formuleren doelen met betrekking tot huishouding, helpen verkrijgen, handhaven structuur in het huishouden, helpen verkrijgen/handhaven zelfredzaamheid t.a.v. budget, begeleiden ouders bij opvoering (beperkt en in combinatie met andere onderdelen) en begeleiding kinderen.

Omvang 30 minuten per week.

Advies, instructie, voorlichting (AIV) gericht op het huishouden.

Instructie omgaan met hulpmiddelen, instructie licht huishoudelijk werk, instructie textielverzorging, instructie boodschappen doen, instructie komen.

Maximaal 30 minuten per week. In 3x per week maximaal 6 weken.

Bij communicatieproblemen kan meet tijd worden geïndiceerd.

Hoofdstuk 4 Lokaal verplaatsen per vervoermiddel

Artikel 22 van de verordening luidt:

“De door het college, ter compensatie van beperkingen bij het zich lokaal verplaatsen te verstrekken voorziening kan bestaan uit:

- a. een algemene voorziening waaronder een collectieve vervoersvoorziening;*
- b. een vervoersvoorziening in natura;*
- c. een persoonsgebonden budget te besteden aan een vervoersvoorziening.”*

4.1 Vormen van vervoersvoorzieningen.

Dat betekent dat er naast voorzieningen in natura en persoonsgebonden budgetten ten behoeve van vervoersvoorzieningen ook algemene vervoersvoorzieningen toegekend kunnen worden. Uit artikel 23 blijkt verder dat er een primaat ligt bij die algemene voorzieningen, met daarna een primaat voor het collectief vervoer.

Dat betekent dat bij het bestaan van vervoersproblemen altijd eerst gekeken wordt of algemene voorzieningen daar een snelle en eenvoudige oplossing voor kunnen bieden, indien dat niet het geval is wordt eerst gekeken of collectief vervoer het probleem kan oplossen, is dat ook niet het geval dan komen andere voorzieningen in aanmerking.

De algemene voorzieningen.

Algemene voorzieningen zijn voorzieningen die een probleem snel en effectief op kunnen lossen.

De regels voor algemene voorzieningen zijn de volgende:

- Het gaat om een voorziening die in tijd een korte duur heeft;
- Het gaat om een voorziening die betrekking heeft op lichte, niet complexe zorg;
- Of het gaat om een voorziening ten behoeve van een incidentele zorgbehoefte.

Algemene voorzieningen op het terrein van de vervoersvoorzieningen moeten nog ontwikkeld worden. Te denken valt aan een scootermobielpool voor personen die slechts in beperkte mate van een scootermobiel gebruik kunnen/willen maken. Voor hen kan een dergelijke pool een adequate oplossing zijn, terwijl daar tegenover staat dat bespaard wordt ten aanzien van permanent verstrekte scootermobiels. Het gaat dus om (zeer) incidenteel gebruik. Bij de toelatingstoets hoort in ieder geval het antwoord op de vraag of betrokkene veilig van de voorziening gebruik kan maken. Indien nodig is bij aflevering (en ophalen) van de voorziening een beperkte (aanvullende) instructie mogelijk. Bij algemene voorzieningen geldt dat wie daar niet mee geholpen denkt te zijn uiteraard altijd een aanvraag kan indienen. Dan geldt echter de reguliere aanvraagprocedure.

Primaat collectief vervoer.

Als een algemene voorziening geen voldoende oplossing biedt, of als naast een algemene voorziening nog andere vervoersvoorzieningen nodig zijn, geldt het primaat van het collectief vervoer. Ingevolge dit primaat komt een persoon die ten gevolge van ziekte of gebrek het openbaar vervoer niet kan bereiken of geen gebruik kan maken van het openbaar vervoer allereerst – indien dit medisch mogelijk is – in aanmerking voor collectief vervoer.

De uitdrukking ‘het openbaar vervoer niet kunnen bereiken of geen gebruik kunnen maken van het openbaar vervoer’ wordt door de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep geoperationaliseerd middels het loopafstands-criterium “maximale loopafstand 800 meter”. Kan men geen 800 meter zelfstandig, al dan niet met hulpmiddelen en in een redelijk tempo, afleggen dan wordt men verondersteld het openbaar vervoer niet te kunnen bereiken. Kan men dat wel, maar is het onmogelijk in het openbaar vervoer te komen, dan ook komt men voor vervoersvoorzieningen in aanmerking. Er ligt overigens geen letterlijke relatie met het openbaar vervoer. Het opheffen van een buslijn, waardoor een halte op grote(re) afstand komt te liggen, is geen aanleiding een vervoersvoorziening te verstrekken.

Indien nog gefietst kan worden over grotere afstanden kan hier ook rekening mee worden gehouden.

Komt men op grond van deze criteria voor een vervoersvoorziening in aanmerking, dan zijn er twee terreinen waarop vervoer mogelijk is. Het eerste terrein is het vervoer op de korte afstand, in de woonomgeving, het “loop” en “fietsvervoer”. Het tweede terrein is op wat langere afstand, de afstand waarvoor personen zonder beperking (niet-gehandicapten) het openbaar vervoer zouden kunnen nemen. Als op beide terreinen problemen bestaan moet op beide terreinen bekeken worden welke oplossingen noodzakelijk zijn. Alleen bij personen met een zeer beperkte loopafstand (dat is een

loopafstand tot maximaal 100 meter) moet ingevolge de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep op beide terreinen een oplossing worden geboden. Dit wil niet zeggen dat dit niet hoeft bij mensen met een grotere loopafstand, maar tot 100 meter is het dwingend voorgeschreven!

Wie problemen heeft op de afstanden gelijklopend met het openbaar vervoer komt op basis van artikel 24 verordening in aanmerking voor collectief vervoer indien dit medisch gezien adequaat is. Dat zal het in zeer veel gevallen zijn: uit de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep blijkt dat alleen bij onbeheersbare incontinentie (hetgeen zelden voorkomt) of bij ernstige gedragsproblemen of in andere uitzonderlijke situaties collectief vervoer niet adequaat geacht moet worden. In bijna alle andere situaties is collectief vervoer de eerste voorziening die in aanmerking komt voor verstrekking.

De Tweede Kamer heeft op 29 maart 2006 tijdens een Algemeen Overleg over het bovenregionaal vervoer Valys uitgesproken dat bij aanwezigheid van collectief vervoer geen persoonsgebonden budget hoeft te worden verstrekt aangezien het niet de bedoeling is het collectief vervoer in gevaar te brengen.

Voor de voorzieningen die vergelijkbaar zijn met het openbaar vervoer, zoals het collectief vervoer, geldt dat uitsluitend rekening gehouden moet worden met de verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving. Artikel 26 lid 1 van de verordening bepaalt hierover:

“1.

Bij de te verstrekken vervoersvoorziening wordt ten aanzien van de vervoersbehoefte ten behoeve van maatschappelijke participatie uitsluitend rekening gehouden met de verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving in het kader van het leven van alledag, tenzij zich een uitzonderingssituatie voordoet waarbij het gaat om een bovenregionaal contact, dat uitsluitend door de aanvrager zelf bezocht kan worden, terwijl het bezoek voor de aanvrager noodzakelijk is om dreigende vereenzaming te voorkomen.”

De directe woon- en leefomgeving kan het beste beschreven worden in te bereiken bestemmingen. Het gaat er daarbij om dat de Wmo-pashouder binnen een gebied van 5 zones (ca. 25 km) tegen OV-tarief (zonder bejaardenkorting) kan reizen.

De Regiotaxi rijdt 7 dagen per week, van 06.00uur tot 1.30 uur 's nachts.

Artikel 26, lid 2 van de verordening geeft, als gevolg van de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep ook nog aan welke omvang in kilometers geboden moet worden.

“2.

De te verstrekken vervoersvoorziening zal maatschappelijke participatie door middel van lokale verplaatsingen met tenminste een omvang per jaar van 1500 kilometer met een bandbreedte tot 2000 kilometer mogelijk maken.”

Op basis van dit artikel moet iedereen tenminste 1500 kilometer, met een uitloop (bandbreedte) van 500 km, af kunnen leggen met de combinatie van voorzieningen die zijn verstrekt. Op deze manier wordt een compensatie geboden die voldoet aan de Wvg-jurisprudentie van de Centrale Raad.

Als collectief vervoer niet adequaat is of niet aanwezig is, zal een andere voorziening gekozen moeten worden. Het kan dan gaan om een voorziening in natura (een bruikleenauto, een auto-aanpassing, een gesloten buitenwagen) of een persoonsgebonden budget, als alternatief voor een voorziening in natura of een geldbedrag bedoeld voor een zelf te regelen voorziening (autokostenvergoeding, taxikostenvergoeding, rolstoeltaxikostenvergoeding).

Voor de verplaatsingen op de korte afstand kan gedacht worden aan een scootermobiel of een driewiel fiets. Of een persoonsgebonden budget om dergelijke voorzieningen aan te schaffen.

In artikel 25 van de verordening is een inkomensgrens gesteld voor bepaalde vervoersvoorzieningen, die in onze gemeente is bepaald op 1,5 maal de in het Besluit maatschappelijke ondersteuning voor de diverse categorieën genoemde inkomensgrenzen. Aanvragers met een inkomen boven deze grens kunnen bepaalde vervoersvoorzieningen niet krijgen. Het zijn dan de voorzieningen die de auto betreffen of voorzieningen die daaraan gelijk te stellen zijn. Dat is bijvoorbeeld de taxi. Voor een rolstoeltaxi geldt, dat als de auto algemeen gebruikelijk is, van de rolstoeltaxi alleen het taxigedeelte algemeen gebruikelijk is. Dat wil zeggen dat als vergoeding of persoonsgebonden budget uitsluitend het verschil tussen beide vergoedingen kan worden toegekend.

Gebruik van collectieve vervoersvoorziening.

Het is een vraagafhankelijk, regionaal taxisysteem (Regiotaxi). Het taxisysteem is zowel voor Wmo-gerechtigden, op vertoon van een persoonsgebonden Wmo-taxipas, toegankelijk, als voor niet Wmo-gerechtigden.

Wmo-gerechtigden betalen het normale OV-zone tarief; Niet Wmo-gerechtigden betalen een hoger tarief per zone.

Men kan alleen gebruik maken van de Wmo-pas, wanneer men hiervoor geïndiceerd is. Variaties op de normale Wmo-pas zijn:

Wmo-pas met begeleiding

Indien de Wmo-gerechtigde niet zelfstandig gebruik kan maken van de Regiotaxi, kan hij een indicatie krijgen voor een begeleider.

Onderscheid: - medisch noodzakelijke begeleiding (kan niet door chauffeur).
- sociale begeleiding op plaats van bestemming.

Meereizenden

Een Wmo-pashouder kan ook iemand anders dan bovengenoemde begeleider meenemen in de taxi tegen betaling van een gereduceerd tarief voor de meereizende.

De begeleider en meereizende moeten op dezelfde plaats in- en uitstappen als de pashouder. De Regiotaxi is toegankelijk voor mensen die moeilijk ter been zijn en rolstoelgebruikers.

'Vraagafhankelijk' wil zeggen dat de Regiotaxi alleen op afroep rijdt, er is geen dienstregeling. De Wmo-pashouder dient de taxi tenminste 1 uur van tevoren telefonisch te reserveren. De passagiers worden opgehaald rond het bestelde tijdstip: maximaal 15 minuten eerder en maximaal 15 minuten later. Het collectief vervoer is van deur tot deur vervoer; van deur tot halte of van halte tot halte. De Regiotaxi haalt de pashouder voor de deur/halte op en zet de pashouder ook weer voor de deur/halte van bestemming af. De chauffeur van de Regiotaxi helpt de klant bij het in- en uitstappen.

De Regiotaxi is met name geschikt voor gebruik over middellange afstand (lokaal en regionaal). Vooral voor de verplaatsingen in de directe omgeving van de woning kan het gewenst zijn een middel te hebben om die verplaatsingen te maken. Het doen van een boodschap op 300 meter is geen reden om een taxi te bellen, die wellicht een veelvoud van die 300 meter moet afleggen om de gehandicapte te vervoeren. Indien de gehandicapte voor iedere verplaatsing buitenshuis is aangewezen op de Wmo-taxi moet worden bekeken of de gehandicapte wellicht een ander verplaatsingsmiddel behoeft voor de korte afstand (bijvoorbeeld rolstoel, scootmobiel of aangepaste fiets).

Naast een vervoerspas wordt aan de personen met een beperking een bedrag van € 114,00 (300km à € 0,38) verstrekt. Dit is ingevoerd bij de invoering van het CVV ter compensatie van de overgang van een financiële vergoeding naar het CVV, met als motivering dat een gehandicapte ten gevolge van zijn handicap zowel regionaal als bovenregionaal altijd wel extra kosten heeft m.b.t. het vervoer.

Het bedrag wordt gehalveerd indien:

- er sprake is van verstrekking van een scootmobiel naast de CVV-pas;
- beide echtgenoten een CVV-pas hebben;
- de gehandicapte woonachtig is in een verzorgingstehuis;
- er sprake is van een geringe vervoersbehoefte.

4.2. Doel van het vervoer: in beginsel alleen sociaal vervoer in de eigen woon – of leefomgeving.

Het leven van alledag in de directe woon- of leefomgeving.

De compensatieplicht voor vervoer is in beginsel gericht op het sociaal vervoer, ook wel "vervoer in het kader van het leven van alledag in de directe woon- of leefomgeving" genoemd. Het gaat in de Wmo in beginsel om verplaatsingen die de gemiddelde Nederlander in zijn/haar eigen woonomgeving maakt, zoals vervoer om boodschappen te doen, vrienden en familie te bezoeken, vervoer naar clubs en sociaal-culturele instellingen.

Voorzieningen die worden aangevraagd om zich buiten de eigen leefomgeving te kunnen verplaatsen of om voorzieningen mee te nemen, zoals aanhangers en oprijplaten voor het meenemen van scootermobielen of een meeneembare scootermobiel, vallen dan ook niet onder de compensatieplicht.

Recreatieve verplaatsingen kunnen deel uitmaken van het dagelijkse patroon van het leven van alledag. In dat geval wordt met het treffen van een Wmo-vervoersvoorziening ook met deze bestemmingen rekening gehouden. Een vervoersvoorziening die uitsluitend wordt aangevraagd met het oog op recreatie en ontspanning, wordt echter niet in het kader van de Wmo verstrekt. Te denken valt hierbij aan bewoners van een AWBZ-instelling die de voorziening uitsluitend aanvragen om het vervoer van het jaarlijkse uitje te kunnen bekostigen/regelen.

Onder de Wvg is een uitgebreide jurisprudentie ontstaan uit zaken die handelden om het doel van het vervoer. Deze jurisprudentie behoudt zijn betekenis onder de Wmo en fungeert dan ook als kader voor de Wmo-compensatieplicht.

Vervoer in verband met werk.

Bij de beoordeling van aanspraken op vervoersvoorzieningen wordt geen rekening gehouden met vervoersbehoefte in verband met werk. Voor mensen die in dienstbetrekking werken en mogelijk voor zelfstandigen zijn er voorliggende voorzieningen, zoals de voormalige Wet-Rea-voorzieningen die zijn overgeheveld naar WAO/WIA, Wajong, Waz en ZW. Deze regelingen worden uitgevoerd door het UWV. Werknemers die werkzaam zijn in de sociale werkvoorzieningen (Wsw) kunnen voor woon-werkverkeer op basis van de CAO-Wsw een beroep doen op hun werkgever.

Vervoer in verband met vrijwilligerswerk.

Ook (extra) vervoersbehoefte in verband met vrijwilligerswerk is geen aanleiding voor verstrekking van vervoersvoorzieningen, zo heeft de Centrale Raad van Beroep bepaald. De Centrale Raad gaat er van uit dat vervoerskosten betaald kunnen worden door de organisatie waarvoor het vrijwilligerswerk verricht wordt.

Vervoer in verband met therapie, dagbehandeling/dagopvang of bezoek aan medische behandelaars.

Vervoer van en naar medische behandelaars viel niet onder de Wvg en valt evenmin onder de Wmo. Het is niet te beschouwen als vervoer in het kader van het leven van alledag. Bovendien zijn er voor bepaalde situaties voorliggende voorzieningen, zoals de Regeling Zorgverzekering.

Het vervoer naar bijvoorbeeld dagopvang of dagverzorging valt in principe evenmin onder de Wmo-compensatieplicht. Deze bestemmingen zijn niet te vatten onder de verplaatsingen die mensen – in de regel - van dag tot dag plegen te ondernemen, hoewel er op basis van jurisprudentie spaarzaam uitzonderingen worden gemaakt. Een duidelijke lijn is nog niet te ontdekken, omdat het in die uitspraken om uitzonderlijke gevallen ging.

Aanvragen voor vervoersvoorzieningen met dit doel zullen daarom kritisch moeten worden beoordeeld. Medische noodzaak, het al dan niet (overwegend) therapeutische karakter van de dagopvang en de erkenning/financiering van de dagopvang op basis van de AWBZ spelen volgens de jurisprudentie een rol. Heeft de dagopvang een overwegend therapeutisch karakter, of wordt die erkend of gefinancierd in AWBZ-kader, dan is er aanleiding om het vervoer in verband daarmee niet te beschouwen als vervoer in het kader van het leven van alledag.

Vervoer in verband met het volgen van onderwijs.

Vervoer in verband met onderwijs valt evenmin onder de Wmo-compensatieplicht. Er zijn voorliggende voorzieningen, zoals het leerlingenvervoer op grond van de onderwijswetgeving, en voorzieningen die via het UWV worden verstrekt, de voormalige Wet-Rea-voorzieningen.

Vervoer van kinderen door ouders met een beperking.

Bij de verstrekking van vervoersvoorzieningen moet rekening worden gehouden met het verzorgen van kinderen door ouders met een beperking. Daarbij kan echter ook rekening worden gehouden met alternatieven voor vervoer door de ouders zelf, zo stelt de Centrale Raad van beroep.

Vervoer voor AWBZ-instellingsbewoners.

Op basis van artikel 2 van de Wvg werd een wettelijk onderscheid gemaakt tussen de reguliere inwoners van de gemeente en de in de gemeente woonachtige AWBZ-bewoners. Dat onderscheid werd via een ministeriële regeling, de Regeling sociaal vervoer AWBZ-instellingen, voor wat betreft vervoersvoorzieningen weer ongedaan gemaakt voor AWBZ-bewoners.

Onder de Wmo is het wettelijk onderscheid tussen AWBZ-bewoners en overige Wmo-doelgroep inwoners van de gemeente komen te vervallen. Dat houdt overigens niet in dat er op gelijke wijze geoordeeld wordt ten aanzien van de vervoersbehoefte van AWBZ-bewoners.

Deze categorie mensen zal in de regel een lagere vervoersbehoefte hebben dan zelfstandig wonenden, omdat zij bijvoorbeeld niet of in mindere mate boodschappen hoeven te doen.

Soms wonen aanvragers in een complex waarin voorzieningen, zoals een winkel, kapper, recreatieruimte voor diverse sociale activiteiten, zijn ondergebracht of in de dichte nabijheid zijn gerealiseerd. Te denken valt met name aan verzorgingshuizen eventueel met aanleunwoningen erbij, verpleeghuizen en andere AWBZ-instellingen. Bovendien geldt dat een aantal 'bestemmingen in het kader van het leven van alledag' vervallen, omdat daarin op andere wijze wordt voorzien. Bewoners van intramurale instellingen hoeven bijvoorbeeld minder vaak boodschappen te doen, omdat de instellingen de maaltijden bereidt. Ook sommige gezamenlijke sociale activiteiten waarvoor vervoer nodig is, worden vanuit de AWBZ-instelling georganiseerd, inclusief vervoer. Met deze verminderde vervoersbehoefte wordt bij de beoordeling van aanvragen voor vervoersvoorzieningen dan ook rekening gehouden.

Bijvoorbeeld door in individuele gevallen ervan uit te gaan dat voor bewoners van een intramurale instelling in een aanzienlijk gedeelte van hun bestemmingen in het kader van het leven van alledag is voorzien. Aan bewoners van een intramurale instelling kan bijvoorbeeld op basis van het Besluit maatschappelijke ondersteuning een gehalveerd PGB voor vervoerskosten worden verstrekt. Uitzonderingen moeten echter mogelijk blijven, als blijkt dat er een grotere vervoersbehoefte is.

Begeleiding bij het vervoer van AWBZ-bewoners.

Ook hier heeft invulling plaatsgevonden op basis van jurisprudentie. Begeleidingskosten kunnen onder de compensatieplicht vallen. Bij AWBZ-bewoners kan er echter rekening gehouden worden met de agogische taak van personeel van de instelling, met name bij gezinsvervangende tehuizen. Ook bij grotere AWBZ-instellingen geldt een beperking bij de zorgplicht c.q. compensatieplicht ten aanzien van de begeleiding.

Weekendvervoer voor AWBZ-bewoners.

Onder de Wvg is de omvang van de zorgplicht voor AWBZ-bewoners door jurisprudentie geconcretiseerd. Uitgangspunt is een gelijke zorgplicht voor AWBZ-bewoners en overige voor bewoners van de gemeente. Categoriale beperking van de omvang van de zorgplicht voor AWBZ-bewoners is ook mogelijk, maar daarop moeten uitzonderingen mogelijk zijn voor individuele gevallen. De compensatieplicht zal onder de Wmo voor AWBZ-bewoners niet afwijken van de bestaande jurisprudentie.

De reguliere zorgplicht voor vervoer houdt in dat er in beginsel zorgplicht is voor regionaal vervoer voor AWBZ-bewoners, en slechts bij wijze van uitzondering - bij dreigende vereenzaming - zorgplicht voor bovenregionaal vervoer. Bij jonge, verstandelijk gehandicapte AWBZ-bewoners van grote instellingen wordt deze situatie onder de Wvg-jurisprudentie omgedraaid. Daarbij wordt uitgegaan van een dreigend sociaal isolement, tenzij het tegendeel kan worden aangetoond. Uitgangspunt is dat ook bovenregionaal weekendvervoer van en naar het ouderlijk huis onder de zorgplicht valt.

Voor wat betreft de frequentie wordt in de Wvg-jurisprudentie uitgegaan van bezoek om en om, dus de ene week bezoek van ouders aan de instelling, de andere week bezoek van de AWBZ-bewoners aan het ouderlijk huis

Recreatief vervoer voor AWBZ-bewoners vanuit het ouderlijk huis valt niet onder de Wvg-zorgplicht, zo blijkt uit de uitspraken van de Centrale Raad van Beroep.

4.3. individuele vervoersvoorzieningen

Het primaat van het vervoer ligt bij het collectief vervoer. Slechts wanneer men op medische of psychische gronden geen gebruik kan maken van een collectieve vervoersvoorziening, kan een individuele vervoersvoorziening worden verstrekt. Deze individuele vervoersvoorziening kan worden verstrekt in natura of in de vorm van een tegemoetkoming in de kosten van aanschaf en/of gebruik. In de volgende gevallen kan worden gesteld dat een collectieve vervoersvoorziening niet meer minimaal adequaat is en dient dus een individuele vervoersvoorziening getroffen te worden:

1. de gehandicapte kan niet worden vervoerd in een personentaxi en/of een rolstoeltaxi;
2. de gehandicapte kan door een taxichauffeur in alle redelijkheid geweigerd worden;
3. de gehandicapte heeft een dussdanige vervoersbehoefte in het leven van alle dag heeft, waarin het CVV niet kan voorzien en voldoet aan de voorwaarden vermeldt in hoofdstuk 4.2.

in het kader van de Wmo kunnen de volgende individuele vervoersvoorzieningen (eventueel in aanvulling op een collectieve vervoersvoorziening) worden verstrekt:

- a. een voorziening in natura in de vorm van
  1. aanpassing van een eigen auto;
  2. een al dan niet aangepaste gesloten buitenwagen;
  3. een open elektrische buitenwagen;
  4. een al dan niet aangepaste bruikleenauto;
  5. een ander verplaatsingsmiddel;
- b. een tegemoetkoming in de kosten van:
  1. gebruik van een taxi of een eigen auto;
  2. gebruik van een rolstoeltaxi;
  3. gebruik van een bruikleenauto;
  4. aanschaf van een ander verplaatsingsmiddel.

4.3.1 een persoonsgebonden budget in het gebruik van:

a. een taxi

Omschrijving:

Het betreft een vervoerskostenvergoeding die gebruikt moet worden voor een taxi.

Bepalingen ten aanzien van de verstrekking:

Voor zover de vervoersbehoeften van echtgenoten niet of niet volledig samenvallen, wordt aan elk 75% van het maximumbedrag voor een voorziening in de kosten van vervoer toegekend als vermeld in artikel 13 van het Besluit maatschappelijke ondersteuning.

Indicatiecriteria:

- Er kan géén gebruik gemaakt worden van het openbaar vervoer en niet of in beperkte mate van het aanvullend openbaar vervoer c.q. CVV
- Het inkomen moet onder de inkomensgrens liggen om in aanmerking te komen voor de 100% gemaximeerde vergoeding. Boven de inkomensgrens wordt geen vergoeding gegeven;
- Gebruik van de taxi is adequaat indien de chauffeur bereid is hulp te verlenen bij het in- en uitstappen en bij het in- en uitladen van hulpmiddelen;
- Er is geen andere adequate voorziening mogelijk die minder duur is.

Mogelijkheden:

Zie voor de hoogte van een gemaximeerde vergoeding in het gebruik van een taxi het "Besluit maatschappelijke ondersteuning".

Bijzonderheden:

- De taxikostenvergoeding wordt per kwartaal toegekend.
- De voorziening gaat in op de eerste dag van de maand waarin de aanvraag is ingediend en eindigt op de laatste dag van het kwartaal waarin het recht op de voorziening eindigt;
- Er vindt soms toekenning van een vergoeding plaats voor een tijdelijke periode. Dit is het geval als in het medisch advies een herkeuring wordt aangegeven. In dat geval vindt er een nieuw medisch onderzoek plaats om te kijken of de vergoeding verlengd kan worden;

b. een rolstoeltaxi

Omschrijving:

Het betreft een vervoerskostenvergoeding voor een rolstoelgebruiker (dus niet een gebruiker van een scootmobiel) die gebruikt moet worden voor een rolstoeltaxi/busje.

Bepalingen ten aanzien van de verstrekking:

Voor zover de vervoersbehoeften van echtgenoten niet of niet volledig samenvallen, wordt aan elk 75% van het maximumbedrag voor een voorziening in de kosten van vervoer toegekend als vermeld in artikel 13 van het Besluit maatschappelijke ondersteuning.

Indicatiecriteria:

- Er kan géén gebruik gemaakt worden van het openbaar vervoer en niet of in beperkte mate van het aanvullend openbaar vervoer c.q. CVV;
- Het inkomen moet onder inkomensgrens liggen om in aanmerking te komen voor de gemaximeerde vergoeding. Boven de inkomensgrens wordt geen vergoeding gegeven;
- Vervoer per taxi, eigen auto of auto derden is niet mogelijk;
- De rolstoel kan niet verlaten worden en dus dient het vervoer zittend in de rolstoel te geschieden;
- Er is geen andere adequate voorziening mogelijk die minder duur is.

Mogelijkheden:

Zie voor de hoogte van persoonsgebonden budget voor het gebruik van een rolstoeltaxi het "Besluit maatschappelijke ondersteuning".

Bijzonderheden:

- De taxikostenvergoeding wordt per kwartaal toegekend.
- De voorziening gaat in op de eerste dag van de maand waarin de aanvraag is ingediend en eindigt op de laatste dag van het kwartaal waarin het recht op de voorziening
- Er vindt soms toekenning van een vergoeding plaats voor een tijdelijke periode. Dit is het geval als in het medisch advies een herkeuring wordt aangegeven. In dat geval vindt er een nieuw medisch onderzoek plaats om te kijken of de vergoeding verlengd kan worden;

c. een bruikleenauto/eigen auto

Omschrijving:

Kosten van benzine, olie en kleine reparaties bij het gebruik van een in bruikleen verstrekte auto of bij het gebruik van de eigen auto.

Indicatiecriteria:

Het inkomen moet onder de inkomensgrens liggen om in aanmerking te komen voor de gemaximeerde vergoeding. Boven de inkomensgrens wordt geen vergoeding gegeven;

Bruikleenauto.

De indicatiecriteria zijn van toepassing zoals ze beschreven staan onder ' een al dan niet aangepaste voorziening in natura in de vorm van een auto(bus).

Mogelijkheden:

Zie voor de hoogte van het persoonsgebonden budget het Besluit maatschappelijke ondersteuning.

Bijzonderheden:

- Uitbetaling vindt op achteraf per kwartaal plaats aan de belanghebbende zelf tot aan de gemaximeerde vergoeding;
- Voor de eigen auto geldt dat de belanghebbende en/of de partner beschikt over een eigen auto en rijbewijs;
- De beschikking geldt voor de periode van één jaar, gerekend vanaf datum van de aanvraag. In het jaar daaropvolgend vindt er automatische verlenging van de vergoeding plaats, tenzij het inkomen 95% of meer van de inkomensgrens bedraagt. Hier vindt eerst een heronderzoek plaats.

- De voorziening gaat op de eerste dag van de maand van aanvraag en eindigt op de laatste dag van het kwartaal waarin het recht op de voorziening eindigt;
- Er vindt soms toekenning van een vergoeding plaats voor een tijdelijke periode. Dit is het geval als in het medisch advies een herkeuring wordt aangegeven. In dat geval vindt er een nieuw medisch onderzoek plaats om te kijken of de vergoeding verlengd kan worden.

4.3.2. Een financiële tegemoetkoming in de kosten van:

a. aanpassing van de eigen auto

Omschrijving:

Dit zijn autoaanpassingen die functioneel noodzakelijk zijn voor mensen met een handicap en die niet algemeen gebruikelijk of standaard ingebouwd zijn. Als algemeen gebruikelijk worden in ieder geval de voorzieningen als vermeld in bijlage II bij dit hoofdstuk aangemerkt.

Aanpassingen kunnen betreffen:

- de bediening en besturing van de auto;
- het in en uit de auto komen;
- de zithouding (zie speciale autostoel: a.1);
- de verzorging van de gehandicapte;
- het mee kunnen nemen van hulpmiddelen.

Auto-aanpassingen worden onderverdeeld in standaard- en speciale aanpassingen.

Standaardaanpassingen zijn specifiek voor personen met een beperking (gehandicapten) ontwikkelde autoaanpassingen die voor een vergoeding in aanmerking komen (zie bijlage 1 bij dit hoofdstuk). De aanpassingen volgens de bijlage 1 komen maximaal éénmaal per 5 jaar voor vergoeding in aanmerking. Tevens geldt ook hier het uitgangspunt van de goedkoopst adequate voorziening.

Speciale aanpassingen zijn niet genormeerd volgens bijlage 1 en worden geheel vergoed, mits zij geïndiceerd zijn door de medisch adviseur (zie hierna bijvoorbeeld speciale autostoel en autozitje). Speciale aanpassingen komen maximaal éénmaal per 5 jaar voor vergoeding in aanmerking. Tevens geldt ook hier het uitgangspunt van de goedkoopst adequate voorziening.

Bijkomende kosten (in verband met het aanpassen van de auto) die voor een vergoeding in aanmerking komen zijn:

- Kosten van de keuring door de Rijksdienst van het wegverkeer;
- Kosten van een restreint op het rijbewijs door het CBR;
- Indien om te kunnen rijden in de aangepaste auto extra rijlessen noodzakelijk zijn kan de gehandicapte in aanmerking komen voor een vergoeding van deze rijlessen (zie ook 4.3.3. onder c. Rijlessen/gewenningslessen).

Indicatiecriteria:

- Er kan géén gebruik gemaakt worden van de fiets, het openbaar vervoer en niet of in beperkte mate van het AOV of CVV.
- Een eigen auto kan niet worden gebruikt als de auto niet is aangepast aan de beperkingen van de gehandicapte. Dit moet blijken uit een restreint op het rijbewijs.
- Er is geen (medische) contra-indicatie om in een auto te kunnen rijden.

Mogelijkheden:

- Faciliteiten die "af-fabriek" in de zogeheten referentie-auto aanwezig zijn, zoals bijvoorbeeld standaard stuurbeheersing en automatische transmissie komen niet voor vergoeding in aanmerking. De "referentie-auto" is of zijn die personenauto's inclusief de daarin aanwezige faciliteiten, die verkrijgbaar zijn voor een bepaald bedrag (referentiebedrag). Voor de vaststelling van het referentiebedrag wordt aangesloten bij de "beleidsregels UWV normbedragen voorzieningen 2006" dat jaarlijks door het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) wordt vastgesteld (zie bijlage 1 bij dit hoofdstuk).

Bijzonderheden:

Aan de eigen auto worden randvoorwaarden gesteld:

- redelijk aan te passen en in goede staat;
- in principe niet ouder dan 3 jaar of met weinig kilometers op de teller c.q. moet nog 5 jaar meekunnen (afschrijvingstermijn van de aanpassing). Dit hoeft niet te gelden bij aanpassingen die overgebouwd kunnen worden in een andere auto;

Een aanpassing moet niet meer kosten dan strikt noodzakelijk is. Bijv. een aanpassing van een auto voor besturing vanuit een rolstoel wordt niet verstrekt.

a.1 Speciale autostoel

Indicatiecriteria:

zie onder speciale aanpassingen van de eigen auto.

geen indicatie bij:

- betere zithouding / verkrijgbaar in reguliere handel;
- klachten ontstaan pas na lange afstanden of rijtijden (75 km / 1 uur);
- aanschaf uit preventief oogpunt;
- verkeerde autokeuze / standaard autostoel kan adequaat zijn.

Bijzonderheden:

- De voorziening wordt in bruikleen verstrekt;
- Indien een financiële tegemoetkoming voor de speciale autostoel wordt verstrekt, wordt deze voor een periode van 5 jaar toegekend. Een nieuwe aanvraag voor een zelfde aanpassing kan slechts na deze periode weer ingediend worden en voorzover vervanging op dat moment technisch noodzakelijk is.
- Aan de eigen auto worden geen randvoorwaarden gesteld: in principe kan de stoel van de ene in de andere auto overgeplaatst worden.

a.2 Autozitje

Omschrijving:

Speciaal zitje voor vervoer van een gehandicapt kind in de auto.

Indicatiecriteria:

- De ouders zijn genoodzaakt hun gehandicapt kind mee te nemen bij hun verplaatsingen in het kader van het "leven van alle dag";
- Een regulier autozitje voor kinderen volstaat niet;
- Voor het vervoer van het gehandicapt kind kan geen gebruik gemaakt worden van het OV, de fiets en niet of in beperkte mate van het AOV c.q. CVV.

Mogelijkheden:

- Een gewoon 'algemeen gebruikelijk' autozitje wordt niet verstrekt;
- Indien er een financiële tegemoetkoming wordt verstrekt, worden de kosten van een autozitje specifiek bedoeld voor gehandicapte kinderen vergoed onder aftrek van de besparingsbijdrage.

a.3 Een persoonsgebonden budget voor de aanschaf van een auto van afwijkend type

Omschrijving:

Een auto(bus) van een bepaald merk en type die als gevolg van de aard van de handicap van de aanvrager duurder is dan de zogenaamde referentieauto (zie bijlage I bij dit hoofdstuk). Te denken valt aan een speciale bus, stationwagen, i.v.m. rolstoel of verzorgingsaspecten, etc. Het gaat om de meerkosten die de aanschaf van zo'n speciale auto met zich meebrengt.

Indicatiecriteria:

- Er kan géén gebruik gemaakt worden van de fiets en het (aanvullend) openbaar vervoer c.q. CVV (goedkoopst adequaat);
- Er is een zodanige handicap dat er geen alternatief vervoer mogelijk is (gesloten buitenwagen, scootmobiel, taxi, rolstoeltaxi enz.). Bijvoorbeeld een (rolstoel)taxi wordt niet als adequaat alternatief vervoer beschouwd in een gezinssituatie met een kind jonger dan 15 jaar én twee gezinsleden die gehandicapt zijn;
- Er zijn zodanige individuele omstandigheden waardoor betrokkene in feite voor iedere verplaatsing buitenshuis op een auto is aangewezen;
- Er is geen (medische) contra-indicatie om in een auto te kunnen rijden;
- Bij een bus is tevens nog sprake van de noodzaak om zittend in een rolstoel vervoerd te worden of om bijzondere verzorgingsaspecten;
- Er sprake is van gebruik betreffende korte en lange afstanden om in de dagelijkse noodzakelijke behoeften te voorzien;
- Een rijbewijs moet aanwezig zijn. Indien een meerrijdsituatie is gewenst, is een rijbewijs van de partner ook acceptabel.

Mogelijkheden:

- Aan gehandicapten worden de extra kosten van de aanschaf van een auto van een afwijkend type niet vergoed. Bepalend is de kostprijs van de referentie-auto. De aanpassingskosten worden wel vergoed.
- Een financiële tegemoetkoming in de aanpassingskosten van de auto van een afwijkend type wordt maximaal éénmaal per 5 jaar toegekend en voorzover vervanging op dat moment technisch noodzakelijk is.

Bijzonderheden:

- Vergoeding van auto's die niet nieuw zijn wordt vastgesteld naar gelang de op 5 jaar te stellen afschrijving;
- Voor de vaststelling van bijzondere eisen en aanpassingen aan de auto(bus) zal een deskundigenadvies gevraagd worden.

(*) De "referentieauto" is c.q. zijn die personenauto's inclusief de daarin aanwezige faciliteiten, die verkrijgbaar zijn voor een bepaald bedrag (referentiebedrag). Voor de vaststelling van het referentiebedrag wordt aangesloten bij de "beleidsregels UWV normbedragen voorzieningen 2006" dat jaarlijks door het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) wordt vastgesteld (zie bijlage I bij dit hoofdstuk).

4.3.3. een al dan niet aangepaste voorziening in natura in de vorm van:

a een open elektrische buitenwagen / scootmobiel

Omschrijving:

Een elektrisch aangedreven plateaurolstoel met mechanische besturing, genaamd scootmobiel.

Indicatiecriteria:

- Er kan géén gebruik gemaakt worden van de (snor)fiets, het openbaar vervoer en niet of in beperkte mate van het CVV (goedkoopst adequaat);
- Er is sprake van ernstige stoornissen in de sta- en loopfunctie;
- Betrokkene kan (met behulp van een loopmiddel, bijv. rollator) minder dan 300 meter lopen;
- Een dermate geringe loopfunctie dat de dagelijkse verplaatsingsdoelen binnen een straal van 100 meter niet kunnen worden bereikt.
- Een persoonsgebonden budget in de kosten van vervoer al dan niet in combinatie met een andere vervoersvoorziening is niet de goedkoopst adequate oplossing;
- Er is sprake van gebruik betreffende de korte en iets langere afstand om in de dagelijkse noodzakelijke behoeften te kunnen voorzien.

Mogelijkheden

- Een open elektrische buitenwagen / scootermobiel wordt in bruikleen verstrekt.
- Scootermobiel: Te gebruiken op trottoir, voet- en fietspad. Snelheid 6 tot 15 km per uur.
- Een scootermobiel kan in combinatie met CVV gegeven worden.

Bijzonderheden:

- Een scootmobiel wordt niet voor recreatieve doeleinden verstrekt, maar voor het vervoer binnen de woonplaats. Derhalve worden geen aanpassingen aan auto, aanhangwagen e.d. vergoed voor het meenemen van de scootmobiel;
- Bewoners van plaatselijke verzorgingshuizen komen alleen voor een scootmobiel in aanmerking als vereenzaming dreigt, omdat de aanvrager aangewezen is op sociale contacten in de gemeente Oldebroek en deze frequent wil bezoeken;
- Een scootmobiel wordt verstrekt, mits geïndiceerd.

b. een gesloten buitenwagen

Omschrijving:

Specifiek voertuig voor mensen met een handicap; is niet breder dan 1 meter en niet uitgerust met een motor, dan wel uitgerust met een verbrandingsmotor met een cilinderinhoud van ten hoogste 50 cm³, of met een elektromotor (RVV art. 1).

Meest bekend: de Arola

Indicatiecriteria:

- Er kan géén gebruik gemaakt worden van de fiets en het (aanvullend) openbaar vervoer c.q. CVV (goedkoopst adequaat);
- Er is een medische noodzaak (ter beoordeling van een arts) tot bescherming tegen de weersomstandigheden.
* ernstige aandoeningen aan luchtwegen, bloedsomloop, spieren en botten.
* temperatuurwisselingen, koude e.d. kunnen de restfuncties zodanig beïnvloeden dat open vervoer, ondanks extra beschermende kleding, niet mogelijk is;
- Een gemaximeerde vergoeding in de kosten van vervoer al dan niet in combinatie met een andere vervoersvoorziening is geen adequate en/of minder dure oplossing;
- Er sprake is van gebruik betreffende vooral de korte en iets langere afstand om in de dagelijkse noodzakelijke vervoersbehoefte te voorzien.

Mogelijkheden

- Een gesloten buitenwagen wordt in bruikleen verstrekt;
- Te gebruiken op trottoir, voetpad, fietspad of rijbaan. Snelheid max. 30 km in- en 40 km buiten bebouwde kom. Geen voorrang op snelverkeer. Mag zonder ontheffing op invaliden-parkeerplaats;
- Er wordt geen rekening gehouden met vervoer van gezinsleden en honden, maar wel met de verzorgingsbehoefte onderweg en met het meenemen van apparatuur zoals bijvoorbeeld zuurstof of een rolstoel;

c. Rijlessen / Gewenningslessen

Omschrijving:

- Rijlessen voor het kunnen bedienen van en deelname aan het verkeer met een auto(bus).
- Gewenningslessen voor het bedienen van de aangepaste auto, een gesloten of open buitenwagen die in bruikleen wordt verstrekt.

Indicatiecriteria:

- De gehandicapte moet geïndiceerd zijn voor het bruikleenmiddel waarvoor de lessen bedoeld zijn;
- De vervoersvoorziening is geïndiceerd, maar kan nog niet gebruikt worden als geen rijlessen of gewenningslessen gevolgd zijn.

Mogelijkheden:

Rijlessen voor een auto:

- In beginsel zijn rijlessen 'algemeen gebruikelijk';
- Als iemand nog niet over een rijbewijs beschikt, kan voor rijlessen geen vergoeding worden verleend;
- Indien iemand al over een rijbewijs beschikt, maar extra lessen nodig heeft om met de eigen aangepaste auto te kunnen rijden worden maximaal vijf lessen vergoed op basis van een kilometervergoeding als vermeld in bijlage I bij dit hoofdstuk.

Gewenningslessen voor een vervoermiddel (scootermobiel, gesloten buitenwagen):

Instructies voor het gebruik van een vervoermiddel zijn in het algemeen bij de levering inbegrepen. Indien geïndiceerd, kunnen maximaal 5 gewenningslessen vergoed worden.

d. een ander verplaatsingsmiddel

d.1. Fiets

Omschrijving:

- Driewiel fiets (gewoon, speciaal, met motoraandrijving);
- Vierwiel fiets;
- Tandem;
- Tandem met motoraanpassing (Tandamet);
- Verlengde fiets.

Indicatiecriteria:

De fiets speelt een essentiële rol in de verplaatsingen in het kader van het 'leven van alle dag'.

Drie- of vierwiel fiets:

Voor mensen met als handicap een slecht evenwicht, gestoorde motoriek of een verstandelijke handicap;

Tandem:

Voor mensen die zonder hulp van een bestuurder niet zelfstandig tot fietsen in staat zijn, zoals mensen met een visuele, motorische- of verstandelijke handicap.

Tandem met motoraanpassing:

- Als bij een tandem;
- Indien de gehandicapte en de meerrijder/bestuurder energetische beperkingen hebben waardoor de verplaatsingen niet of deels op eigen kracht kunnen plaatsvinden.

Bijzonderheden:

- Bovengenoemde middelen worden in bruikleen verstrekt zolang de gehandicapte nog in de groeifase van zijn/haar leven verkeert ($\pm$ 18 jaar). In andere situaties in eigendom.
- Op middelen die in eigendom worden verstrekt wordt een besparingsbijdrage in mindering gebracht.
- Een gewone fiets, brommer, spartamet en elo-bike zijn 'algemeen gebruikelijke' vervoermiddelen die zowel voor een gehandicapte als een niet-gehandicapte normaal in de handel te verkrijgen zijn.
Deze middelen kunnen dus niet verstrekt worden op grond van de Wmo.

Kindervoorzieningen waarbij het verplaatsingsaspect aan de orde is

d.2 Fietszitje

Omschrijving:

- Speciaal zitje voor vervoer van een gehandicapt kind op de fiets;
- Kidcar (fietsaanhanger).

Indicatiecriteria:

- De ouders zijn genoodzaakt hun gehandicapt kind mee te nemen bij hun verplaatsingen in het kader van het 'leven van alle dag';
- De voorziening is noodzakelijk om gebruik te kunnen maken van de fiets.

Bijzonderheden:

Een gewoon fiets- en autozitje is een 'algemeen gebruikelijk' middel en komt niet voor verstrekking in aanmerking. Het moet dus gaan om een specifiek zitje dat speciaal bestemd is voor vervoer van een gehandicapt kind. De kosten van een dergelijk zitje kunnen worden vergoed onder aftrek van de besparingsbijdrage.

d.3 Buggies

Omschrijving:

Speciale wandelwagen voor zeer jonge licht-gehandicapte kinderen.

Indicatiecriteria:

- De ouders zijn genoodzaakt hun gehandicapt kind mee te nemen bij hun verplaatsingen in het kader van het 'leven van alle dag';
- De voorziening is noodzakelijk om voor het vervoer van het gehandicapt kind gebruik te kunnen maken van het OV en het AOV.

Mogelijkheden:

Een gewoon 'algemeen gebruikelijk' wandelwagentje/buggy komen niet voor verstrekking in aanmerking. Een speciale buggy voor gehandicapte kinderen kan als voorziening verstrekt worden onder aftrek van de besparingsbijdrage.

Bijzonderheden:

Een gewone buggy is een 'algemeen gebruikelijk' vervoermiddel en wordt niet verstrekt, tenzij het om een ouder kind ($\pm$ 5 jr.) gaat voor wie een buggy niet meer algemeen gebruikelijk is.

d.4 Zitondersteuningselementen

Omschrijving:

- Kuipvormige voorzieningen, met diverse aanpassingsmogelijkheden, voor gehandicapte kinderen die veel ondersteuning en correctie nodig hebben bij het zitten;
- Kan met een onderstel waarop kuipen van diverse maten geplaatst kunnen worden;
- Voor gehandicapte kinderen met een betere spierfunctie zijn er houten zitondersteuningselementen.

Indicatiecriteria:

- Het gehandicapt kind kan niet in een gewone kinderstoel zitten;
- Geschikt voor kinderen vanaf ongeveer 14 maanden;
- Naast het zitelement moet ook het verplaatsingselement aan de orde zijn.

Mogelijkheden:

De kosten van een gewoon 'algemeen gebruikelijke' kinderstoel kunnen niet worden vergoed.

Bijzonderheden:

Schoolvoorzieningen komen niet voorvergoeding in aanmerking.

d.5 Speelvoertuigen voor kinderen

Omschrijving:

Voorzieningen voor jonge gehandicapte kinderen die het midden houden tussen (therapeutische) speelvoorzieningen en mobiliteitshulpmiddelen. Het is een voorbereidende fase op het zich zelfstandig kunnen verplaatsen.

Speelmobiel en vliegende hollander

Een vliegende hollander is een speelmobiel op 3 wielen voortbewogen door middel van een op en neer te bewegen hendel of een 'koffiemolen'.

Kruipwagens en kruiphulpmiddelen

Middel waarop liggend of zittend met de handen kan worden voortbewogen.

Indicatiecriteria:

Er is geen alternatief adequaat speelvoertuig mogelijk om met andere kinderen buiten te spelen en de voorziening is adequaat en niet duurder dan noodzakelijk.

Bijlage 1 bij hoofdstuk 4

Lijst met voor gehandicapten ontwikkelde standaard auto-aanpassingen conform de beleidsregels UWV normbedragen voorzieningen 2006 (www.uwv.nl).

Deze aanpassingen kunnen mits geïndiceerd voor vergoeding in aanmerking komen

Handbedrijfsrem + opklapbaar rempedaal	€	834,00		
Handbedrijfsrem + segmentgas + opklapbaar rem- en gaspedaal	€	1.167,00		
Rempedaal opklapbaar	€	187,00		
Gaspedaal opklapbaar	€	187,00		
Gas- en rempedaal opklapbaar	€	371,00		
Doorlopende handgreep links	€	178,00		
Doorlopende handgreep rechts	€	178,00		
Doorlopende handgreep links en rechts	€	356,00		
Slede links	€	830,00		
Slede rechts	€	830,00		
Gaspedaal links of rechts opklapbaar	€	465,00		
Handbedrijfsrem + claxon	€	689,00		
Normbedrag referentie-auto	€	16.800,00		
Kilometervergoeding rijlessen bij een catalogusprijs incl. BTW,			brandstof:	
a. minder dan € 11.000,00			benzine	diesel
			€ 0,12	€ 0,09
b. € 11.000,00 tot minder dan € 16.000,00			€ 0,13	€ 0,09
c. € 16.000,00 tot minder dan € 20.000,00			€ 0,16	€ 0,11
d. € 20.000,00 en hoger			€ 0,17	€ 0,13

Bijlage 2 bij hoofdstuk 4

Lijst met auto-aanpassingen die als algemeen gebruikelijk worden aangemerkt.

Faciliteiten die functioneel noodzakelijk kunnen zijn voor het gebruik van een auto door mensen met een handicap, maar die **niet** voor vergoeding in aanmerking komen:

- automatische transmissie.
- rechterbuitenspiegel.
- warmtewerend glas.
- achterrautverwarming.
- elektrische ruitenwischer en sproeier achter.
- verstelbare stuurwielen.
- driepuntsgordel.
- verstelbare voorstoelen.
- hoofdsteunen.
- handgrepen bij passagiersplaats voorin.
- lendenstellen voorstoel verstelbaar.
- rembekrachtiging.
- (kunst)stoffenbekleding.
- gelaagde voorruit.
- buitenspiegel van binnenuit bestelbaar.
- interval op de voor- en achterrautwischer.
- elektrisch bediende portieruiten.
- stuurbekrachtiging.
- neerklapbare of inklapbare achterbank (in verband met meenemen rolstoel).
- uitneembare hoedenplank (in verband met meenemen rolstoel).
- derde of vijfde deur (in verband met meenemen rolstoel).

Hoofdstuk 5. Verplaatsen in en rond de woning: de rolstoel.

5.1 Verplaatsen in en rond de woning.

Artikel 4 lid 1 Wmo, aanhef en onder b luidt:

“1. Ter compensatie van de beperkingen die een persoon als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder g, onderdeel 4°, 5° en 6°, ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie, treft het college van burgemeester en wethouders voorzieningen op het gebied van maatschappelijke ondersteuning die hem in staat stellen:

- a. (.....)*
- b. zich te verplaatsen in en om de woning;*
- c. (.....)”*

Dit verplaatsen in en om de woning kan op verschillende wijzen plaatsvinden: met een rollator, lopend met krukken, met een trippelstoel, of met een rolstoel.

Van deze voorzieningen valt uitsluitend de rolstoel, net als in de Wvg eerder het geval, onder de Wmo. De andere voorzieningen vallen onder andere wettelijke regelingen en zijn daarom op grond van artikel 3 Wmo uitgesloten.

Er is van af gezien – net als in de Wvg – om een begripsomschrijving van een rolstoel te geven. Het is, ook na jaren proberen, nog steeds niet gelukt een kwalitatief goede begripsomschrijving van rolstoel te formuleren. Daarom blijft staan als eerder onder de Wvg: onder rolstoel dient te worden verstaan wat daar over het algemeen in het dagelijkse taalgebruik onder wordt verstaan: een rolstoel is een voorziening ter verplaatsing in en om de woning, soms ook in de directe woon- en leefomgeving, waarbij het gaat om 4 wielen, soms alle vier even groot (een transportrolstoel), soms 2 grote wielen achter en 2 kleine wielen voor, waarbij de rolstoel met de handen aan de achterste wielen kan worden aangedreven. Een rolstoel kan inderdaad met de hand worden aangedreven, maar ook elektrisch. Ook zijn er motoren die op een rolstoel aangebracht kunnen worden om de rijden met de rolstoel te ondersteunen, lichter te maken.

Naast rolstoelen voor verplaatsing zijn er ook rolstoelen, speciaal voor verplaatsing bij sportbeoefening, de zogenaamde sportrolstoelen.

5.2 Vormen van rolstoelvoorzieningen

Artikel 27 van de verordening bepaalt dat er vier mogelijkheden zijn om rolstoelen te verstrekken:

- Een algemene rolstoelvoorziening;
- Een rolstoel in natura;
- Een persoonsgebonden budget te besteden aan een rolstoel;
- Een persoonsgebonden budget te besteden aan een sportrolstoel.

De algemene rolstoelvoorziening.

De algemene rolstoelvoorziening is met de invoering van de Wmo een nieuwe vorm van verstrekken. Deze vorm van verstrekken biedt mogelijkheden voor die aanvragers die een rolstoel niet dagelijks maar incidenteel nodig hebben. Te denken valt aan aanvragers die in en om de woning geen hulpmiddelen nodig hebben of met andere loophulpmiddelen zich kunnen verplaatsen, terwijl uitsluitend tijdens een dagje uit, of een middagje winkelen de afstanden die afgelegd te groot worden zodat een rolstoel noodzakelijk is. Dergelijke rolstoelen worden vaak opgeklapt achter in de auto gelegd en slechts gebruikt bij bovenomschreven activiteiten.

Aangezien de eis voor het in aanmerking komen voor een rolstoelvoorziening in natura of als persoonsgebonden budget is dat “dagelijks zittend verplaatsen in en om de woning” noodzakelijk is en deze aanvragers daaraan niet voldoen, kan de algemene rolstoelvoorziening een hulpmiddel zijn. Bij een algemene rolstoelvoorziening is het voor diegenen die daartoe het recht hebben een rolstoel voor één of meer dagen te lenen om de gewenste activiteiten mee uit te kunnen voeren. Indien aanvragers liever zelf een dergelijke rolstoel voor incidenteel gebruik hebben kunnen zij gewezen worden op de uitgebreide tweedehandsmarkt rond deze rolstoelen en ook op de mogelijkheid individueel een dergelijke rolstoel aan te schaffen.

Ook deze algemene voorziening kent een simpele “toegangstoets”, weinig bureaucratie en geen eigen bijdrage. Op eenvoudige wijze kan vastgesteld worden of de wens van een dergelijke rolstoel gebruik te mogen maken geen contra-indicaties kent. In geval van twijfel kan altijd een normale

aanvraagprocedure inclusief een medisch advies worden gevolgd. Dit kan ook als de aanvrager dit wenst, omdat een eigen rolstoel noodzakelijk geacht wordt. Ook voor deze voorziening alleen aan de orde kan komen, zodra deze daadwerkelijk in de gemeente voorhanden is.

Rolstoel in natura en pgb.

De algemene rolstoelvoorziening zal een deel van de groep adequaat kunnen bedienen. Voor hen die (veel) vaker, met name dagelijks, een rolstoel nodig hebben voor verplaatsing in en rond de woning kan op basis van het gestelde in artikel 28, lid 2 van de verordening een rolstoel toegekend worden. Dit kan ingevolge artikel 27 van de verordening, aanhef en onder b en c als voorziening in natura en als persoonsgebonden budget.

Via een medisch onderzoek zal bepaald worden of er een indicatie is voor een rolstoel en zo ja, in welke vorm. Daarbij is de wens van de aanvrager bepalend en zal een persoonsgebonden budget uitsluitend geweigerd worden als daarvan sprake is op basis van artikel 3 van de verordening en artikel 1.2 van het Besluit maatschappelijke ondersteuning.

Sportrolstoel.

Tot slot is het nog mogelijk een sportrolstoel aan te vragen. Voor een sportrolstoel komt men ingevolge artikel 28, lid 3 van de verordening in aanmerking als sportbeoefening zonder sportrolstoel onmogelijk is door aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek. Dit om het ook mogelijk te maken aan niet-rolstoelgebruikers via een sportrolstoel aan sport te kunnen doen.

Het gebruik van een sportrolstoel voor teamsporten is helder. Daarnaast zijn er ook individuele sporten (marathon bijvoorbeeld) waar men een sportrolstoel voor aan zal vragen. Recreatieve activiteiten worden niet onder sport gerekend. De aanvraag voor een sportrolstoel om in de natuur te zijn zal dan ook afgewezen worden. Om deze reden wordt wel de eis gesteld dat men actief lid is van een gehandicaptensportvereniging.

Er moet op gewezen worden dat bij veel gehandicaptensportvereniging de mogelijkheid geschapen wordt een sportrolstoel te lenen om uit te proberen of een bepaalde sport die aantrekkelijk lijkt ook bij iemand past. Dit kan nuttig zijn om te voorkomen dat een aangeschafte rolstoel uiteindelijk niet of nauwelijks gebruikt wordt.

Een sportrolstoel wordt uitsluitend als persoonsgebonden budget verstrekt. In het bedrag is een deel als bijdrage in de aanschaf van een sportrolstoel bedoeld en een deel voor onderhoud.

In uitzonderlijke situaties, waarin bijvoorbeeld een elektrische rolstoel noodzakelijk is voor sport, kan met behulp van een beroep op de hardheidsclausule een hoger bedrag worden verstrekt. Dat zal mogelijk zijn als het inkomen de aanschaf van een elektrische sportrolstoel met een persoonsgebonden budget niet mogelijk maakt. Een uitgebreide individuele beoordeling is hiervoor noodzakelijk.

Topsport zal net als bij niet-gehandicapten, vaak hoge uitgaven vergen voor sporthulpmiddelen. Deze regeling is daar niet voor bedoeld. Topsport zal vaak een beroep op sponsoring noodzakelijk maken.

De enige sportvoorziening die wordt verstrekt is de sportrolstoel. Net als in de Wvg is gekozen tot deze beperking. Bij de Wvg is de sportrolstoel als uitzondering vanuit de AAW meegenomen. Dit gebeurt nu weer vanuit de Wvg naar de Wmo. Volgens vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep in de Wvg is dat terecht. Nu bij invoering van de Wmo geen extra geld beschikbaar is gekomen om ruimer sportvoorzieningen te verstrekken is deze regel vanuit de Wvg in de Wmo aangehouden.

Aanspraak op rolstoelvoorzieningen door AWBZ-bewoners

Bewoners van AWBZ-instellingen die ingevolge artikel 5 van de Wet toelating zorginstellingen is erkend komen, ingevolge artikel 29 van de Verordening, slechts voor een rolstoel in aanmerking indien zij vanuit de AWBZ geen rolstoel krijgen. Hiervan zal sprake zijn als artikel 15 van het Besluit zorgaanspraken AWBZ (Bza) van toepassing is.

Artikel 15 Besluit zorgaanspraken AWBZ luidt:

“1.

Voor zover gepaard gaande met verblijf in dezelfde instelling, omvat de zorg, bedoeld in de artikelen 8, 13 en 14, tevens:

a. geneeskundige zorg van algemeen medische aard, niet zijnde paramedische zorg;

- b. farmaceutische zorg;
- c. hulpmiddelen, noodzakelijk in verband met de in de instelling gegeven zorg;
- d. tandheelkundige zorg;
- e. kleding, verband houdende met het karakter en de doelstelling van de instelling;
- f. het individueel gebruik van een rolstoel.

2.

De zorg, bedoeld in het eerste lid, aanhef, omvat niet het verkrijgen van onderwijs, kleedgeld en zakgeld.”

En de zorg als bedoeld in de artikelen 8, 13 en 14 bestaat uit: de functie behandeling, ziekenhuiszorg en revalidatiezorg.

Dat betekent dat de combinatie verblijf en behandeling, ontvangen in dezelfde instelling, het verblijf in een ziekenhuis en het verblijf in een revalidatiecentrum redenen zijn om een rolstoel uit de AWBZ te ontvangen. Wie in een ziekenhuis of revalidatiecentrum bezig is terug te gaan naar huis zal uiteraard een rolstoel aanvragen in het kader van de Wmo.

Door ontwikkelingen als extramuralisering zijn er steeds meer voorzieningen ontstaan waarbij het niet zonder meer duidelijk is of er sprake is van een toegelaten instelling. In die situatie zal moeten worden nagegaan of op betrokken persoon één of meer facetten van de werking van artikel 15 Besluit zorgaanpakken van toepassing is. Hiernaar kan geïnformeerd worden bij de zorgaanbieder of bij het zorgkantoor.

5.2.1 Handbewogen rolstoelen

Omschrijving:

Zelfbewegers:

- voortbeweging d.m.v. hoepels of hefbomen.
- kleine wielen voor/ grote wielen met hoepels achter.
- goede arm- en handfunctie vereist en een redelijk uithoudingsvermogen.
- er zijn andere constructies voor de voortbeweging van de rolstoel denkbaar voor gehandicapten met een beperkte arm- en handfunctie.

Duwwandelwagens:

- voortgeduwd door een begeleider
- veelal kleine wielen

Indicatiecriteria:

- Loophulpmiddelen voldoen niet meer;
- Medische noodzaak voor zittend verplaatsen.

Mogelijkheden:

- In Wmo-kader primair een verplaatsingsmiddel voor binnen én buiten;
- Rolstoelen worden in principe in bruikleen verstrekt.

Bijzonderheden:

- Naast een rolstoelvoorziening kan aanspraak gedaan worden op vervoersvoorzieningen;
- Bij een kortdurende noodzaak voor een rolstoel is een rolstoel vanuit de AWBZ mogelijk via de thuiszorg;
- Zie voor onderhoud en reparatie 5.3.5 onder d.

5.2.2 een handbike

Omschrijving:

Aankoppelunit voor de rolstoel waardoor met armkracht zelfstandig gefietst kan worden.

Indicatiecriteria:

- Medische noodzaak voor zittend verplaatsen.
- Er is sprake van dagelijks gebruik betreffende vooral de korte afstand (1 à 1,5 km) om in de noodzakelijke vervoersbehoefte te kunnen voorzien.
- Er kan geen gebruik gemaakt worden van het (aanvullend) openbaar vervoer.

Mogelijkheden:

- De voorziening wordt in bruikleen verstrekt.
- De actieradius van de rolstoel kan 4 x zo groot worden, afhankelijk van het type rolstoel waaraan de handbike gekoppeld wordt en afhankelijk van de kracht en het uithoudingsvermogen van de gehandicapte.

Bijzonderheden:

- Wordt niet in combinatie met een scootermobiel of een andere vervoermiddel voor de korte afstand verstrekt. De actieradius die de gehandicapte gezien zijn/haar medische situatie met behulp van de handbike kan afleggen dient hierbij uitgangspunt te zijn.
- Indien in een belangrijk deel van de vervoersbehoefte voorzien kan worden met behulp van de handbike, is de verstrekking van een ander vervoermiddel niet aan de orde.

5.2.3 Elektrische rolstoelen

Omschrijving:

- Voortbeweging d.m.v. joystick / computergestuurd.
- Oplaadbare accu's.
- Geen zogeheten plateaurolstoelen, dit zijn scootermobielen en deze vallen onder de vervoersvoorzieningen.

Indicatiecriteria:

- Loophulpmiddelen voldoen niet meer.
- Medische noodzaak voor zittend verplaatsen.
- Een elektrische rolstoel is noodzakelijk indien een handbewogen rolstoel niet geschikt of toepasbaar is.

Mogelijkheden:

- In Wmo-kader primair een verplaatsingsmiddel voor binnen én buiten.
- Verstrekking vindt in principe in bruikleen plaats.

Bijzonderheden:

Naast een rolstoelvoorziening kan aanspraak bestaan op andere vervoersvoorzieningen;

- Indien geïndiceerd kan naast een elektrische rolstoel nog een handbewogen rolstoel verstrekt worden.
- Bij een kortdurende noodzaak voor een rolstoel is een (niet elektrische) rolstoel vanuit de AWBZ mogelijk via de Thuiszorg.
- Voor reparatie, onderhoud en verzekering zie 5.3.5 onder d;

5.2.4 Kinderrolstoelen

De algemene omschrijvingen, indicatiecriteria, mogelijkheden en bijzonderheden voor rolstoelen zoals hiervoor omschreven zijn ook van toepassing op rolstoelen voor kinderen.

Bij de verstrekking van rolstoelen voor kinderen gelden echter nog enkele specifieke aandachtspunten:

-Vanaf het moment dat kinderen gewoonlijk kunnen lopen, kunnen zij in principe gebruik gaan maken van een rolstoel. Dit levert een bijdrage aan de ontwikkeling van het kind, stimuleert het zelfstandig worden en het gewoon mee doen met andere kinderen;

-Kinderen aangewezen op een elektrische rolstoel zijn hier over het algemeen ongeveer vanaf hun vierde jaar toe in staat. Tot dat moment zijn zij aangewezen op een buggy of kinderduwwandelwagen;

-Er zijn diverse soorten duwwandelwagens die in meer of mindere mate ondersteuning bieden voor zwaarder gehandicapte kinderen. Duwwandelwagens en buggies zijn vervoersvoorzieningen en worden in dat deel van dit verstrekkingsboek beschreven;

-Aangezien kinderen voortdurend groeien is het aan te bevelen de rolstoel zodanig te selecteren dat deze niet jaarlijks vervangen hoeft te worden. Waarschijnlijk is het gebruik dan toch in tijd beperkt zonder dat sprake is van technisch/economisch afgeschreven;

Voorzieningen aan de rolstoel die in het eigen belang van (spelende) kinderen zijn, kunnen standaard aangebracht worden: bijv. anti-kiepwieltjes, duwhandvatten en spaakbeschermers;

5.2.5 Diversen:

a. Aanpassingen:

Aanpassingen worden waar mogelijk direct met de verstrekking van de rolstoel geregeld. Daar waar bij een reeds via de WVGc.q. Wmo in bruikleen verstrekte rolstoel -na medische indicatie- een aanpassing moet plaatsvinden gebeurt dit in overleg met de eigenaar van de rolstoel.

b. Zitorthesen en anti-decubituskussens

- Zitorthesen en anti-decubituskussens die een vast onderdeel uitmaken van de rolstoel, of los zijn maar speciaal bestemd zijn voor het gebruik in de rolstoel of duwwandelwagen, vallen onder de Wmo.
- Losse zitorthesen en anti-decubituskussens die in een rolstoel of duwwandelwagen worden gebruikt, maar ook gebruikt worden voor het zitten op stoel en bank, kunnen via de Ziekenfondswet verkregen worden.

c. Accessoires

In individuele situaties kan bij een medische noodzaak een vergoeding worden overwogen.

d. Onderhoud , reparatie en verzekering

Omschrijving:

Kosten van onderhoud, reparatie en verzekering van een rolstoel voorzover die niet in bruikleen verstrekt is.

Indicatiecriteria:

De indicatiecriteria zijn van toepassing zoals ze beschreven staan onder het betreffende middel.

Mogelijkheden:

*Voor gehandicapten die een rolstoel anders dan in bruikleen toegekend kregen, kunnen kosten van onderhoud, reparatie en verzekering in het kader van de Wmo vergoed krijgen;

*Gehandicapten waarbij de rolstoel door andere instanties dan de gemeente is verstrekt, zoals UWV of het pensioenfonds, dienen voor deze kosten een aanvraag in te dienen bij de verstrekke instantie;

*Mensen die zelf een rolstoel hebben aangeschaft, kunnen ook voor vergoeding van kosten van onderhoud, reparatie en verzekering in aanmerking komen. Voorwaarde hiervoor is dat zij voldoen aan de indicatiecriteria zoals de verordening deze stelt aan de verstrekking van het betreffende rolstoel.

Bijzonderheden:

- Gehandicapten die hun rolstoel in bruikleen verstrekt hebben gekregen hoeven geen kosten te maken voor onderhoud, reparatie en verzekering, aangezien deze kosten in het bruikleencontract zijn inbegrepen.
- Bij de vergoeding van kosten van onderhoud en reparatie speelt de beoordeling mee of de kosten in redelijke verhouding staan tot de resterende technische levensduur van de rolstoel. Indien deze afweging negatief is, zal een nieuwe aanvraag worden opgemaakt voor een nieuwe rolstoel.

Hoofdstuk 6. Het medisch advies.

Aanleiding

Bij toekenning van voorzieningen op grond van de Wvg of bij indicatiestelling ten behoeve van de functie Huishoudelijke Verzorging AWBZ was het begrip "medische noodzaak" doorslaggevend. Uit de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep op beide terreinen blijkt dat die medische noodzaak in de ogen van de Raad noodzakelijk is om voorzieningen te verstrekken. Dit heeft tot gevolg dat een medisch advies van een onafhankelijk sociaal medisch adviseur, ook in de op de Wvg en de AWBZ-functie HV volgende Wmo van cruciaal belang is. Daarom is hierover een apart hoofdstuk opgenomen.

Verordening

In de verordening heeft dat vorm gekregen in artikel 32, (met name in lid 2):

1. Het college is bevoegd om, voor zover dit van belang kan zijn voor de beoordeling van het recht op een voorziening, degene door wie een aanvraag is ingediend:
  - a. op te roepen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en hem te ondervragen;
  - b. op een door het college te bepalen plaats en tijdstip door een of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen ondervragen en/of onderzoeken.
2. Het college vraagt een door hem daartoe aangewezen adviesinstantie om advies indien:
  - a. het handelt om een aanvraag een persoon betreffend die nog niet eerder een aanvraag in het kader van deze verordening heeft ingediend en het een voorziening betreft waarvan de kosten naar verwachting het bedrag als genoemd in het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Oldebroek te boven zal gaan;
  - b. de gevraagde voorziening om medische redenen wordt afgewezen;
  - c. het college dat overigens gewenst vindt.
3. Een aanvrager is verplicht aan het college of de door hem aangewezen adviesinstantie die gegevens te verschaffen of te doen verschaffen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag.
4. Bij de advisering zoals genoemd in het eerste lid wordt door de adviseur gebruik gemaakt van de systematiek zoals neergelegd in de International Classification of Functions, Disabilities and Impairments, de zogenaamde ICF classificatie.
5. De beschikking vermeldt op welke wijze de genomen beschikking bijdraagt aan het behouden en bevorderen van de zelfredzaamheid en de normale maatschappelijke participatie van mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en van mensen met een psychosociaal probleem.

Gebruik van artikel 32 uit de verordening

Lid 1 van dit artikel biedt de basis voor een zorgvuldig onderzoek om te bepalen of er al dan niet sprake is van medische noodzaak. Uit de jurisprudentie blijkt dat indien een aanvrager geen medewerking verleent de aanvraag afgewezen mag worden op grond van de onmogelijkheid voldoende onderzoek te doen, mits het inderdaad zo is dat zonder dit onderzoek de medische noodzaak niet vast te stellen is. Er zal dus altijd beoordeeld moeten worden of op een andere wijze de medische noodzaak vastgesteld kan worden.

In lid 2 van dit artikel worden een aantal situaties genoemd waarin het college de door haar aangewezen adviesinstantie om advies dient te vragen, met andere woorden wanneer vraagt de gemeente medisch advies:

- 1) De eerste situatie, genoemd onder a, betreft een aanvrager die nog niet eerder een aanvraag heeft ingediend, dus niet bekend is bij het college, én die een voorziening aanvraagt die een bepaald bedrag te boven gaat.
Het belang van deze regel is dat er voor het college een uitgangssituatie geschapen wordt, waarin medisch geobjectiveerd is vastgesteld wat er met de aanvrager (medisch) aan de hand is, welke problemen ervaren worden en wat de prognose is. Met deze vaststelling is een kader geschapen vanuit welk kader een verantwoorde compensatie van beperkingen plaats kan vinden.
Het bedrag waarvan sprake is in lid 2 van artikel 32 dat door het college is te bepalen, is niet al te hoog vastgesteld. Het verstrekken van voorzieningen zonder een medische scan van de huidige (uitgangs-)situatie houdt het risico in dat in situaties waarbij vanuit medisch oogpunt beter geen compensatie plaats had kunnen vinden (bijvoorbeeld omdat compensatie anti-revaliderend werkt, of zelfs afhankelijk maakt) toch compenserende voorzieningen worden

verstrekt. Om die reden is het bedrag vastgesteld op € 2.500,00. Boven dit bedrag zal bij nieuwe aanvragers altijd medisch advies worden gevraagd. Het gaat hier over een aanschafbedrag van een voorziening en/of een geschat bedrag dat de gemeente denkt per jaar kwijt te zijn aan hulp bij het huishouden. Het laatste wordt vastgesteld aan de hand van hetgeen achter de klassen in hoofdstuk 3 van deze beleidsregels is opgenomen.

- 2) Daarnaast wordt steeds als een aanvraag om medische reden wordt afgewezen de medisch adviseur om een advies gevraagd (punt b). Zonder een medisch advies zou in deze situatie het besluit onvoldoende gemotiveerd zijn. De rechter zou een dergelijk besluit vernietigen als onvoldoende gemotiveerd.
- 3) Tot slot kan het college altijd aanleiding zien om medisch advies te vragen. Dan zal bijvoorbeeld plaatsvinden bij een progressief ziektebeeld, maar zeker ook bij medisch moeilijk te objectiveren aandoeningen. Per situatie zal dit beoordeeld worden. Bij twijfel wordt altijd een medisch advies gevraagd.

Lid 3 van dit artikel bepaalt dat die gegevens die noodzakelijk zijn voor het beoordelen van de aanvraag verschaft moeten worden aan het college. Hierbij kan gedacht worden aan medische gegevens, maar ook aan financiële gegevens of aan medische indicatiegegevens op grond van de AWBZ. Bij medische gegevens komt het frequent voor dat informatie van de behandelende sector noodzakelijk is. Dit kan – zeker als dit schriftelijk moet - geruime tijd in beslag nemen. Dat werkt vertragend op de doorlooptermijn van de aanvraag. Ook in dit soort situaties kan met inschakeling van de aanvrager vaak sneller over de benodigde gegevens beschikt worden, met name indien de aanvrager aangeeft welk (grote) belang hij heeft bij het verstrekken van de gevraagde informatie aan de medische adviseur.

Overigens mag het opvragen van medische gegevens bij de behandelende sector uitsluitend plaatsvinden met toestemming van de aanvrager. Daarbij dient in de verklaring opgenomen te worden welke adviserende arts de gegevens opvraagt, bij welke behandelaren de gegevens opgevraagd worden, om welke gegevens het gaat en met welk doel.

Lid 4 bepaalt dat bij de advisering de systematiek zoals neergelegd in de International Classification of Functions, Disabilities and Impairments, de zogenaamde ICF classificatie, gebruikt moet worden.

“De ICF is een classificatie van het menselijk functioneren. De classificatie is systematisch geordend in gezondheidsdomeinen en met de gezondheid verband houdende domeinen. Op elk niveau zijn de domeinen verder gegroepeerd op grond van gemeenschappelijke kenmerken, en in een zinnvolle ordening geplaatst.”²

Van de zeer uitgebreide ICF³ zijn met name de lijsten met “functies” en “activiteiten en participatie” van belang. Daarom zijn deze lijsten als bijlage bij dit hoofdstuk toegevoegd.

De adviseur dient van de ICF gebruik te maken op de volgende wijze. Door de adviseur wordt allereerst aangegeven om welke stoornissen het bij de aanvrager gaat (de ICF is gericht op functiestoornissen). Het gaat daarbij met name om de zogenaamde classificatie op het tweede niveau, en dan met name in de vorm van de op het tweede niveau aangegeven functies. Een lijst van deze functies is opgenomen in bijlage 1 bij dit hoofdstuk.

---

² *Uit Nederlandse vertaling van de ‘International Classification of Functioning, Disability and Health Compilatie, blz. 22, dit is een toelichting op de ICF, zie <http://www.rivm.nl/who-fic/in/ICFwebuitgave.pdf>*

³ <http://www.rivm.nl/who-fic/ICD-O-3.htm>

Hierbij dienen alleen die functies genoemd te worden die relevant zijn voor de aanvraag, omdat een volledig overzicht geen meerwaarde heeft. Indien dat wel het geval is moeten ook niet direct relevante functies worden aangegeven.

Problemen met functies leiden tot stoornissen bij activiteiten en participatie. Het is op dit niveau dat de compensatie op basis van de Wmo plaats zal moeten vinden. Ook bij de vermelding van deze stoornissen in "activiteiten en participatie" zal gebruik gemaakt worden van het begrippenkader van de ICF. De indeling van activiteiten en participatie is als bijlage 2 bij dit hoofdstuk opgenomen.

Samengevat betekent dit dat de medisch adviseur in het licht van de aanvraag de stoornis en de daaruit volgende beperkingen evenals de mate van die beperkingen dient te vermelden, gerelateerd aan de mogelijke compensatie of de te verstrekken voorzieningen, waarbij het vocabulaire van de ICF wordt gebruikt.

Het medisch advies wordt door het college beoordeeld en leidt tot (gedeeltelijke) toekenning of afwijzing van de aangevraagde compensatie/voorziening.

<p>Hoofdstuk 1 Mentale functies.</p> <p><i>Algemene mentale functies.</i> Bewustzijn Oriëntatie Intellectuele functies Globale psychosociale functies Temperament en persoonlijkheid Energie en driften Slaap Algemene mentale functies, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Specifieke mentale functies.</i> Aandacht Geheugen Psychomotorische functies Stemming Perceptie Denken Hogere cognitieve functies Mentale functies gerelateerd aan taal Mentale functies gerelateerd aan rekenen Bepalen sequentie bij complexe bewegingen Ervaren van zelf en tijd Specifieke mentale functies, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd Mentale functies, anders gespecificeerd Mentale functies, niet gespecificeerd</p> <p>Hoofdstuk 2 Sensorische functies en pijn</p> <p><i>Visuele en verwante functies.</i> Visuele functies Functies van aan oog verwante structuren Gewaarwordingen van oog en verwante structuren Visuele en verwante functies, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Hoofdfuncties en vestibulaire functies</i> Hoofdfuncties Vestibulaire functies Gewaarwordingen gepaard gaande met hoofdfuncties en vestibulaire functies Hoofdfuncties vestibulaire functies, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Andere sensorische functies</i> Smaak Reuk Proprioceptie Tast Sensorische functies verwant aan temperatuur en andere stimuli Andere sensorische functies, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Pijn</i> Pijngewaarwording Pijngewaarwording, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd Sensorische functies en pijn, anders gespecificeerd Sensorische functies en pijn, niet gespecificeerd.</p>	<p>Hoofdstuk 3 Stem en spraak</p> <p><i>Stem</i> Articulatie Vloeiendheid en ritme van spreken Alternatieve vormen van stemgebruik Stem en spraak, anders gespecificeerd Stem en spraak, niet gespecificeerd</p> <p>Hoofdstuk 4 Functies van hart en bloedvatenstelsel. Hematologisch systeem, afweersysteem en ademhalingsstelsel</p> <p><i>Functies van hart en bloedvatenstelsel</i> Hartfuncties Functies van bloedvaten Bloeddruk Functies van hart en bloedvatenstelsel, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Functies van hematologisch systeem en afweersysteem</i> Functies van hematologisch systeem Functies van afweersysteem Functies van hematologisch systeem en afweersysteem, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Functies van ademhalingsstelsel</i> Ademhaling Functies van ademhalingsspieren Functies van ademhalingsstelsel, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Andere functies en gewaarwordingen van hart en bloedvatenstelsel en ademhalingsstelsel</i> Andere ademhalingsfuncties Inspanningstolerantie Gewaarwordingen gepaard gaande met cardiovasculaire en respiratoire functies Andere functies en gewaarwordingen van hart en bloedvatenstelsel en ademhalingsstelsel, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd Functies van hart en bloedvatenstelsel, hematologisch systeem, afweersysteem en ademhalingsstelsel, anders gespecificeerd Functies van hart en bloedvatenstelsel, hematologisch systeem, afweersysteem en ademhalingsstelsel, niet gespecificeerd</p> <p>Hoofdstuk 5 Functies van spijsverteringsstelsel, metabool stelsel en hormoonstelsel</p> <p><i>Ophame van voedsel</i> Vertering Assimilatie Defecatie Handhaving lichaamsgewicht Gewaarwordingen verband houdend met spijsverteringsstelsel Functies van spijsverteringsstelsel, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p>
---	--

<p><i>Functies van metabool stelsel en hormoonstelsel</i> Algemene metabole functies Water-, mineraal- en elektrolytenbalans Thermoregulatorische functies Functies van endocriene klieren Functies van metabool stelsel en hormoonstelsel, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd Functies van spijsverteringsstelsel, metabool stelsel en hormoonstelsel, anders gespecificeerd Functies van spijsverteringsstelsel, metabool stelsel en hormoonstelsel, niet gespecificeerd</p> <p>Hoofdstuk 6 Functies van urogenitaal stelsel en reproductieve functies</p> <p><i>Functies gerelateerd aan urine</i> Productie en opslag van urine Functies gerelateerd aan urinelozing Gewaarwordingen gepaard gaande met urinelozing Functies gerelateerd aan urine, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Genitale en reproductieve functies</i> Seksuele functies Functies gerelateerd aan menstruatie Functies gerelateerd aan voortplanting Gewaarwordingen gepaard gaande met genitale en reproductieve functies Genitale en reproductieve functies, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd Functies van urogenitaal stelsel en reproductieve functies, anders gespecificeerd Functies van urogenitaal stelsel en reproductieve functies, niet gespecificeerd</p> <p>Hoofdstuk 7 Functies van bewegingssysteem en aan beweging verwante functies</p> <p><i>Functies van gewrichten en botten</i> Mobiliteit van gewrichten Stabiliteit van gewrichten Mobiliteit van botten Functies van gewrichten en botten, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Spierfuncties</i> Spiersterkte Spiertonus Spieruithoudingsvermogen Spierfuncties, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Bewegingsfuncties</i> Motorische reflexfuncties Onwillekeurige bewegingsreacties Controle van willekeurige bewegingen Onwillekeurige bewegingen Gangpatroon Gewaarwordingen verband houdend met spieren en bewegingsfuncties Bewegingsfuncties, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd Functies van bewegingssysteem en aan beweging verwante functies, anders gespecificeerd Functies van bewegingssysteem en aan beweging verwante functies, niet gespecificeerd</p>	<p>Hoofdstuk 8 Functies van huid en verwante structuren</p> <p><i>Functies van de huid</i> Beschermdende functies van huid Herstelfuncties van huid Andere functies van huid Gewaarwording verband houdend met huid Functies van huid, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Functies van haren en nagels</i> Functies van haar Functies van nagels Functies van haren en nagels, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd Functies van huid en verwante structuren, anders gespecificeerd Functies van huid en verwante structuren, niet gespecificeerd</p>
---	--

Bijlage 2 bij hoofdstuk 6. De ICF: ACTIVITEITEN EN PARTICIPATIE
(bron: <http://www.rivm.nl/who-fic/ICD-O-3.htm>)

<p>Hoofdstuk 1 Leren en toepassen van kennis</p> <p><i>Doelbewust gebruiken van zintuigen</i> Gadeslaan Luisteren Doelbewust gebruiken van andere zintuigen Doelbewust gebruiken van zintuigen, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Basaal leren</i> Nadoen Herhalen Leren lezen Leren schrijven Leren rekenen Ontwikkelen van vaardigheden Basaal leren, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Toepassen van kennis</i> Richten van aandacht Denken Lezen Schrijven Rekenen Oplossen van problemen Besluiten nemen Toepassen van kennis, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd Leren en toepassen van kennis, anders gespecificeerd Leren en toepassen van kennis, niet gespecificeerd</p> <p>Hoofdstuk 2 Algemene taken en eisen</p> <p>Ondernemen van enkelvoudige taak Ondernemen van meervoudige taken Uitvoeren van dagelijkse routinehandelingen Omgaan met stress en andere mentale eisen Algemene taken en eisen, anders gespecificeerd Algemene taken en eisen, niet gespecificeerd</p> <p>Hoofdstuk 3 Communicatie</p> <p><i>Communiceren - begrijpen</i> Begrijpen van gesproken boodschappen Begrijpen van non-verbale boodschappen Begrijpen van formele gebarentaal Begrijpen van geschreven boodschappen Communiceren - begrijpen, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Communiceren – zich uiten</i> Spreken Zich non-verbaal uiten Zich uiten via formele gebarentaal Schrijven van boodschappen Communiceren - zich uiten, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Conversatie en gebruik van communicatie-apparatuur en -technieken</i> Converseren Bespreken</p>	<p>Gebruiken van communicatieapparatuur en -technieken Communicatie, anders gespecificeerd Communicatie, niet gespecificeerd</p> <p>Hoofdstuk 4 Mobiliteit</p> <p><i>Veranderen en handhaven van lichaamshouding</i> Veranderen van basale lichaamshouding Handhaven van lichaamshouding Uitvoeren van transfers Veranderen en handhaven van lichaamshouding, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Dragen, verplaatsen en manipuleren van iets of iemand</i> Optillen en meenemen Verplaatsen van iets of iemand met onderste extremiteiten Nauwkeurig gebruiken van hand Gebruiken van hand en arm Dragen, verplaatsen en manipuleren van iets of iemand, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Lopen en zich verplaatsen</i> Lopen Zich verplaatsen Zich verplaatsen tussen verschillende locaties Zich verplaatsen met speciale middelen Lopen en zich verplaatsen, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Zich verplaatsen per vervoermiddel</i> Gebruiken van vervoermiddel Besturen Rijden op dieren als vervoermiddel Zich verplaatsen per vervoermiddel, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd Mobiliteit, anders gespecificeerd Mobiliteit, niet gespecificeerd</p> <p>Hoofdstuk 5 Zelfverzorging</p> <p>Zich wassen Verzorgen van lichaamsdelen Zorgdragen voor toiletgang Zich kleden Eten Drinken Zorgdragen voor eigen gezondheid Zelfverzorging, anders gespecificeerd Zelfverzorging, niet gespecificeerd</p> <p>Hoofdstuk 6 Huishouden</p> <p><i>Verwerven van benodigdheden</i> Verwerven van woonruimte Verwerven van goederen en diensten Verwerven van benodigdheden, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p>
--	--

<p><i>Huishoudelijke taken</i> Bereiden van maaltijden Huishoudelijke taken, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd Huishouden doen</p> <p><i>Verzorgen van wat bij huishouden behoort en assisteren van andere personen</i> Verzorgen van wat bij huishouden behoort Assisteren van andere personen Verzorgen van wat bij huishouden behoort en assisteren van andere personen, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd Huishouden, anders gespecificeerd Huishouden, niet gespecificeerd</p> <p>Hoofdstuk 7 Tussenmenselijke interacties en relaties</p> <p><i>Algemene tussenmenselijke interacties</i> Basale tussenmenselijke interacties Complexe tussenmenselijke interacties Omgaan met onbekenden Formele relaties Informeel sociale relaties Familiërelaties Intieme relaties Bijzondere tussenmenselijke relaties, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd Tussenmenselijke interacties en relaties, anders gespecificeerd Tussenmenselijke interacties en relaties, niet gespecificeerd</p> <p>Hoofdstuk 8 Belangrijke levensgebieden</p> <p><i>Informeel opleiding</i> Voorschoolse opleiding Schoolse opleiding Beroepsopleiding Hogere opleiding Opleiding, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Beroep en werk</i> Werkend leren Verwerven, behouden en beëindigen van werk Betaald werk Onbetaald werk Beroep en werk, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd</p> <p><i>Economisch leven</i> Basale financiële transacties Complexe financiële transacties Economische zelfstandigheid Economische leven, anders gespecificeerd en niet gespecificeerd Belangrijke levensgebieden, anders gespecificeerd Belangrijke levensgebieden, niet gespecificeerd</p>	<p>Hoofdstuk 9 Maatschappelijk, sociaal en burgerlijk leven</p> <p><i>Maatschappelijk leven</i> Recreatie en vrije tijd Religie en spiritualiteit Mensenrechten Politiek en burgerschap Maatschappelijk, sociaal en burgerlijk leven, anders gespecificeerd Maatschappelijk, sociaal en burgerlijk leven, niet gespecificeerd.</p>
---	---

Hoofdstuk 7. Verkrijgen van voorzieningen en motiveren van besluiten.

7.1 Aanvraag.

Een voorziening wordt uitsluitend verstrekt op aanvraag.

Op een aanvraag is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

De werking van de Algemene wet bestuursrecht wordt in deze beleidsregels bekend verondersteld.

Hier wordt niet nader op ingegaan.

Aanvragen in het kader van de Wmo kunnen uitsluitend schriftelijk worden ingediend.

Een uitzondering daarop kunnen de algemene voorzieningen zijn. Het karakter van deze algemene voorzieningen: een snelle oplossing in weinig complexe en niet langdurige situaties, zonder administratieve rompslomp, dus met weinig bureaucratie, geen eigen bijdragen en geen beschikkingen, is zodanig dat bij algemene voorzieningen andere mogelijkheden van aanvragen dan uitsluitend schriftelijk mogelijk moet zijn.

Volstrekt helder moet wel zijn:

- wanneer het verzoek om een algemene voorziening is gedaan;
- door wie dat verzoek is behandeld;
- welke beperkte toets is uitgevoerd;
- wat daar het effect van is;
- zodat vast ligt welke algemene voorziening van toepassing is;
- op welke wijze verstrekt;
- en voor welke periode.

Dit zou vastgelegd kunnen worden in een eenvoudige rapportage van de hand van degene die heeft behandeld, op maximaal één A4.

Voor zover het geen algemene voorziening betreft zal de aanvraag schriftelijk plaats moeten vinden. Dit gebeurt ingevolge artikel 30 van de verordening aan de hand van een speciaal aanvraagformulier. Voordeel van een dergelijk formulier is dat als het geheel ingevuld is, alle voor de behandeling noodzakelijke gegevens beschikbaar zijn.

De aanvraag dient ingediend te worden op de in artikel 31 van de verordening van de gemeente Oldebroek genoemde plaats, waar een loket bestaat dat tevens bedoeld is voor het indienen van aanvragen in het kader van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten. Is op het terrein van de Wmo en op het terrein van de AWBZ tegelijkertijd een aanvraag noodzakelijk, dan kan die aanvraag in één keer worden gedaan. Op deze wijze is voldaan aan het vereiste van de Wmo dat er een relatie gelegd dient te worden tussen de indicatie ten aanzien van de AWBZ en aanvragen ten aanzien van de Wmo.

Als het aanvraagformulier volledig is en alle noodzakelijke gegevens tegelijkertijd verstrekt zijn, kan de aanvraag in behandeling worden genomen. Voor het behandelen van de aanvraag is een termijn van 8 weken beschikbaar.

Als het niet lukt binnen de voorgeschreven 8 weken op een aanvraag een beschikking te nemen, dan zal voor het verstrijken van deze termijn betrokkene daarvan op de hoogte moeten worden gesteld, onder vermelding van de nieuwe termijn waarbinnen nu een besluit verwacht kan worden.

7.2. Onderzoek – doelgroep.

Het eerste dat bij een aanvraag moet gebeuren is beoordelen of de aanvrager behoort tot de doelgroep van de Wmo. Daarvoor liggen enkele uitgangspunten in de Wmo zelf en aanvullend hierop enkele uitgangspunten in de verordening en beleidsregels.

In de Wmo zelf liggen de volgende uitgangspunten:

Artikel 2 Wmo bepaalt:

“Er bestaat geen aanspraak op maatschappelijke ondersteuning voor zover met betrekking tot de problematiek die in het gegeven geval aanleiding geeft voor de noodzaak tot ondersteuning, een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling bestaat.”

Er zal dus altijd moeten worden nagegaan of de aangevraagde voorziening wellicht valt onder andere regelingen. Het gaat hierbij uitsluitend om wettelijke bepalingen.

Daaronder kan de AWBZ worden gerekend, maar ook de WIA.

Artikel 4 van de Wmo spreekt van *“compensatie van de beperkingen die een persoon als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder g, onderdeel 4°, 5° en 6°, ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie”*.

Maatschappelijke ondersteuning voor een persoon uit het eerste lid onder g, onderdeel 4, 5 en 6 is: *“4° het ondersteunen van mantelzorgers daar onder begrepen steun bij het vinden van adequate oplossingen indien zij hun taken tijdelijk niet kunnen waarnemen, alsmede het ondersteunen van vrijwilligers;*

5° het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijke verkeer en van het zelfstandig functioneren van mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en van mensen met een psychosociaal probleem;

6° het verlenen van voorzieningen aan mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en aan mensen met een psychosociaal probleem ten behoeve van het behouden en het bevorderen van hun zelfstandig functioneren of hun deelname aan het maatschappelijke verkeer;”

Het gaat daarbij om

1. mantelzorgers;
2. mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en mensen met een psychosociaal probleem ten aanzien van deelname aan het maatschappelijk verkeer en zelfstandig functioneren;
3. mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en mensen met een psychosociaal probleem ten aanzien van voorzieningen ten behoeve van het behouden en bevorderen van het zelfstandig functioneren of deelname aan het maatschappelijk verkeer.

Als het gaat om het onderdeel “mantelzorgers” in relatie tot voorzieningen geldt dat zij alleen voor voorzieningen in aanmerking kunnen komen als zij die voorzieningen zelf nodig hebben. Heeft degene die de mantelzorg ontvangt voorzieningen nodig, dan zullen die uiteraard op zijn of haar naam aangevraagd moeten worden.

Ten aanzien van hulp bij het huishouden kan een uitzondering worden gemaakt. Als de mantelzorger bijvoorbeeld de mantelzorg (bestaande uit persoonlijke verzorging) door overbelasting niet meer (geheel) aan zou kunnen, zou een indicatie hulp bij het huishouden gesteld kunnen worden, zodat de mantelzorger die hulp niet meer hoeft te geven en meer tijd overhoudt voor de persoonlijke verzorging. Het is dus niet zo dat de mantelzorger hulp bij het huishouden in zijn eigen huishouden aan kan vragen ter ontlasting, zodat de mantelzorg gemakkelijker te verlenen is. Het moet altijd gaan om het huishouden van de zorgvrager.

Ten aanzien van de onder 2 en 3 genoemde groepen, mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en mensen met een psychosociaal probleem zal vaak een medisch advies nodig zijn om vast te stellen waar de beperkingen/belemmeringen uit bestaan, of dat te objectiveren is en welke mogelijkheden er zijn om de problemen op te lossen. Daarbij zal gebruik gemaakt worden van de ICF, wat verder is uitgewerkt in hoofdstuk 6.

In de verordening is in de verschillende hoofdstukken een eis vastgelegd bestaande uit “beperkingen ten gevolge van ziekte of gebrek” (art. 8 verordening) of “aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek” (artikel 9 verordening) , “aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek” (artikel 14, lid 1 verordening), “aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek” (artikel 16, lid 1 verordening), “aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek” (artikel 24, lid 1 verordening) en “aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek” (artikel 28, de leden 1, 2 en 3 verordening).

Er wordt dus een aanvullende eis gesteld dat er sprake moet zijn van (aantoonbare) beperkingen op grond van ziekte of gebrek. Het gaat hierbij om een medisch oordeel. Ook binnen de Wmo zal, net als binnen de Wvg en de AWBZ, de medische noodzaak centraal staan bij het toekennen van voorzieningen.

Via een medisch onderzoek zal vastgesteld moeten worden of er inderdaad medische noodzaak bestaat. Op het medisch onderzoek wordt in hoofdstuk 6 ingegaan.

Als is vastgesteld of er medisch gezien sprake is van aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek en als de beperkingen zijn geïnventariseerd en de oplossingen helder zijn speelt de vraag of er algemene beperkingen zijn.

Deels zal deze vraag ook eerder spelen. Immers: het heeft weinig zin een uitgebreid medisch onderzoek te starten als tevoren duidelijk is dat het probleem tijdelijk is en dus niet voldaan kan worden aan het criterium langdurig-noodzakelijk.

Bij de behandeling van de aanvraag van voorzieningen spelen enkele algemene beperkingen, zoals vastgelegd in de verordening in artikel 2. Het gaat daarbij om de begrippen langdurig noodzakelijk (art. 2 lid 1, aanhef en onder a), goedkoopst-adequaaf (artikel 2 lid 1, aanhef en onder b) en in overwegende mate op het individu gericht (artikel 2 lid 1, aanhef en onder c).

Verder wordt in een aantal situaties geen voorziening toegekend. Dit is het geval bij een algemeen gebruikelijke zaak (artikel 2, lid 2 aanhef en onder a), als de aanvrager niet woonachtig is binnen de gemeente waar de aanvraag wordt ingediend (artikel 2, lid 2 aanhef en onder b), voor zover op grond van een andere (privaatrechtelijke) regeling of overeenkomst aanspraak op de voorziening bestaat (artikel 2, lid 2 aanhef en onder c), voor zover de ondervonden problemen voortvloeien uit de aard der gebruikte materialen (artikel 2, lid 2 aanhef en onder d), voor zover de aanvraag gericht is op een hoger niveau dan het uitrustingsniveau sociale woningbouw (artikel 2, lid 2 aanhef en onder e), voor zover geen sprake is van meerkosten (artikel 2, lid 2 aanhef en onder f), voor zover de kosten gemaakt zijn voorafgaand aan het moment van beschikken (artikel 2, lid 2 aanhef en onder g) en tot slot voor zover de aanvraag een verloren gegane zaak betreft (artikel 2, lid 2 aanhef en onder h).

Deze punten kunnen als volgt worden uitgewerkt:

Langdurig noodzakelijk (art. 2 lid 1, aanhef en onder a).

De eis dat een voorziening langdurig noodzakelijk moet zijn heeft te maken met de afgrenzing met het hulpmiddelendepot dat op basis van de AWBZ beschikbaar wordt gesteld. Uit het hulpmiddelendepot kan gedurende drie maanden, éénmaal te verlengen met nog eens drie maanden, een hulpmiddel worden verleend. Na die periode bestaat de mogelijkheid het hulpmiddel tegen betaling te huren. Dat wil evenwel niet zeggen dat de grens van van langdurig noodzakelijk op 6 maanden ligt. De grens wordt eerder bepaald door de vraag: gaat het probleem over of is het blijvend. Als iemand een probleem heeft dat 8 of 10 maanden zal duren maar daarna over zal zijn, mag er van worden uitgegaan dat geen sprake is van langdurige noodzaak. Dat geldt overigens niet bij een aanvrager die terminaal is. Als de levensverwachting 4 maanden is, is duidelijk dat het geen tijdelijk probleem is, maar een probleem tot de dood erop volgt. Er moet dan uitgegaan worden van langdurige noodzaak.

Goedkoopst-adequaaf (artikel 2 lid 1, aanhef en onder b).

Het criterium goedkoopst-adequaaf betekent dat een te verstrekken voorziening allereerst adequaat dient te zijn. Zijn er twee of meer voorzieningen adequaat, dan mag gekozen worden voor de goedkoopste voorziening.

De goedkoopste voorziening wordt beschouwd vanuit het gezichtspunt van de gemeente: het gaat om de voorziening die voor de gemeente het goedkoopst is. Daarbij kan ook rekening gehouden worden met zogenaamde macro-overwegingen, overwegingen die het gehele beleid en de consequenties betreffen. Collectief vervoer ontleent zijn besparingen vanuit de mogelijkheden combineren te maken die de kilometerprijs naar beneden kunnen brengen. Het is dus in het belang van het systeem zo veel mogelijk gebruikers te hebben. Dat mag meetellen: dus ook al is een individuele aanvrager wellicht goedkoper met een andere voorziening dan collectief vervoer, mee mag tellen dat als er uitzonderingen gemaakt worden de basis onder het collectief vervoer in gevaar zou kunnen komen.

In overwegende mate op het individu gericht (artikel 2 lid 1, aanhef en onder c).

Bij het verstrekken van voorzieningen wordt in principe alleen rekening gehouden met de aanvrager. Huisgenoten en anderen vallen buiten de voorziening. Een enkele keer zal hier een uitzondering op gemaakt moeten worden. Dat kan aan de hand van de hardheidsclausule.

Een algemeen gebruikelijke zaak (artikel 2, lid 2 aanhef en onder a).

Het begrip algemeen gebruikelijk stamt nog uit de tijd van de AAW. Volgens de vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep is een zaak algemeen gebruikelijk indien de volgende criteria van toepassing zijn:

1. de voorziening is niet speciaal voor gehandicapten bedoeld;
2. de voorziening is in de reguliere handel verkrijgbaar;
3. de voorziening is in prijs vergelijkbaar met soortgelijke producten.

In individuele gevallen kan een voorziening die op zichzelf als algemeen gebruikelijk kan worden beschouwd, vanwege omstandigheden aan de kant van de aanvrager toch niet als algemeen gebruikelijk worden beschouwd. Er moet dan een uitzondering worden gemaakt, waarbij het gaat om:

1. een plotseling optredende handicap, waardoor algemeen gebruikelijke voorzieningen eerder dan normaal moeten worden vervangen;
2. de aanvrager heeft een inkomen, dat door aantoonbare kosten van de handicap onder de voor hem/haar geldende bijstandsnorm dreigt te komen.

De aanvrager niet woonachtig is binnen de gemeente waar de aanvraag wordt ingediend (artikel 2, lid 2 aanhef en onder b)

De Wvg sprak over: "in de gemeente woonachtige gehandicapten" (art. 2, lid 1). De Wmo kent deze aanduiding niet meer. Toch is het evident dat het compensatiebeginsel van de gemeente alleen maar geldt ten aanzien van in de gemeente woonachtige aanvragers.

Voorliggende voorziening (artikel 2 lid 1. aanhef en onder c).

Onder sub. c wordt aangegeven dat deze voorzieningen niet worden verstrekt indien er een andere wettelijke regeling bestaat, op grond waarvan men aanspraak kan maken op de aangevraagde voorziening. Hetzelfde geldt voor privaatrechtelijke overeenkomsten.

Voor zover de ondervonden problemen voortvloeien uit de aard der gebruikte materialen (artikel 2, lid 2 aanhef en onder d).

zal ook geen voorziening worden verstrekt. Het zal hierbij vooral om woonvoorzieningen gaan, waarbij te denken valt aan spaanplaat dat deformeerd gas bevat, halfsteens muren op het westen die veel waterdoorslag geven en dus veel vochtigheid binnen, enz. Iedereen, ongeacht een eventuele handicap, zal met dit soort materialen dezelfde problemen kunnen ondervinden. Het probleem wordt dus niet veroorzaakt door de combinatie handicap-woning, maar door de gebruikte materialen, reden om een voorziening te weigeren.

Voor zover de aanvraag gericht is op een hoger niveau dan het uitrustingsniveau sociale woningbouw (artikel 2, lid 2 aanhef en onder e).

Iedereen woont naar inkomen. Wie een hoog inkomen heeft zal een groter huis kunnen bewonen dan iemand met een minimuminkomen. Het is niet realistisch hiermee bij de toekenning van voorzieningen (zowel woonvoorzieningen als hulp bij het huishouden als bijvoorbeeld vervoersvoorzieningen) rekening te houden. Er wordt geen extra hulp bij het huishouden toegekend voor een in pandig zwembad. Maar ook een garage wordt in principe niet aangepast. Uitzondering kan worden gemaakt als de garage gebruikt moet worden als stalling voor een scootmobiel. Maar alle extra of duurdere voorzieningen worden door deze regel beheerst: uitgangspunt is niveau sociale woningbouw. En dat niveau biedt geen ruimte voor in pandige zwembaden, ook niet voor garages.

Voor zover geen sprake is van meerkosten (artikel 2, lid 2 aanhef en onder f).

wordt ook geen voorziening verstrekt. De Wmo kent immers het compensatiebeginsel. Maar dan moet er wel wat te compenseren zijn. Iemand die op grond van zijn inkomen verondersteld wordt een auto te hebben zal als hij die auto moet hebben vanwege een handicap niet in een andere situatie komen. Er zijn dan geen meerkosten die gecompenseerd moeten worden. Het onderzoek naar meerkosten is van belang in situaties waarin twijfel bestaat over de noodzaak van een voorziening.

Voor zover de kosten gemaakt zijn voorafgaand aan het moment van beschikken (artikel 2, lid 2 aanhef en onder g).

wil zeggen: het is een aanvrager niet toegestaan een gemeente voor een voldongen feit te stellen waarbij de gemeente geen invloed meer kan uitoefenen op de te verstrekken voorziening. Met andere woorden: wie een voorziening aanschaft en daarna aanvraagt, loopt de kans op een afwijzing. Uit de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep blijkt dat deze regel niet zonder meer mag worden toegepast. De Centrale Raad gaat er van uit dat de regel bedoeld is om controle achteraf mogelijk te maken. Bij een woningaanpassing zou na een verbouwing bijvoorbeeld niet meer vastgesteld kunnen worden of er een goedkoper alternatief heeft bestaan. Dat heeft tot consequentie dat indien achteraf toch nog gecontroleerd kan worden wat de goedkoopst-adequate oplossing was, een afwijzing achterwege moet blijven. Uiteraard kan dan wel de goedkoopst-adequate voorziening verstrekt

worden, ook al is de aangeschafte voorziening aanzienlijk duurder. Dat is dan de consequentie voor de aanvrager die voor de beschikking zelf iets heeft aangeschaft.

Voor zover de aanvraag een verloren gegane zaak betreft (artikel 2, lid 2 aanhef en onder h), en daarbij sprake is van schuld,

zal geen nieuwe voorziening verstrekt worden. Dit is een vergaande regel, die altijd goed voorbereid en onderbouwd dient te worden. Toch komt het met enige regelmaat voor dat door onzorgvuldig gebruik of zelfs misbruik regelmatig reparaties nodig zijn om bijvoorbeeld een scootermobiel rijdend te houden. Dit kan gebeuren uit onzorgvuldigheid, onder invloed van alcohol of drugs enz. Bij herhaling van dit soort problemen is het goed eerst met betrokkene te overleggen en duidelijk te maken dat dit in strijd is met de bruikleenovereenkomst. Heeft een dergelijk gesprek geen resultaat, dan kan overgegaan worden tot aangetekend waarschuwen dat bij herhaling de voorziening zal worden ingenomen. Herhaalt het probleem zich dan weer dan kan tot inname worden overgegaan en hoeft er geen her-verstrekking plaats te vinden.

Hetzelfde geldt als door grove nalatigheid bijvoorbeeld een voorziening verloren gaat. Gedurende de verdere afschrijvingsperiode hoeft dan geen nieuwe voorziening verstrekt te worden.

Zeker bij personen die afhankelijk zijn van voorzieningen kan dit een zeer ingrijpende, maar noodzakelijke maatregel zijn.

Als iemand een persoonsgebonden budget heeft kan op gelijke wijze bij het verloren gaan gedurende de looptijd gehandeld worden.

Naast deze algemene beperkingen spelen ook per vertrekkingengebied bijzondere beperkingen. Deze worden in de desbetreffende hoofdstukken besproken.

Als er sprake is van aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek (met inbegrip van psychosociale problemen) en er is recht op compensatie in de vorm van een voorziening in natura of een persoonsgebonden budget, kan er toekenning plaatsvinden middels een positieve beschikking.

7.3. Motivering van besluiten

Ingevolge artikel 26, lid 1 Wmo, dat luidt:

“1. De motivering van een beschikking op een aanvraag om een individuele voorziening vermeldt op welke wijze de genomen beschikking bijdraagt aan het behouden en het bevorderen van de zelfredzaamheid en de normale maatschappelijke participatie van mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en van mensen met een psychosociaal probleem.”

Op basis van deze bepaling zal in de beschikking aangegeven moeten worden op welke wijze de genomen beschikking bijdraagt aan het behouden en het bevorderen van de zelfredzaamheid en de normale maatschappelijke participatie van betrokkene.

Gaat het om een positieve beschikking, dan zal dit niet zo moeilijk zijn. Door in de beschikking aan te geven welke mogelijkheden betrokkene krijgt door de toegekende voorziening(en) is in feite voldaan aan deze opdracht. Enkele voorbeelden:

Bij toekenning van een woonvoorziening, bijvoorbeeld een traplift, kan aangegeven worden dat door deze voorziening betrokkene, die voordien problemen had bij het normale gebruik van de woning, doordat de verdieping niet te bereiken was, thans met de traplift weer op de verdieping kan komen om de slaapkamer en de sanitaire ruimte te bereiken, waarmee het probleem is gecompenseerd.

Bij toekenning van een scootermobiel kan aangegeven worden dat betrokkene voordien problemen had bij verplaatsing in de directe woonomgeving, en daardoor problemen bij het bezoeken van winkels, familie en kennissen enz. Deze problemen zijn gecompenseerd middels een persoonsgebonden budget waarmee betrokkene een scootermobiel kan aanschaffen waarmee gedurende vijf jaar de verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving gemaakt kunnen worden.

Is er geen sprake van aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek, bestaat er om een andere reden geen medische noodzaak voor het verstrekken van de aangevraagde voorziening of de aangevraagde hulp bij het huishouden, ook dan zal ingevolge artikel 26 lid 1 Wmo gemotiveerd moeten worden op welke wijze de genomen beschikking bijdraagt aan het behouden en het bevorderen van de zelfredzaamheid en de normale maatschappelijke participatie van betrokkene.

Dit is uiteraard niet mogelijk op de wijze zoals bij een positieve beschikking is aangegeven.

Bij een afwijzing zal men moeten denken aan een formulering waarbij aangegeven wordt dat compensatie niet noodzakelijk of zelfs ongewenst is, omdat betrokkene zonder de gevraagde

voorzieningen ook in staat is zelfredzaamheid en/of maatschappelijke participatie te behouden of te bevorderen.

Enkele voorbeelden:

Een aanvrager wil graag een rolstoel bij het verplaatsen in en om de woning en hulp bij het huishouden. Uit medisch onderzoek blijkt dat de diagnose fibromyalgie gesteld is door de huisarts en dat er nog geen behandeling heeft plaatsgevonden. In deze situatie kan niet zonder meer toegekend worden, omdat daarbij het risico bestaat dat er geen behandeling plaats gaat vinden en er dus afhankelijkheid van zorg en voorzieningen ontstaat, terwijl er dus nog behandelmogelijkheden onbenut zijn. De medisch adviseur zal mevrouw naar de huisarts verwijzen met het advies behandelmogelijkheden te benutten. Hangende die behandelmogelijkheden zal geen rolstoel, noch hulp bij het huishouden worden toegekend. Mocht mevrouw in behandeling gaan, bijvoorbeeld bij een revalidatiecentrum, dan zal hooguit in overleg met de behandelaren besloten worden tot een beperkte of tijdelijke inzet van een rolstoel of hulp bij het huishouden, voor zover deze inzet de behandeling niet in de weg staat.

De motivering zal dus kunnen zijn:

Door u is een rolstoel en hulp bij het huishouden aangevraagd. Uit medisch onderzoek is gebleken dat er nog behandelingsmogelijkheden zijn. Als wij u nu een rolstoel ter beschikking zouden stellen bestaat de mogelijkheid dat u door gebruikmaking van de rolstoel behandelmogelijkheden in de weg staat. Het doel van de Wmo is niet aanvragers afhankelijk te maken van voorzieningen, maar te compenseren als duidelijk is dat er geen verbetering mogelijk is. Daarom zullen wij u op dit moment geen rolstoel noch hulp bij het huishouden toekennen. Mocht uit uw behandeling in overleg met uw behandelaars blijken dat verstrekking past in uw behandeling, dan kunt u opnieuw contact met ons opnemen, onder overlegging van een verklaring van uw behandelaars.

In de verordening is in artikel 34 opgenomen dat men verplicht is om wijzigingen in de situatie te melden:

De gene aan wie krachtens deze verordening een voorziening is verstrekt, is verplicht aan het college mededeling te doen van feiten en omstandigheden, waarvan redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze van invloed kunnen zijn op het recht op een voorziening.

Ondanks dat deze regel in de verordening staat, is het van belang deze voorwaarde ook in de beschikking of in een bijlage bij de beschikking op te nemen, zodat bij elke toekenning de aanvrager hierop weer attent wordt gemaakt.

Aldus vastgesteld door burgemeester en wethouders van de gemeente Oldebroek
op 2 januari 2007.

de burgemeester,

de secretaris,